

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 29 augustus 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Een hele goedemiddag. We gaan beginnen met de commissie Samenleving van 29 augustus 2019. Ik hoop dat u goed uitgerust bent van het reces. En volgens mij zijn er nog enkele mensen aan het uitrusten en die komen hier misschien iets later, maar dat gaan we zo meteen wel even zien. Ik heb in ieder geval een bericht van afwezigheid gekregen van de heer Smit. Zijn er nog andere berichten van verhindering? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: De heer Van Kessel die sluit later op de avond aan.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Nee? Ik heb even alvast een mededeling over de apparatuur. U ziet in ieder geval wel nieuwe camera's alleen het wordt nog niet doorgezet naar het internet, op dit moment. Het wordt wel allemaal opgenomen en vanaf maandag is het in ieder geval de livestream beschikbaar. Zonde hè, ja. En wat ook nog niet werkt, want ik weet niet, nou aan mijn kant zit in ieder geval niets, de spreektijden zijn niet zichtbaar, daar ziet u dus niks. De spreektijden worden wel bijgehouden, die kunnen wij hier zien. Dus wij proberen wel even regelmatig, als het nodig is, even erop te attenderen dat u misschien enige haast moet maken. Maar ja, zo gaan die dingen. Maar ze zijn in ieder geval druk mee bezig op de achtergrond om het eventueel nog tijdens de vergadering te kunnen herstellen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar het vaststellen van de agenda. Kan deze conform worden vastgesteld? Ja? Dan gaan we dat doen. Even kijken.

3. Inventarisatie rondvraag + Mededelingen commissieleden en wethouder

De voorzitter: Dan inventarisatie rondvraag. Ik heb al een aantal rondvragen gekregen, van GroenLinks één, CDA één, ChristenUnie één, en drie van Jouw Haarlem. Zijn nog meer mensen? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik ben het inderdaad vergeten op te sturen, maar ik heb twee rondvragen.

De voorzitter: Voor welke wethouder, eventueel?

Mevrouw Özogul-Özen: Wmo en Onderwijs.

De voorzitter: Even kijken hoor, Marie-Thérèse en Jurjen. Met de heer Botter dus, oké. Dus SP twee stuks. Oké, die hebben we ook. Even kijken, die zes hebben wij. Dan de mededelingen, sorry, de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ik denk dat ik een rondvraag heb. En nog aanvullende rondvragen die de insprekers creëren.

De voorzitter: Eventueel.

De heer Van den Raadt: Ja.

De voorzitter: En voor welke wethouder heeft u de rondvraag?

De heer Van den Raadt: Dat is ... Dat gaat over ... Waar gaat het over?

De voorzitter: Nou denk er anders over na en dan komt het zo meteen wel. Dus één rondvraag van Trots Haarlem. Goed, ik heb nog zelf drie mededelingen. Zoals afgesproken is een aantal van u in samenwerking met de ambtenaren bezig geweest met het organiseren voor een werksessie sociale basis. Hier is inmiddels een datum voor gevonden, en de werksessie zal plaatsvinden op woensdag 25 september van zes tot acht uur. Er zal gezorgd worden voor soep en broodjes. En de precieze locatie en het programma worden nog t.z.t. aan u bekendgemaakt. Voor de zomer heb ik u geïnformeerd over een werkbezoek naar de Brede Centrale Toegang op 24 september, deze kan helaas niet doorgaan. Er ligt nu een voorstel om het werkbezoek te verplaatsen naar vrijdagmiddag, 11 oktober van half vier tot kwart over zes. En het bezoek te combineren met werkbezoeken die georganiseerd worden in het kader van de geplande Doordecentralisatie Maatschappelijk Opvang en Beschermd Wonen. En tijdens het werkbezoek kunt u dan, samen met de raadsleden uit de regio, verschillende maatschappelijke opvanglocaties bezoeken in Haarlem. Het gaat om Spaarnezicht, nachtopvang in de Wilhelminastraat en de Brede Centrale Toegang. Het is ook mogelijk een deel van het programma te volgen. Kunt u zich vinden in dit voorstel? Ja. Nou dan gaan we dat regelen. Dus dat is op elf oktober om kwart over vier, sorry half vier tot kwart over zes. En de wethouder Botter heeft aangeboden een werkbezoek naar het Centrum Jeugd & Gezin te organiseren. Het CJG is een belangrijke organisatie in Haarlem als het gaat om de uitvoering van de jeugdhulp en preventie. En de wethouder denkt dat het voor u interessant kan zijn en mogelijk in gezelschap van raadsleden uit de regio, om te zien hoe ze daar werken. Is er behoefte aan zo'n soort werkbezoek? Ja? Oké. Dan gaan we dit ook organiseren. Dan zijn er nog commissieleden met een mededeling, mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, 17 september kunnen we met z'n allen meelopen bij de Buurtouders in Molenwijk. Ik zou zeggen, sluit je aan als je dat leuk vindt. Het begint om zeven uur verzamelen ze bij de ingang van de Jumbo. Als je het aan mij zou willen laten weten dat je komt, fijn, want dan zorg ik dat de organisatie het weet en dan, ja je kent het wel. Ja, ik zet het nog in de app. Dank je wel.

De voorzitter: Nee, zeven uur 's avonds. Dank u wel voor deze mededeling. Dan gaan we nu even naar de ... En ik heb ook nog volgens mij een mededeling van de heer Yerden, kan dat? Mijnheer Yerden, u had een mededeling?

De heer Yerden: Nee.

De voorzitter: Of een verzoek eigenlijk.

De heer Yerden: Ja dank je wel. Het gaat over, ik moet even mijn ... Nou het gaat over de agendering van de nieuwe nota. En het gaat over de ... Nou in 2021 wordt een nieuwe inburgeringssysteem ingevoerd. Voor de gemeente betekent dit dat ze meer mogelijkheid krijgen om de regie te voeren op het inburgering- en vluchtelingenbeleid. Eind mei 2019 verschijnt de gemeentelijke voortgangsrapportage statushouders. De verwachting is dat daarin ook geanticipeerd wordt op de noodzakelijke beleidswijzigingen. En het gaat over de nieuwe Inburgeringsweg, die waarschijnlijk in 2021 van kracht zou worden. Dus het rapport is nu verschenen, maar daarna, werkgroep van de PvdA heeft een conferentie georganiseerd in 20 juni was wat denk ik, nee 12 juni 2019. Er waren ook een aantal collega's aanwezig en ook wel, ja instellingen zoals het DOCK, Haarlem

Effect, vluchtelingenwerk Kennemerland, Stem in de Stad, Nova College en GGD Kennemerland en sociale wijkteams, Stem in de Stad, '...' Thuis in Haarlem. Dus daar hebben we wel veilig gesproken over de toekomst en over dat rapport. En we hebben een agendering. En voor de volgende bijeenkomst.

De voorzitter: Dus concreet, het verzoek is om een stuk, wat 20 juni jongstleden, ter kennisname was meegestuurd bij de commissie, om dit alsnog te gaan agenderen voor een vergadering. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja dank u. Ja betreft het dan ook het verslag van die bijeenkomst? Want dan denk ik dat het ook wel interessant is om als commissie eens te praten of we het gebruikelijk vinden om een politieke partij, dat een politieke partij een welzijnsorganisatie van Haarlem inzet om een conferentie te organiseren. Of dat zeg maar de manier is hoe we die middelen in het sociaal domein in willen gaan zetten.

De voorzitter: Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Kijk het verschijnt een nota, dus de vorige keer was dan op de agenda, maar ik was ook laat voor de vergadering.

De voorzitter: Maar de concrete vraag van mevrouw Sterenberg, komt er een '...'?

De heer Yerden: Werkgroep zorg en welzijn heeft die georganiseerd hoor. Dus ja, ze organiseren op basis van thema's bijeenkomsten. En het is belangrijk voor de toekomst van Haarlem. En wat betekent het nou voor de gemeente en voor ons allemaal?

De voorzitter: Maar de vraag is dus aan de commissie, kunt u zich vinden in het alsnog agenderen van dit stuk? Dit stuk wordt dus geagendeerd. Tenminste ter kennisname stond 20 juni.

Mevrouw Sterenberg: Niet dus het PvdA-stuk maar gewoon een ...

De heer Yerden: Van het college, ja.

De voorzitter: Voortgangsrapportage.

De heer Yerden: Ja.

De voorzitter: De vraag aan de commissie is, kunnen we dat doen? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Wat ons betreft is dat prima denk ik. Maar ik zou wel willen weten wat daar is besproken? Dus misschien kunnen we dan, als we daar interesse in hebben wat er tijdens die werksessie is overlegd, door wie dat dan is ook georganiseerd, om daar kennis van te nemen. Dus misschien kan het verslag dan ook verspreid worden in de raad.

De heer Yerden: Ik zal het u verslag toesturen naar jullie.

De voorzitter: Nou bij deze, we gaan nog even een document toesturen waarin even tekstueel kan aangeven wat de argumentaties voor de commissie, en dan wordt hij geagendeerd. Dank u wel. Welkom mijnheer Hulster, of mijnheer Yerden, of mijnheer Oomkes, ja.

De heer Oomkes: In onze agenda voor vandaag staat bij ter kennisname meegezonden stukken onder 1.8, uitvoeringsplan regeling impuls baankansen voor jongeren. Dat wil ik graag geagendeerd hebben.

De voorzitter: Dat komt even bij het volgende punt.

De heer Oomkes: Oké.

De voorzitter: Ja daar komen we zo aan toe hoor. Maar ik ga even dit puntje afmaken. Dit zijn de mededelingen. Ik wil eerst even vragen of wethouder Roduner nog een mededeling heeft?

Wethouder Roduner: Nee.

De voorzitter: Nee? Ik weet dat wethouder Snoek en de heer Botter hebben wel een mededeling, maar die gaan ze zometeen zelf doen als zij hier zitten voor hun punt. Ja?

4. Agenda komende vergaderingen(en)

De voorzitter: Dan komen we bij de agenda komende vergaderingen. In de vergadering van september verwachten wij in ieder geval motie 2.01, met de Haarlemmerpas moet echt veel meer kunnen op verzoek van OPH. De maandelijkse update Wmo natuurlijk. De afdoening toezegging nagaan van het nut, oprichten van een revolverend fonds voor een werkpas. En dan gaan we nu eerst iets over de jaarplanning zeggen in de actielijst. Ja, die komt er ook nog achteraan. Die komt daar achteraan, volgens dit schrijven. Nee, even de jaarplanning en de actielijst, hebben we daar nog opmerkingen over? Nee? Nou dan komen we nu bij het punt, heeft de commissie nog ter kennisname stukken te agenderen? Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Nou, zoals daarnet al gezegd, 1.8 wil ik graag geagendeerd hebben voor de volgende keer. Dat is het uitvoeringsplan regeling impuls baankansen voor jongeren van praktijkonderwijs en voortgezet speciaal onderwijs.

De voorzitter: De commissie? Ja? Prima. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ik wil graag 2.2, de raadsinformatiebrief over Kenter Jeugdhulp agenderen. Op 1 september is er een plan van aanpak als het goed is vanuit Kenter, dus ik hoop dat dat dan ook bijgevoegd zou kunnen worden.

De voorzitter: Ja ik kijk, de commissies knikt instemmend in. Oké. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja de VVD wilde die ook graag agenderen, dus dat komt mooi uit. Maar dan ook graag in combinatie met de beantwoording van de raad artikel 38, vragen daar ook aanhangen.

De voorzitter: Prima. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: 1.5, voortgangsrapportage RegioRijder, omdat leerlingenvervoer, nou ja, daar staat ook het een en ander in, dus ik zou het willen bespreken.

De voorzitter: Ja, ik kijk weer even rond door de commissie. Niet, gaan we het niet doen? Oké. Ja, kijk als er natuurlijk geen consensus is dan gaan we het niet doen. Oké. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, wij willen graag 1.6 agenderen, de tijdelijke woonvoorzieningen voor jongvolwassenen. Perron 15. We hebben daar een aantal technische vragen over gesteld, we hebben daar lang op moeten wachten op de antwoorden. Die geven wel wat informatie en duidelijkheid maar we willen hier graag met de commissie over praten omdat dit nog niet voldoende is gebeurd naar ons mening.

De voorzitter: Oké, en de commissie wil het ook? Ja. Dat is Perron 18 ja, klopt. Gaan we die ook agenderen. U krijgt natuurlijk allemaal weer even een formuliertje om het goed samen te vatten. Verder nog iemand om iets te agenderen? Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: In zijn algemeenheid vroeg ik af wanneer die raadsmarkt over kunstgras komt in september?

De voorzitter: Is ook een rondvraag dus, nee maar die komt ... Het wordt zo gevraagd aan de wethouder ook nog. Het staat hier niet bij de ter kennisname, of wel? Nee, maar er wordt een rondvraag over gesteld en de wethouder gaat er ook nog iets over zeggen. Dus laten we daar even op wachten.

De heer Van den Raadt: Ja, omdat punt 4, het agenda komende vergaderingen. En er is ooit beloofd in september komt die raadsmarkt van kunstgras. Nou, dat is al redelijk bijna.

De voorzitter: Dat wordt even ... De wethouder is hier ook vanavond, dus dat wordt even gevraagd. Ja, kunnen we dit afsluiten?

5. Transcript commissie samenleving d.d. 6 juni 2019 (alleen n.a.v.) – openbaar en besloten + extra vergaderingen 20 juni en 3 juli

De voorzitter: We kunnen door naar punt 5, dat is het transcript commissie Samenleving van 6 juni, 20 juni en 3 juli, drie vergaderingen. Zijn daar nog op- of aanmerkingen? Mevrouw Timmer-Aukes?

Mevrouw Timmer-Aukes: Ergens op een bladzijde staat dat mevrouw Sterenberg dingen zegt maar dat ben ik. Dat is transcript van 6 juni, zes, zes, ja juni, op bladzijde 40, 41 staat mevrouw Sterenberg en dat ben ik. Dus.

De voorzitter: Oké, dank u wel.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

6. Vorming regionaal Participatiebedrijf (FR)

De voorzitter: Dan zijn we aanbeland bij het eerste bespreekpunt. Dat is de vorming van een regionaal Participatiebedrijf. De informatienota over de vorming van een regionaal Participatiebedrijf is geagendeerd op verzoek van de Actiepartij. En de Actiepartij beoogt vandaag met u te bespreken of u van mening bent dat de motie, om een revolverend werkgelegenheidsfonds in te stellen, op deze manier goed is uitgevoerd? Of u zo voldoende grip denkt te kunnen hebben op het proces van het Participatiebedrijf als onderdeel van een gemeenschappelijke regeling? En of u denkt dat dit de beste manier is om banen te creëren voor mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt? Dit punt staat zoals gezegd op de agenda en ter bespreking, zal niet doorgaan naar de raad. En het is geagendeerd door de Actiepartij, dus bij deze het woord aan de Actiepartij, mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel voorzitter. Ja, om te beginnen valt het ons op dat het hele revolverend werkgelegenheidsfonds eigenlijk helemaal niet hier naar voren komt. En ja, dat vinden wij uiterst treurig omdat eerder is gezegd dat dat het dit, hoe heet het, het werkbedrijf een uitwerking zou zijn van die motie om een revolverend werkgelegenheidsfonds op te zetten. Nou ja, daar vinden we in ieder geval nu nog geen aanwijzingen voor in het stuk. Dus we zijn heel erg benieuwd naar of de wethouder daar nog opmerkingen heeft? We vinden het ergens ook jammer dat het nu weer een regionale samenwerking, of in een samenwerkingsverband wordt gestopt, want dat geeft het toch weer, als raad hebben we daardoor minder, kunnen we minder toezicht houden op wat er gebeurt. Het is weer een stukje wat bij de raad wordt weggehaald eigenlijk en wat er naar een groter geheel gaat. En op zichzelf zou je natuurlijk kunnen denken dat de werkgelegenheid hier in een regionaal verband is, en dat banen eigenlijk niet tot de stad beperkt zijn, vaak grensoverschrijdend zijn. Maar ik denk toch dat het belangrijk is om ook vooral binnen Haarlem te zoeken naar zoveel mogelijk werkgelegenheid voor de mensen die een grotere afstand hebben. Dus ik ben benieuwd hoe de andere commissieleden hier tegenaan kijken? Nou dat was het wel even voor nu.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja dank u wel voorzitter. Uit de eerste verkenning naar de vorming van een Participatiebedrijf blijkt dat de meerwaarde ervan in Haarlem is gelegen in onder andere de bundeling van de kennis over werkzoekenden, versterken van de ketensamenwerking en het vergroten van de sturingsmogelijkheden. Nou, dat lijkt me allemaal helder en ondersteun ik. Nu heeft het college dus een wijziging van inzicht, geven ze aan, en wil graag regionale samenwerking aangaan bij het helpen van mensen aan betaald werk of andere vormen van participatie. En de redenering van het college kan ik deels volgen maar ik zit nog wel met wat vragen. Het lijkt me uiteraard goed om de samenwerking met partners in de regio aan te gaan, maar waarom met regionale aansturing? Eigenlijk in herhaling ook van wat de collega van Actiepartij zegt, waarom zou een Haarlems Participatiebedrijf niet in de regio kunnen samenwerken? Kan de wethouder ingaan op de meerwaarde van regionale aansturing in dit geval? En kan de wethouder in zijn antwoord betrekken wat dit betekent voor de sturingsmogelijkheden van de raad? En het vergroten van de sturingsmogelijkheden, zoals naar voren kwam in het verkennend onderzoek. Want, laten we wel wezen, gemeenschappelijke regeling wordt toch snel een wethouders aangelegenheid en vaak ongreepbaar voor raadsleden. Dus op welke wijze zal de positie van de raad worden geborgd door de wethouder? Ik hoor daar graag een reactie op. Wethouder tot slot, kan de wethouder ook ... Of voorzitter tot slot, kan de wethouder ook aangeven of het toekomstbeeld van het Participatiebedrijf, maar ook de rol, de taken en de activiteiten die worden aangegeven, nog aan verandering onderhevig zijn? En tot slot, ik lees in de brief dat we het vervolgonderzoek in het najaar kunnen verwachten. Daar zijn we al bijna. Kan het inmiddels ook iets specifiekier worden aangegeven? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, goed dat de Actiepartij het heeft geagendeerd. Ook wij hebben onze bedenkingen. Als we het over een regionale Participatiebedrijf hebben. Wij snappen inderdaad dat je met zoeken naar arbeidsplaatsen regionaal kan samenwerken, maar waarom niet de samenwerking opzoeken en in plaats daarvan een regionaal bedrijf. Dat is ons niet helemaal duidelijk nog. En inderdaad, ook wat betreft de sturing, in hoeverre hebben wij dan als gemeente Haarlem grip erop? Er is nog een ander punt, de andere gemeentes gaan het nog bespreken in de raden, in hoeverre weten wij dat zij er wel voor zijn? Want een aantal jaar geleden zijn er ook een aantal bedrijven uit de gemeenschappelijke regeling Paswerk gestapt, en was dat één van de redenen ook om het als Haarlem regionaal te doen, als Haarlem te doen. Dus ik zou daar

een aantal antwoorden van de wethouder op willen. Maar als SP zijn wij niet een voorstander van om juist zoiets kwetsbaars, zo groot regionaal te doen, waarbij de grip wat ons betreft uit onze handen is.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja dank u wel. Ja, ik denk dat het ... Of we hiermee verder kunnen is natuurlijk ook afhankelijk van wat de andere gemeenteraden zeggen. En uit het stuk werd niet helemaal duidelijk wat daarvoor de planning is. Want is die reactie al geweest, wanneer verwachten we uitslag van de andere raden, en levert dit ook vertraging op? Want we hadden natuurlijk oorspronkelijk een soort planning van wanneer we dit allemaal zouden willen en hoeveel effect heeft dit daarop, en ook op de dienstverlening? Misschien voor wat betreft de gemeenschappelijke regelingen nog goed nieuws dat binnenkort waarschijnlijk ook raadsleden in een regeling mogen, in zo'n bestuur mogen zitten. Dus dan kunnen we wat meer invloed uitoefenen. En ik las nog over succesvolle pilots, netwerken voor de doelgroep vijftigplussers, en ik was wel benieuwd wat dat was. Was dat nou het succesvolle 50 banenplan waar we het veel over hebben gehad, en wordt die hier dan weer als een succes aangehaald? Want dat maakt de discussie van voor de zomer natuurlijk nog, ja, bizarrer.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u voorzitter. Allereerst was het ons ook opgevallen dat er niks stond over dat revolverend werkgelegenheidsfonds. Dus ja, ik dacht, die motie gaat erover, daar staat wat over in, maar niks. Allereerst lijkt het ons goed om het regionaal op te zetten. Er kunnen op deze manier meer bedrijven meer werkgevers worden bereikt, over de aansturing kunnen we dan nog over discussiëren. Even kijken, Jouw Haarlem heeft nog twee aanvullende vragen. Begrijp ik dat de toekomstige Participatiebedrijf gaat functioneren als een soort uitzendbureau? Heeft ze ook een adviserend rol, het vergroten van inzetbaarheid van mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt? En vervolgens worden er misschien ook cursussen gegeven om de kansen op de arbeidsmarkt voor de mensen te vergroten? We wachten de resultaten van de regionale samenwerking af en hopen dat het een en ander concreter wordt, in de toekomst.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel voorzitter. We zijn, GroenLinks is het eens met de voorgaande spreker wat betreft de regio. In eerste instantie denken we ook van dat het goed is om het regionaal aan te pakken maar we zijn benieuwd naar de sturing. In hoeverre kunnen wij dat dan nog goed als raad bekijken? En de gemeente Haarlem heeft in 2019 voor beschut werken een taakstelling van 52. Er wordt echter in het midden gelaten hoe het hier nou mee staat. Bij bedrijven gaat het goed en we horen graag van de wethouder dat de gemeente dus niet achterloopt. Wat betreft die vertraging, dat hadden wij ook al, wat de VVD zei, hadden we ook al opgemerkt. Van zo meteen moet er nog eens door drie andere gemeenteraden, en ja welke termijn kunnen we het dan zien? Want het lijkt ons wel vanzelfsprekend dat we zo spoedig mogelijk eigenlijk dan moeten beginnen als we dit willen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank je wel voorzitter. In het stuk geeft het college aan, dat aan de hand van eerste verkenning meerwaarde wordt gehecht aan dit bundelen van de kennis over de doelgroepen. Het organiseren van een sluitende keten voor werkzoekenden, het vormen van een aanspreekpunt voor werkgevers en ... van werkgeversnetwerk. CDA hecht veel waarde aan een samenwerking tussen Bloemendaal, Zandvoort en

Heemstede. Ik heb een vraag over de sturing. In hoeverre kunnen wij invloed blijven houden, deze vraag is ook net gesteld. Laatst, wij wachten de resultaten van het onderzoek af, graag wanneer komt dit? Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots Haarlem sluit zich aan bij de vorige sprekers over het onderwerp waar zij hebben over gesproken. Voor ons is het wel van belang om even duidelijk te hebben dat als in de vorm van de '...' challenge, als nou een particulier nog een idee heeft voor participatie en arbeidsmarktbevordering, of die dan ook mee kan doen en hoeveel budget daar dan voor beschikbaar is?

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Ja. Dan gaan we naar de wethouder, mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Ja dank u wel voorzitter. Volgens mij ook vooral wat vragen over de aansturing. En ik zal daar denk ik wat meer de tijd voor nemen. Toch weer even helemaal terug bij het begin, wij hebben nu in verschillende organisaties als werk die verantwoordelijkheid heeft voor de bestaande of de oude Wsw-doelgroep. Dat zijn denk ik op het moment nog zo'n achthonderd mensen die daaronder vallen vanuit de regio. Wij hebben de organisatie Pasmatch, die matching en selectie doet, die valt onder een BV Werkpas, dus dat zijn twee, dus aan de ene kant een BV Werkpas waarin de gemeente Haarlem en de gemeente Zandvoort aandeelhouders zijn, en de wethouder financiën is dan verantwoordelijkheid voor aandeelhouders invulling. En aan de andere kant, Paswerk dat een gemeenschappelijke regeling is en waaraan ik dan zelf, namens de gemeente Haarlem, samen met de regiogemeentes in het bestuur zit. Haarlemmerliede is recentelijk uitgetreden, maar we zitten daar nog met de resterende gemeentes van Zuid-Kennemerland in. Wij hebben geconstateerd dat Paswerk eigenlijk een organisatie is waar geen nieuwe instroming is van personeel. Dat betekent dat het een, om even oneerbiedig te zeggen, een sterfhuiscstructie is. De mensen vloeien af vanwege andere baan, overlijden, dus dat loopt langzaam leeg. Er is nog wel een hele grote infrastructuur daar op krukjes, die ook toegevoegde waarde heeft, zowel fysieke infrastructuur, denk aan werkplaatsen, ondernemingen, maar ook gewoon kennis, expertise over mensen die wat meer ondersteuning nodig hebben, om die aan het werk te houden. Dus dat is eigenlijk uitdaging een, hoe houden we die doelgroep goed draaiend? Paswerk dat bleek regelmatig, die draait goed, ook financieel nog goed. Geeft ons ook wat ruimte om uit die goede positie na te denken hoe we de toekomst zorgvuldig moeten invullen. Aan de andere kant zien we dat, hoewel er geen nieuwe instroming is, meer in oud beschut werk er wel nieuw beschut werk is waar de gemeente ook een taakstelling voor heeft. De vraag nog even van GroenLinks, vooralsnog iedereen die in aanmerking komt voor nieuw beschut werk heeft een plek gevonden. Alleen we merken wel dat de toetsingscriteria die door het UWV worden gedaan, zo streng zijn dat het heel lastig is, nou dat er eigenlijk relatief weinig kandidaten doorkomen. Dus je moet echt wel, ja je komt er niet zo, je wordt niet zomaar toegelaten of je wordt niet zomaar geïnitieerd moet ik zeggen, als nieuw beschut werker. Maar als je dat bent, dan ga je uiteindelijk, kom je via Pasmatch volgens mij, word je uiteindelijk in dienst genomen. En maak je ook dus weer deel, Pasmatch maakt ook deels gebruik van dezelfde faciliteiten die op krukjes beschikbaar zijn. Dat is eigenlijk deel twee, deel drie is dat wij zien dat mensen eigenlijk in onze uitkering, de bijstand, dat we daar te maken hebben met doelgroepen die toch een grotere afstand hebben tot de arbeidsmarkt. Dat zijn mensen die we nu deels begeleiden via Pasmatch, maar waarvan we ook hebben gezegd, Pasmatch willen we niet als enige organisatie, we willen juist meer gebruik maken ook van organisaties in de stad, kleine organisaties, meer van de raad, maar ook wat andere, wat grotere professionele organisaties zoals Agros. Dat hebben we gezegd. Nou aan de ene kant zien we een bedrijf wat krimpt, met de expertise die we willen behouden en die we zorgvuldig willen laten landen. Aan de andere kant zien we juist extra uitdagingen op ons afkomen. Het bijstandsbestand krijgt ook weer te maken met nieuwe doelgroepen, ouderen, 50-plus, niet de vijftig mensen

die in een baan, die in het groen zouden moeten werken, maar juist de leeftijd 50-plus, dat is net een andere doelgroep. Statushouders is onder andere een doelgroep. Dus we hebben gezegd, kunnen we die activiteiten die we nu dus onder verschillende constructies hangen, een BV en gemeenschappelijke regeling, niet samenvoegen? Dat is eigenlijk wat onderzocht is. Dat hebben we hier denk ik nog in de vorige raadsperiode ook met uw commissie besproken. En daarbij is toen overigens ook door deze commissie gezegd, wij hechten aan samenwerking binnen de regio. Dat doen we dus nu al, want we zitten samen in de gemeenschappelijke regeling, in ieder geval samen met Zandvoort in het aandeelhouderschap van Pasmatch. Maar Bloemendaal, Heemstede nemen ook diensten af van Pasmatch. We hebben met de regio's gesproken, daar zat natuurlijk op een gegeven moment ook een nieuw bestuur. Hebben we nagedacht over van, ja als we naar zo'n regionaal werkbedrijf zouden gaan, hoe ziet het eruit? Is dat dan exclusieve een Haarlems feestje, waarbij wij alle verantwoordelijkheid nemen, zowel voor de bestaande Wsw-doelgroep als nieuw beschut werk, als die andere doelgroepen, als aandeelhouder. En hoe verhoudt zich dan, wat wordt onze relatie dan? Bent u dan, koopt u dan bij ons in? Nou dan zeggen wij, gaan we ook financieel zorgvuldig beleid echt voeren, dan zeggen we van, nou dan gaan we u ook misschien wat extra rekenen, een rekening wat extra doorbelasten. Want ja als u opeens vertrekt en uw diensten ergens anders mee afneemt, ja dan zitten wij met een hele grote investering, nou dat type discussies krijg je dan ook. De regiogemeenten hebben denk ik eigenlijk uit twee redenen gezegd, nou wij vinden het eigenlijk ook interessant om niet alleen diensten af te nemen, maar ook echt betrokken te zijn. Verantwoordelijkheid te voelen. Dat is deels de verantwoordelijkheid die ze voelen vanuit bestaande Wsw-doelgroep, waar ze nu gewoon in de gemeenschappelijke regeling zitten. En deels te zeggen, ja, ook dat nieuw beschut werk is ook een hele kwetsbare doelgroep, voelen wij ons belangrijk voor. En een koop afneem constructie, ja dat is eigenlijk net zoveel geregeld als we het gewoon samen erin zitten. Dat hebben zij voorgelegd aan hun besturen, en ook raden. Volgens mij de gemeenteraden van de verschillende regio's hebben daar ook positief op gereageerd. En dat betekent dus dat het in plaats van dat het, wat was voorgenomen, meer dat Haarlem de trekker zou zijn, dat we nu daar een onderzoeksfase gaan waar zij ook veel meer betrokken bij zijn. Ja, dat heeft vertraging opgeleverd. Dat betekent dus dat de volgende stop stap ook later zal komen, niet het najaar maar begin volgend jaar. Dus dat is deel een. Dan nog even over de invloed van de raad. We hebben gekeken eigenlijk op hoofdlijnen wat zouden de verschillende modellen zijn om zo'n regionaal werkbedrijf vorm te geven. Je kunt denken aan een BV, NV-constructie, dus gewoon een formeel bedrijf. Daarvan hebben wij geconstateerd dat de balanswaarde dan zo groot is dat je een raad van commissarissen moet instellen, en dan zet je het bedrijf dus behoorlijk op een afstand. En ik denk dat dat, of in ieder geval vanuit de wethouders en het besturen, toch meer de doelgroepen de nadruk geeft en zeggen, nou een gemeenschappelijke regeling geeft ons wel directer invloed. Dus zoals Paswerk nu functioneert, ik zit namens de gemeente Haarlem in het bestuur van Paswerk, een aantal stukken die hier van belang zijn voor de gemeenschappelijke regeling, worden hier ook volgens mij ter besluitvorming voorgelegd. De begroting bijvoorbeeld. Dus die ligt hiervoor, op die manier kunt u ook uw invloed uitoefenen. Ik weet niet of u veel stukken ziet van Werkpas, maar dat is dus die aandeelhouders constructie waar de raad dus nog weer wat verder op afstand zit. En u moet zich realiseren, als we die weg zouden gaan, dat het een raad van commissarissen zou behoeven, waardoor u nog verder op afstand staat. Dus ik denk dat de gemeenschappelijke regeling in ieder geval de invloed geeft om in ieder geval mij aan te spreken, het bestuur aan te spreken, maar ook een aantal formele bevoegdheden geeft om in de aansturing van het bedrijf. We hebben ook naar andere structuren gekeken, stichtingen, maar dat is echt heel erg autonoom. Dus dat is denk ik ook hoe wij daar recht willen doen. Een simpeler bestuursmodel, dus niet twee organisaties meer maar een organisatie en dan in de vorm van een gemeenschappelijke regeling. Nou de andere gemeenten zijn dus positief om mee te doen, willen daar dus niet alleen, voelen zich verantwoordelijk. Vanuit aandeelhouder, eigenaarschap, maar ook opdrachtgeverschap. Nemen dus ook wat diensten deels af. En dat is eigenlijk de stap die we hier met elkaar hebben gezet, dus van we gaan niet alleen maar Haarlem maar we gaan breder.

De voorzitter: Even een interruptie van mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja, bedoelt u met de andere gemeentes zijn positief, bedoelt u dan ook al de gemeenteraden die in moeten stemmen, hebben die zich ook al positief uitgesproken? Of alleen de betrokken wethouders?

Wethouder Roduner: Kijk, uiteindelijk moet het een besluit worden van alle gemeenteraden om ernaartoe te gaan. Maar de gemeenteraden hebben zich, of de commissies, hebben zich positief uitgesproken. In ieder geval over de fase om dit samen te onderzoeken en te kijken hoe we dit vorm kunnen geven. Dus dat is denk ik echt wel een positief en helder signaal. Maar uiteindelijk zal het denk ik ook deels uitkomen op de uitvoering, dus toch even een aantal onderzoeksvragen. En wat betekent het precies voor de financiële verhouding, voor de invloed? Wij hebben het vooral uit Haarlem ook de ambitie om Haarlemse organisaties een plek te geven. Maar ...

De heer Oomkes: Ik heb een interruptie.

Wethouder Roduner: Ja, maar dat andere gemeenten hebben dat natuurlijk ook.

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie van mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Eigenlijk houdt u hier een pleidooi voor het opnieuw tot leven wekken van het oude Paswerk. Want er is sprake van een gemeenschappelijke regeling, die taken komen allemaal terug, iedere deelnemende gemeente ziet het belang daarvan in. Waarom dat niet doorgevoerd is, mijn eerste vraag? Tweede vraag is, u had een alinea over het UWV met weinig kandidaten die doorkomen. Dat doet de vraag rijzen, hoe zit het met de mensen die tussen wal en schip vallen?

Wethouder Roduner: Nou ik denk dat het ook wel weer deels het terugkeer is van een oude situatie. Ja, en dat heeft, dat is eigenlijk een hele gekke slingerbeweging die we hebben gemaakt. Maar dat heeft ermee te maken dat, toen dat gebeurde de nieuwe Participatiewet er nog niet kwam. En de Participatiewet zegt eigenlijk, de gemeente heeft de verantwoordelijkheid voor alle mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt om die aan het werk te helpen. En dat is eigenlijk een, nou wat je dus weer terug ziet komen in het Participatiebedrijf, dus daar heeft u denk ik een terecht punt. En het UWV, dat is een ingewikkelde. Paswerk had vroeger een bredere doelgroep, mensen die dus wat minder arbeidsvermogen hadden en mensen die wat meer arbeidsvermogen hadden, dat zit samen in een bedrijf, dat draait ook goed. Nu zeggen we eigenlijk, nieuw beschut, nu is er eigenlijk een knip gemaakt. En dat betekent dat we, ja nieuw beschut werk echt alleen maar voor mensen is met wat lager verdienvermogen, en ander verdienvermogen, mensen met een wat groter verdienvermogen moeten op een andere plek vormgeven. Dat doen we, ik kijk even naar de Actiepartij, dus ook met bijvoorbeeld mensen proberen te plaatsen, met een loonkostensubsidie, bij bedrijven in Haarlem. Albert Heijn is altijd een goed voorbeeld, de Vos Supermarkten zou ik maar zeggen, die doen veel aan werkgelegenheid. Maar dan zit dus niet alleen, daar zitten loonkostensubsidie bij, daar zit soms een subsidie bij voor de werkgever voor een eerste paar maanden. Daar zit ook een deel jobcoaching bij, om juist die werkgevers in dienst, in staat te stellen om mensen, ja die even wat meer begeleiding in het begin nodig hebben en wat minder verdienvermogen hebben, in dienst te nemen.

De voorzitter: Eerst even een interruptie van mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel. Over de samenwerking, is er een gebogen invloed wat betreft te vinden gemeentes, hoe zit het daarmee?

Wethouder Roduner: Ja dat zullen we dan denk ik in de statuten ook moeten regelen. Ik denk dat we een balans moeten vinden waarin aan de ene kant duidelijk naar voren komt dat Haarlem de grootste is, wij hebben denk ik tachtig procent van de Wsw'ers, tachtig procent van de opdrachten voor de ... Maar aan de andere kant wil je denk ik ook de buurtgemeenten vertrouwen geven dat ze, dat naar ze geluisterd wordt, dat ze invloed kunnen uitoefenen. Dat het niet naar de pijpen van Haarlem dansen is om het even overdreven te stellen. Dus dat is denk ik wel wat we met elkaar moeten uitvoeren. En ik ben wel blij dat de gemeenten ook dat vertrouwen hebben in ieder geval in Haarlem, dat we daar zorgvuldig mee om zullen gaan.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, wethouder, u probeert ons gerust te stellen denk ik, door te zeggen dat er loonkostensubsidie wordt gegeven. Dat is zeker niet wat er bedoeld wordt met een revolverend werkgelegenheidsfonds, want dat is nu juist weer het eenmalig investeren in banen zonder dat we wat terugvragen van de werkgevers, zodat er niet een soort [...] weer ontstaat waardoor er weer nieuwe banen kunnen ontstaan. Dus dat vinden we erg jammer. En u zegt, ja de gemeenschappelijke regeling is prima, want jullie krijgen de jaarrekening te zien. Maar ja, wij hebben het hier regelmatig over in de commissie, het grote bezwaar daarvan is, dat we dan alleen maar kunnen kijken of er geen tekorten zijn ontstaan, en dat gaat niet over welk beleid er wordt gevoerd, of welke visie daarachter zit. Hoe worden welke mensen, hoe worden mensen naar werk toegeleid? Hoeveel mensen worden er naar werk toegeleid? Dat zijn de vragen waar we hier in de raad mee zitten volgens mij en waar we graag antwoorden op willen hebben. En juist door het weer in zo'n gemeenschappelijke regeling te stoppen, kunnen we bijvoorbeeld zoiets als een werkgelegenheidsfonds dus niet meer realiseren, maar kunnen we ook geen controle uitoefenen over wat gebeurt er nu eigenlijk en zijn we daar wel tevreden mee en het daarmee eens? Dus ja, ik heb daar toch echt grote zorgen bij, hoezeer ik ook de ambitie steun om meer samen te werken en ook meer werkgevers te betrekken in het project.

Wethouder Roduner: Misschien nog even ten aanzien van de invloed op een gemeenschappelijke regeling. Kijk de gemeente Haarlem gaat over eigen beleid, dus u gaat over het beleid wat wordt vastgesteld. Gemeenschappelijke regeling is in eerste instantie bedoeld om dat uit te voeren. En voor die uitvoering, nou daar stellen we onder andere een begroting op om te zeggen, nou dit zijn onze doelen en dit zijn de financiën en dit verwachten we van het resultaat. Maar u gaat over het beleid, en ik denk dat, ik kan het ja, volgens mij, ik denk dat dat op zich voldoende zou moeten zijn om ook een goede controlerende taak in te vullen. Tenminste, ik ervaar het niet zo dat, maar dat is aan uzelf, dat u bij Paswerk onvoldoende in positie bent om te kijken hoe wij omgaan met onze huidige Wsw'ers. Ik heb het gevoel dat dat op zich goed gaat en dat u, ik krijg niet de aanleiding dat u vindt dat het onvoldoende gaat dat er beter of anders gecontroleerd moet worden. Ten aanzien, ja.

De voorzitter: Mevrouw Özogul was eerst.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, even terugkomend op wat de wethouder net vertelt. Het moment dat andere raden ook over dat beleid moeten beslissingen, dan is het wel de meerderheid wat beslist. Terwijl we nu als gemeente Haarlem toch een eigen beleid erop kunnen hebben. Hoe kunt u dat uitleggen?

Wethouder Roduner: Nou, dat kan nog steeds, je kunt nog steeds je eigen beleid hebben en dan een gezamenlijke uitvoerder vragen om dat voor u uit te voeren. Alleen, ik hoop wel dat we kunnen proberen dat beleid niet in de hele regio, niet alleen voor dit maar doen we op de hele arbeidsmarktregio, proberen we wel onze instrumenten een beetje op elkaar af te stemmen. Want het is voor, even voor alle regels, voor een loonkostensubsidie, dit is voor een werkgever niet te begrijpen dat als hij iemand in Haarlem in dienst neemt, uit de regio Zuid-Kennemerland, dat deze regels gelden en dat hij dan naar Zandvoort gaat en dat weer andere regels gelden. Dus we proberen dat wel ook in regionaal verband en arbeidsmarktbeleid, proberen we wel een beetje te harmoniseren. En daar hebben we natuurlijk, ja we zijn ook groot dus we hebben daarop zich ook wel redelijk veel invloed op.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Wethouder, u zei net, ik heb het gevoel dat het goed gaat, en dat gevoel heb ik ook. Alleen dat zou ik graag onderstreept willen zien met cijfermateriaal wat fijnmaziger is over het succes, van het weer aan de slag krijgen van de mensen die het betreft. Want dat gaat hier over mensen en situaties.

Wethouder Roduner: Ja, nou de begroting, maar dan moeten we misschien het jaarverslag Paswerk er ook nog keertje bij pakken straks om te kijken of dat dan voldoende invloed geeft, of voldoende inzicht geeft over de prestaties. Nog even het revolverend werkgelegenheidsfonds ...

De voorzitter: Nog even een interruptie van mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u. Ja, de vraag die eigenlijk bij mij blijft hangen, u geeft ook net aan, Haarlem is de grootste, zou dan de grootste zijn in de regeling, zo'n tachtig procent. De vraag die dan blijft hangen, als je het gewoon uitkleedt en bedenkt, oké Haarlem is de grootste, gaan wij dit nu dan doen omdat dit voor Haarlem de beste optie is? Of gaan we dit doen omdat het eigenlijk voor zeg maar die kleinere plaatsen eromheen heel fijn is om bij ons aan te haken? En waar halen wij nou als stad, zeg maar voor onze werkzoekenden, het beste resultaat uit? Is dat als we dit gaan doen, of is dat gewoon als we, ja als Haarlem de touwtjes in handen houden?

Wethouder Roduner: Nou we zijn dit gestart als Haarlem, dus wij zijn dit gewoon zelf gestart onder onze eigen gedachten en ideeën van deze kant willen wij op. We hebben alleen geconstateerd wel van, ja we zitten met elkaar nog in een gemeenschappelijke regeling, daar zitten Wsw'ers in. Dat kun je op een aantal manieren proberen op te lossen, dat je zegt, nou gemeentes in de omgeving gaan hun Wsw'ers inkopen bij dat nieuwe Participatiebedrijf. Zetten hun eigen Wsw-afdeling op, dat is allemaal best wel complex. En eigenlijk geconstateerd dat of je nou een opdrachtgevers, opdrachtnemers relatie hebt, dus zo'n nieuw Participatiebedrijf, of dat je dan dat combineert met ook een eerlijke verhouding op het gebied van het eigenaarschap, dat dat eigenlijk niet zo heel veel uitmaakt. En dat het misschien ook wel makkelijker is om te zeggen, nou ik ben niet alleen maar opdrachtgever, maar ik ben ook eigenaar. Dus ik ben ook, ik voel me ook verantwoordelijk voor de resultaten die hier worden gehaald en de opdracht die daar, hoe daarmee wordt omgegaan. En ik denk dat dat uiteindelijk ook de stuurbaarheid wel makkelijker maakt. Ja, anders gaan we er ook veel zakelijker als Haarlem in zitten en zeggen, nou dit kunt u krijgen, dit kost het. Misschien met een opslag omdat we zeggen nou ja, u bent een klant en we willen er dan ook nog wat op verdienen. Want we dragen ook dan de risico's als gemeente Haarlem, dus ik denk dat dat, nou dat was eigenlijk het model dat voor lag. Toch even de Actiepartij, revolverend werkgelegenheidsfonds, wat we zien is dat, we hebben een doelstelling voor een aantal garantiebannen, dat gaat goed in de regio, die doelstelling halen we jaar op jaar. We zien wel dat de wat eenvoudig bemiddelbare kandidaten, dat die ondertussen wel bemiddeld zijn. Dus de

uitdaging wordt groter. In dat hele proces is er ook van werkgeverskant, ik begreep, het initiatief gekomen voor een werkgeverscorporatie, een corporatie die mensen in dienst gaat nemen en dan vanuit die corporatie mensen zou detacheren bij verschillende ondernemingen. Risicodragend, dus die zou dan verantwoordelijk zijn ook voor het in dienst nemen van die mensen. Nou, dan ook inclusief begeleiding. Nou, dat initiatief hebben we naar gekeken, dat was het initiatief vanuit werkgevers. Maar eigenlijk zijn niet toch, toch ook een beetje afgehaakt omdat het toch een hele heftige combinatie is om aan de ene kant gewoon mensen in dienst te nemen en dan ook nog eens, dus ja dat is best wel ... Het is ook wel geen ingewikkelde doelgroep, je moet dan verantwoordelijk zijn als iemand het niet lukt bij een baan, dat hij weer terugvalt, of dat je hem onmiddellijk bij een nieuw bedrijf kan plaatsen. Dat is voor zo'n corporatie, die heeft vaak niet een hele grote bron van inkomsten, is dat wel een groot risico. Wat we nu hebben is dat mensen in principe in dienst gaan bij een bedrijf, maar dat wij, dus het opdrachtgevers of het werkgeverschap risico, ligt gewoon bij het bedrijf die mensen in dienst neemt. Gemeente Haarlem helpt om een deel van het risico weg te nemen met subsidies, met een loonkostensubsidie, met ondersteuning op het gebied van jobcoaching en ook soms nog wel een subsidie als een soort aanloopsubsidie, om te zorgen dat mensen daar een goede plek hebben. Als dat niet goed gaat, nou dan komen ze op een manier weer terug in een uitkering, of bij het UWV of bij de gemeente. Maar dan, ik denk dat dat wel gezond is. Als je het allemaal, als je een regionaal, als je een revolverend werkgelegenheidsfonds alleen bij Haarlem zou doen, dan zou Haarlem dus ook in eerste instantie alle mensen in dienst moeten nemen, en dan verantwoordelijk zijn om iedereen ook dan een plek te krijgen. Dan zijn we dus aan de ene kant is Haarlem verantwoordelijk voor als werkgever, maar ook, staan we ook aan de lat voor de subsidies en dat is best wel een, nou ja dat wordt best wel een groot risico voor de gemeente Haarlem om dat in één mandje te doen. Dus daarvan hebben we gezegd, dat moet niet kunnen. Kijk, de achterliggende gedachte is dat we zoveel mogelijk mensen aan het werk willen hebben, ook bij kleinere bedrijven, ook bij bedrijven die misschien niet zomaar zelf expertise in huis hebben. Die een keer willen kijken, nou ik heb iemand nodig, ik wil iemand ook een kans geven. En dat proberen we dus te doen door een helder aanspreekpunt van het Werkgeversservicepunt, waarbij mensen die iemand zoeken, zich kunnen melden en zeggen, ik wil graag iemand hebben. Het mag best iemand zijn die wat meer ondersteuning nodig heeft, maar dat wil ik graag doen. En dan kunnen ze vanuit het Werkgeversservicepunt ook de ondersteuning krijgen en ook de bemiddeling in de richting van subsidies, om een goed personeelslid te vinden. En dat willen we graag, nou daar gaat ook geld heen dat Werkgeversservicepunt. Dus zo proberen we wel die doelstelling, zoveel mogelijk mensen gewoon aan een baan te helpen, proberen we vorm te geven. Dat Werkgeversservicepunt blijft dus ook in nauwe relatie met zo'n regionaal werkbedrijf bestaan.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, ik ben toch wel even benieuwd want u gebruikt heel veel woorden en dan word ik een beetje, ga ik beter opletten. U zegt, nou ja, dat werkgelegenheidsfonds, dat wilden we niet als gemeente Haarlem. Of is het nu zo, we gaan een samenwerking aan en de andere partijen wilden geen werkgelegenheidsfonds instellen? Daar ben ik benieuwd naar, waar is het nou misgegaan? Want we hebben hier al een aantal keren gezegd, de toezeggingen gehad van de vorige wethouder, we hebben er gesprekken over gehad met de ambtenaren, die hebben gezegd, nee er komt nu een werkbedrijf. En nu, in de Participatiebedrijf, daarin zit in feite dit revolverend werkgelegenheidsfonds. En nu zegt u gewoon, nee we doen gewoon subsidie, dat is een tijdje, en op een gegeven moment is dat uitgewerkt en dan verliezen mensen hun baan weer, maar goed, dan kijken we wel weer ergens anders of ze terecht kunnen. Terwijl dat, het revolverend werkgelegenheidsfonds, grote kans om enerzijds subsidies die we nu terugstorten aan het Rijk, in binnen de gemeenschap te houden, of binnen de gemeentekas te houden, en anderzijds door mensen echt naar een vaste baan te leiden. En nu heeft u toch weer een slinkse truc bedacht waardoor mensen

gewoon lekker aan de subsidie slurpen, of de bedrijven subsidiëren we eigenlijk om tijdelijk even mensen aan te nemen. En daarna na een tijdje dan is de subsidie op en dan worden die mensen weer ergens anders heen gestuurd. En dat vinden we echt heel erg jammer, dit is echt een gemiste kans. En het is echt uitermate teleurstellend dat dit de uitkomst is van echt een periode van tien jaar, waarin we leuren al met deze motie die al een keertje aangenomen is er nog een keertje door de wethouder is overgenomen. En nu komt het hier op uit en dat is echt heel erg jammer. Daar kunt u heel veel woorden gebruiken, maar het is gewoon heel erg jammer. Is het nou de gemeente die de stekker eruit heeft getrokken of zijn het onze samenwerkende partijen?

Wethouder Roduner: Ik constateer dat u ook heel veel woorden gebruikt. Dus ik was ook goed aan het opletten. Volgens mij waar we een verschil van mening hebben, is of het revolverend werkgelegenheidsfonds echt in het Participatiebedrijf zit. Het Participatiebedrijf is echt veel meer bedoeld als netwerkorganisatie, een organisatie die gebruikmaakt van verschillende initiatieven in de stad. Wij als gemeente hebben ook een taak, en dat zijn geen subsidieslurpers, dat zijn gewoon wettelijke subsidies die we hier verstrekken. Waar bedrijven ook gewoon recht hebben omdat sommige mensen gewoon niet een volledige arbeidscapaciteit hebben, bijvoorbeeld maar tachtig procent kunnen verdienen van wat een normale werknemer zou kunnen verdienen. En dan kan de gemeente helpen om die laatste twintig procent bij te vullen zodat het gewoon weer een heel eerlijk veld ontstaat ten opzichte van andere werknemers. Dus volgens mij, het is niet zo dat de regionaal revolverend werkgelegenheidsfonds per definitie onderdeel zou zijn van het Participatiebedrijf. Het Participatiebedrijf is dus wel op zoek naar netwerken in de stad die dat zouden kunnen doen. We hebben geconstateerd dat er vanuit werkgevers één initiatief was, of één gedachte was om daarnaar te kijken. Daar is ook naar gekeken. Maar dat was dus een initiatief uit de stad, dat had prima een van de netwerken kunnen zijn waarvan het Participatiebedrijf goed gebruikt had gemaakt, dat had gewoon gekund. Alleen, dat initiatief dat komt niet tot stand. Ja, en dan ben ik wel zoekende, ja want blijkbaar lukt het niet om uw idee wat u heeft, rond te krijgen, financieel niet rond te krijgen. Voor de gemeente is het denk ik niet wenselijk omdat wij dat anders doen. Ik zie ook dus dat de markt dat niet lukt om het op te pakken. Ik geef daar ook een verklaring voor, omdat ik denk dat de makkelijk bemiddelbare mensen al een baan hebben, dat het echt wel lastig wordt om zo'n revolverend werkgelegenheidsfonds rond te krijgen. Het is toch een lastige doelgroep die veel begeleiding nodig heeft. Ja, daar ga je niet zomaar zoveel op kunnen verdienen, om die weg te zetten om dan uiteindelijk ook weer, als het een keertje tegenvalt en mensen zitten een paar maanden aan de kant, om dat dan te blijven betalen. Ik denk niet, ik geloof niet dat dat financieel rond te rekenen is. Die gedachte heb ik niet. Ik denk niet dat dat kan. Dus ik denk dat we daarmee nog steeds, ook in de toekomst, afhankelijk zullen zijn van het verstrekken van subsidies. Nou die subsidies zijn er ook gewoon, dat is onze taak die we ook gewoon zullen blijven doen. En ik denk niet dat het financieel gaat lukken om mensen die gewoon echt gewoon minder kunnen werken en minder efficiënt zullen zijn, tegen een volledig minimumloon of COA-waarde te betalen. En een revolverend werkgelegenheidsfonds veronderstelt dat volgens mij. Veronderstelt ook dat als het even niet lukt en iemand zit een paar maanden aan de kant, dat dat ook nog weer wordt opgelost. Ja, ik weet niet hoe dat moet vliegen.

De voorzitter: Actiepartij nog even kort.

De heer Hulster: Ja goed, ik zal het kort houden. Ja, er is gewoon een pilot gedaan in Groningen en dus wat u zegt aan veronderstelling is heel interessant. Maar er is een pilot gedaan waaruit bleek dat het heel goed mogelijk is, mensen met een grotere afstand op de arbeidsmarkt op deze manier te bemiddelen naar vast werk. Het is niet zo dat de gemeente die mensen aanneemt maar de bedrijven nemen die mensen aan. En het enige is dat je ze in het begin even helpt, die bedrijven even helpt en dan na een tijdje, als die bedrijven meer

geld beginnen te verdienen doordat ze die nieuwe mensen hebben, dan storten die bedrijven gewoon weer wat geld terug. Het is een vrij simpel systeem en dat kan gewoon. En dat is niet een groot risico voor de gemeente. Dus ja, eerder werd gezegd, het mag niet wettelijk. Nu hoor ik eigenlijk van, nou, ja wij hebben eraan gerekend en het kan niet volgens ons. Nou ja, dat is bijzonder.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder, was u eigenlijk klaar met uw verhaal? Dat wil ik eerst even vragen.

Wethouder Roduner: Volgens mij waren wel alle vragen beantwoord hè?

De voorzitter: Behalve van mevrouw Stroo, Jouv Haarlem.

Mevrouw Stroo: De aanvullende vragen heb ik niet beantwoord gehoord. Of het Participatiebedrijf functioneert als een uitzendbureau? Die vragen. En over cursussen en adviserende rol. Of dat binnen dat Participatiebedrijf valt?

Wethouder Roduner: Kan. Uitzendbureau nee, dus het is niet een uitzendbureau, maar het is wel een bemiddelingsbureau. Dus ze proberen wel mensen op een plek te helpen. Daar kan een cursus bij nodig zijn, als mensen zeggen, nou we moeten een bepaalde opleiding of een bepaalde cursus nodig, daar kan dus ook jobcoaching bij nodig zijn, dat zijn dingen die we doen. Maar het is niet een klassiek uitzendbureau.

De voorzitter: Dank u wel. En mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nog de vraag van de eerste ronde.

Wethouder Roduner: Ja, volgens mij was uw vraag of er ook particuliere initiatieven zouden kunnen zijn of kleine initiatieven? Nou, volgens mij heb ik daar positief op gereageerd, dus Participatiebedrijf is echt meer bedoeld om netwerkorganisatie te zijn. Netwerken gebruik te maken in de stad, kan ook kleine initiatieven zijn, cafés of sociale ondernemingen die zeggen nou, ik denk dat ik een goede plek kan bieden en daar willen we dan ook meer gebruik van maken. Daar beginnen we langzamerhand wat budget voor vrij te maken, ook binnen onze bestaande budgetten, maar dat zal nog wat meer moeten.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want hoeveel is dat ongeveer? Of kunt u dat schriftelijk laten weten?

De voorzitter: Wethouder, kunt u dat schriftelijk laten weten?

Wethouder Roduner: Ja, dat laat ik dan even technisch weten. Ik weet niet wat voor bedragen we daarvoor verschillende ... Wat voor bemiddelingsbedragen we dan eventueel zouden kunnen betalen.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Het is bijna zes uur en we zijn ook volgens mij wel door dit punt heen. Tenzij u nog dringend vragen heeft? Ja, tweede termijn nog. Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Nou, ik vind het niet echt overtuigend van de wethouder om te zeggen van, de raad maakt het beleid. En om dat uit te voeren hebben we een, hoe heet het, een gemeenschappelijke regeling nodig. Ik vind dat niet echt overtuigend. Ik heb ook nog even zitten googelen op gemeenschappelijke regelingen en wie daar allemaal tegen is geweest in het verleden, en ik heb recent ook nog iets gelezen dat het

eigenlijk niet een goed idee is. Dus kunt u mij nou overtuigen waarom dat nou per se moet? Als wij tachtig procent van de vrager zijn, kunnen we dan niet gewoon zelf doen als gemeente Haarlem?

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand anders voor een tweede termijn? Nee? Dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Roduner: Ja, ook als we het zelf zouden doen als gemeente Haarlem, dat zijn achthonderd mensen, dat zouden we denk ik ook in een organisatievorm gieten. Spaarnelanden zijn we honderd procent aandeelhouder van geloof ik, is ook een aparte organisatieonderdeel. Dus ik denk als je het over zo'n grote groep Wsw'ers hebt, dat we dat niet hier rechtstreeks in de lijnorganisatie zouden opnemen maar altijd in een aparte organisatie zouden zetten. En dat geeft altijd volgens mij, ja ingewikkeldheden over, nou dan staat het op afstand. Maar als u vindt dat het niet goed gaat, dan kunt u mij daarop aanspreken.

De voorzitter: Dank u wel. Nou dan zijn we bijna aan het eind gekomen, maar mijnheer Van den Raadt nog één opmerking.

De heer Van den Raadt: Ja, dan kunnen wij u erop aanspreken maar dan kunt u er niet zo heel veel aan doen dan dat u niet in die gemeenschappelijke regeling zat.

Wethouder Roduner: Dat is een opmerking.

De voorzitter: Goed zo. We zijn inderdaad nu op het einde van dit punt gekomen. De wethouder komt even terug met een notitie over de bemiddelingsbedragen. Ja? En dat was het. En dan gaan we nu eten, of indien u wilt. Ik had nog een rondvraag voor de heer ... O, die hadden we ook nog hè? Laten we die gelijk maar even doen. Rondvraag voor de heer Roduner. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u voorzitter. Deze vraag komt van een ervaringsdeskundige die als vrijwilliger werkt bij de werkplaats, Stop de Schulden in buurthuis De Horizon in Haarlem Noord. Kan de gemeente naast het gratis aanvragen van ID-kaart voor de Haarlem Pashouders, ook het uittreksel persoonsgegevens gratis maken? Zodat deze kosten geen obstakel zijn in het verkrijgen van een gewenste betalingsregeling.

Wethouder Roduner: Excuus voorzitter. Wij hebben in ieder geval, dit is niet nodig voor diensten van onze afdeling Schulddienstverlening. Dus die verklaring is gewoon niet nodig. Het is wel nodig wanneer een minnelijke schuld ... Ik lees het even voor hoor, wanneer een middellijke schuldenregeling niet mogelijk is en iemand wordt doorgestuurd naar de rechtbank voor een schuldsanering via de Wet sanering natuurlijke personen, dan heeft de rechtbank wel een uittreksel persoonsgegevens nodig. Maar de afdeling Schulddienstverlening heeft met de rechtbank afspraken gemaakt dat zij bij doorverwijzing naar de rechtbank een verklaring van de afdeling Schulddienstverlening over het uittreksel persoonsgegevens, dan leveren we dat. En dat wordt door de rechtbank geaccepteerd en is gratis. Dus volgens mij de beste route is als mensen zich gewoon via de afdeling Schulddienstverlening, die daarvoor in het leven staat, zich melden. Dan hoeven ze die kosten niet te maken. En dat is ook de meest laagdrempelige manier volgens mij voor mensen met schulden.

De voorzitter: Mooi, dank u wel. Dan gaan we nu pauze houden tot half zeven, zie ik u terug.

De voorzitter: Goed, welkom terug bij de vergadering van de commissie Samenleving.

TER ADVISERING AAN DE RAAD

7. Beschikbaar stellen krediet vervanging luchtbehandeling Kennemer Sportcenter (MSN)

De voorzitter: We gaan door met een adviesstuk, dat is agendapunt 7. Dat is het beschikbaar stellen krediet vervanging luchtbehandeling Kennemer sportcentrum. Daarvoor zit aan mijn rechterzijde wethouder Snoek. Ik ga even een inleiding doen. Naar aanleiding van voortdurende klachten van gebruikers over een slecht binnenklimaat in het Kennemer sportcentrum is onderzocht hoe de klachten ontstaan en kunnen worden opgelost. Op basis van dit onderzoek vraagt het college u advies te geven aan de raad over het voorstel om krediet beschikbaar te stellen voor de vervanging van de luchtbehandeling en het verbeteren van de brandveiligheid in het Kennemer sportcentrum. En over de wijze van agendering van de raadstuk in de raadsvergadering. Voordat wij dit gaan bespreken heeft wethouder Snoek eerst nog even een mededeling. Dus ik geef nu het woord aan mijnheer Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, een mededeling en ik begrijp dat dat ook overeenkomt met de rondvraag van GroenLinks en Trots Haarlem. In de raadsvergadering van 28 februari heb ik u toegezegd een raadsmarkt of een debat te organiseren over het type infill. Mogelijk heeft u hiervan van de Pletterij ook al de uitnodiging ontvangen, anders ziet u hem ook in de raadszaal en op uw raadsagenda. Op 18 september, de avond van 18 september, organiseert de Pletterij, want het leek me goed om in het kader van onafhankelijkheid bij een derde partij te vragen of zij daar interesse hadden, een breed debat met alle partners die u daarbij kunt bedenken. Als u zelf nog andere partijen heeft die u daarvoor wilt uitnodigen, wijs ze op de uitnodiging. Waarbij we dus proberen te kijken naar, wat speelt er in de breedte, de ervaringen van een sportpark waarin verschillende typen infill zijn, worden daar naar voren gebracht. En zo kunnen we daar over een breed debat, of u daar over een breed debat ook met elkaar voeren in de Pletterij. En kunnen we dat meenemen in de discussie daarna weer hier in de raad over de infills.

De voorzitter: Nou ja, dat is dus duidelijk. Nou we gaan beginnen met het stuk. Het stuk staat dus ter advisering op de agenda en dan gaan we zo meteen bepalen of het rijp voor behandeling is in de raad. Wie wil een eerste termijn? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Voorzitter, we worden vanavond gevraagd om een krediet van 745 duizend euro vrij te geven. Het Kennemer Sportcenter voldoet niet aan de wettelijke eisen gesteld aan, in dit geval, een sportaccommodatie in het bouwbesluit uit 2012 en door het NOC*NSF. Met andere woorden, in normale mensentaal, er wordt nu gesport in een gebouw met bedompte lucht, waar sprake is van schimmelvorming, en in een gebouw die blijkbaar niet voldoet aan de laatste eisen van brandveiligheid. Oei. Al klinkt bedompte lucht, voorzitter, mij wel wat eufemistisch in de oren, want sporters hebben aangegeven ademhalingsproblemen te hebben tijdens het sporten. En natuurlijk moeten Haarlemmers kunnen sporten in gezonde gebouwen. En moeten we dit, excuseer, als de sodemieter repareren. Dus D66 zal instemmen met dit krediet. Maar voorzitter, mijn probleem zit hem ergens anders in. Namelijk in het inschattingsvermogen van dit college. We worden als raad weer gevraagd om een flink bedrag, maar liefst zevenenhalve ton, waar geen rekening mee is gehouden door het college. En dit komt me helaas maar al te bekend voor, op meerdere dossiers. En door wat financieel kunst- en vliegwerk wordt dit weer allemaal achteraf opgelost. Maar dit noodkrediet in feite, drukt weer op andere investeringen, in andere sportaccommodaties, die ook hard nodig zijn. Die planning zal weer moeten worden bijgesteld, zaken worden weer naar achter geschoven, ontzettend vervelend allemaal natuurlijk. En dan krijgt deze commissie in de brief, en straks waarschijnlijk ook van u, ja ingewikkelde markt, ingewikkeld gebouw, onderzoek duurde langer, maar toch is het geld niet gereserveerd. En nou kunnen er natuurlijk onvoorziene omstandigheden zijn, waardoor er geen rekening gehouden had

kunnen worden met deze situatie. Maar het bouwbesluit is vastgesteld in 2012. Het is op onderdelen gewijzigd in 2014. Het onderzoek naar de brandveiligheid is gedaan in 2017. En sporters gaven drie jaar geleden al aan last te hebben van de lucht. Dus hoe onvoorzien kan dit allemaal maar zijn? Voorzitter, het lijkt ons in Haarlem allemaal maar te overkomen. En dan vraag ik me af, is het college, is deze wethouder wel in control? En hoe gaat deze wethouder dit soort, tussen haakjes, verrassingen in de toekomst voorkomen? Ik hoor graag een reactie, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Uit de aankondiging en ambtelijke nota valt maar weinig te herkennen van het inzicht dat deze plotse noodzaak, om het binnenklimaat en de brandveiligheid van het Kennemer Sportcenter op het vereiste niveau te brengen, zich aankondigde. Het is een verrassing dames en heren, voor u, voor de burgers maar ook voor de toezichthouders van SRO Kennemerland. Het is een onvermijdelijke uitgave van een aard die het doorgaans noodzakelijk maakt om raadsvragen te stellen. Nu ontbreekt daarvoor de tijd, het is nu slikken of stikken anders komen CIOS en turnverenigingen als BATO en H.L.C op straat te staan. Simpel constateren dat het nu eenmaal zo is, is niet voldoende. Inmiddels zijn de werkzaamheden, heb ik begrepen, begonnen. Onder meer voorgeschoten door de beheerder van het gebouw. Uit de meegeleverde gegevens blijkt dat de nu verlangde investering ten koste gaat van een al geplande investering in 2020. Welke dat is blijft, gezien de informatie, nog even onder de roos. Uit de bijgeleverde ambtelijke notitie blijkt weinig reflectie op de gang van zaken. De krappe bouwmarkt, de stringentere regelgeving, zelfs de voortdurende klachten van reguliere en niet reguliere gebruikers over de luchtkwaliteit in de hal, het is allemaal niet of nauwelijks eerder met de raad gedeeld. Terwijl toch uit de verklaring blijkt dat er een ongezonde situatie is ontstaan van heb ik jou daar. En de hal nu niet voldoet aan de huidige eisen die het bouwbesluit en het NOC*NSF stellen aan een deugdelijke sportlocatie. De ambtelijke notitie die dit agendapunt begeleid, is rustig van toon en doet geloven dat er slechts een geplande voorziening naar voren wordt gehaald. Niets is minder waar. Omdat de commissie wordt gevraagd ook te reageren over de wijze van agenderen van dit punt, het volgende. De fractie van de PvdA wil begrijpen waarom de urgentie van deze situatie niet eerder is geschetst? Waarom ging SRO Kennemerland al in juni 2018 met de klachten over de hal aan de slag, en horen wij eigenlijk eerst nu van de ernst van de situatie? Ten tweede, waarom is de vervanging van de bestaande installaties niet in het meerjarenplan investeringen opgenomen? Lag de prioriteit te laag? Wat waren de indicaties dan over de geschiktheid van de Kennemer sporthal tot juni 2018? Ten derde, waarom zijn de klachten van gebruikers, clubs en sportbonden over het Kennemer Sportcenter niet eerder met de raad gedeeld? Had dat uitbesteden van het beheer van de hal aan SRO Kennemerland daar iets mee van doen? Hoe vaak is er overleg met het SRO over de vereiste kwaliteit, en de certificering van de Haarlemse binnen- en buitensport accommodaties? Op welk niveau zitten er nog meer van zulke verrassingen aan te komen, als gevolg van de verscherping van de eisen voor de volksgezondheid, dan wel de wijze van beheren door het SRO. Voldoet deze vorm van uitbesteding eigenlijk wel aan eis van redelijk gedelegeerd en kwalitatief hoogstaand beheer? Tot slot, waarom zijn de financiële consequenties van deze operatie niet gedeeld met de raad en de bevolking? Welke sportinitiatieven moeten als gevolg van deze tragische inschatting een jaar langer op een houtje bijten? En welke het jaar daaropvolgend? En wat zijn überhaupt de consequenties van deze schuif? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Ja dank u wel voorzitter. Ja, ik denk dat we hier met alle partijen straks een rondje, ja eigenlijk even een tik op de vinger van de wethouder gaan geven. We hoorden hele kritische vragen al van

D66, PvdA, allemaal eens. En ik denk dat dan aan het eind van de behandeling, dat we allemaal zeggen, oké, maar het krediet wordt gewoon verleend. En dat is omdat we gewoon geen keuze hebben, want geen enkele partij hier gaat zeggen, nou dit was zo'n niet nette gang van zaken, we hadden eerder geïnformeerd moeten worden, dit had gewoon al verwerkt moeten worden. De brandveiligheid was eind 2017 al bekend, nou daarna hebben we nog genoeg stukken gehad over onderhoud van accommodatie, agenda voor de sport en dergelijke. Daar had het gewoon in verwerkt kunnen worden. Dus we kunnen allemaal zeggen, ja, dat is too little too late, jammer, kan niet doorgaan. Maar ja, dat kunnen we niet zeggen want het gaat inderdaad om de faciliteit voor sporters. We willen dat iedereen daar goed kan sporten en die brandveiligheid. Want wat ik heel opvallend vind is dat, het lijkt zelfs nog alsof in het stuk, dat we denken, nou laten we dat brandveiligheid shit, nou ja dat probleem dat was er nog. Dat kunnen we nu, zeg maar met die vervanging van die installatie, kunnen we dat dan een beetje zo onder het tapijt meepakken en dan pakken we dat geld daar. Want ja, er worden een paar zinnen aan gewijd, maar hoe ernstig was het, als je het hebt over de brandveiligheid verbeteren? Hebben sporters echt risico gelopen? Want als er een brand was geweest, was het risico dan groter dat het echt uit de klauwen zou lopen? Waardoor wij achteraf, als het gebeurd was, een heel naar onderzoek om de oren zou krijgen, waaruit blijkt dat we eigenlijk verantwoordelijk waren voor een sportzaal die niet brandveilig was. Wat we al eind 2017 hadden geweten. Allemaal terugkijken op het verleden, we weten het niet. Het enige wat we weten is dat we nu met geld over de balk moeten komen, en nou ja, geld wat er maar weinig is, iets anders gaat doorgeschoven worden. Dat gaan we bij de begroting doen. Nou, daar komt de wethouder eigenlijk ook weer makkelijk mee weg. Want we weten al dat de begroting één grote, nou rotzooi gaat worden, om het even netjes te zeggen, omdat er heel erg naar geld gezocht moet gaan worden. Dus de kans dat dit dan andersneeuwt, onder al het andere geldzoekwerk, om de boel sluitend te krijgen, is groot. Waardoor eigenlijk ook die discussie op de sport weer mooi voorbijgaat. Dus ja, dus een dikke tik op de vinger, van dit niet weer op deze manier, zorg dat het bij andere situaties niet zo gebeurt. Maar net als bij het rubbergranulaat, toen daar de haast achter zat om maar gewoon akkoord te gaan, is het hier ook weer zo. We kunnen niet anders, dus ook de VVD zal instemmen. Maar ja, wel met flinke kanttekeningen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, GroenLinks kan zich aansluiten bij eigenlijk alle voorgaande verklaringen, alles wat is gezegd. Ja, een sport is belangrijk, we moeten gezond kunnen sporten en op dit moment kan dat niet. Het gebouw voldoet niet aan de eisen, en tegelijkertijd helemaal eens met hoe inschattingsfouten, alles. En wat wij ook vooral zitten inderdaad, we gaan het weer eens doorschuiven en wat kan er dan niet gebeuren? Het is weer zoals de VVD ook zegt, slikken of stikken. Dus eigenlijk sluiten wij ons gewoon aan bij alles wat hiervoor is gezegd. En wij willen ook weten, wanneer vindt nou dan die rapportages plaats van de SRO aan het college? Dus wat zijn dan de momenten dat dit soort dingen dan op tijd aan het licht kunnen komen? Want zoals het nu gaat, gaat daar dus ergens iets mis.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. We zijn het eens ook met de vorige sprekers. Too little too late. We zijn het er wel mee eens dat er wat aan gedaan wordt aan de slechte binnenkwaliteit. De voorbereidende werkzaamheden zijn al gestart. Even leek het erop, even tussen haakjes, dat de kredietverlening door de gemeenteraad alleen voor de vorm geagendeerd was. Maar er staat toch nog wat informatie bij de ingekomen stukken, dat de werkzaamheden die al gestart zijn, dat die te maken hebben met de brandveiligheid. Dus we kunnen de narrow escape, kunnen we ervan uitgaan dat u toch prijs stelt om het budgetrecht van de gemeenteraad te erkennen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel voorzitter. Ja, de wethouder Sport is ook wethouder Financiën, en die heeft een hele bijzondere strategie verzonnen blijkbaar om de problemen in sportaccommodaties op te lossen. Namelijk door het als voldongen feit te presenteren en te roepen, ach wee, als we nu niks doen dan stort de hele boel in. Overigens waar ik er nog een aan toevoegen, het zwembad een paar jaar geleden, was ook tijdens de vakantie, waren er noodmaatregelen aan het dak uitgevoerd. En daar werd de raad na afloop van het reces ook even over geïnformeerd, of we even wilden tekenen bij het kruisje. Nu gebeurt het weer. En de vraag is natuurlijk niet, is dit nou iets wat we niet kunnen doen, want we moeten het dus wel doen. Maar wat komt er nog meer, welke lijken zitten er nog meer in de kast? Want elke twee maanden komt er weer eentje uit, en dan is het van, goh, er moet nog meer geld komen. Terwijl dat bij alle andere domeinen is het, we hebben geen geld, we kunnen niks doen, het is allemaal moeilijk. En hier is het elke keer, ja hoor doe maar gewoon, hup geen probleem. Ja, op deze manier lijkt het wel alsof de wethouder Financiën en de wethouder Sport twee handen op één buik zijn geworden. En dat we over drie jaar fantastische sportaccommodaties hebben en de rest van Haarlem op instorten staat.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja dank je wel voorzitter. Het gebouw van het Kennemer Sportcenter voldoet niet aan de geldende regelgeving met betrekking tot de brandveiligheid en het vervangen van luchtbehandeling installatie. Wij vinden het niet dat sporters risico's moeten nemen om te blijven sporten in slecht onderhouden accommodaties. Reden genoeg om hier iets aan te doen. CDA gaat akkoord met het verlenen van het krediet. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Ook de SP is verbaasd om dit inderdaad op dit moment te lezen. Wij vragen ons af waarom het niet eerder geconstateerd is en waarom wij het niet eerder voor ons hebben gekregen? Maar het feit is wel dat wij niks anders kunnen doen dan instemmen op dit moment. Maar dat stukje brandveiligheid, dat vinden wij wel nogal wat. Ik heb wel een andere vraag, hebben we nu wel de juiste berekening? Want we hebben ook heel vaak gehad dat achteraf weer bleek, door de economie, dat dat toch iets duurder bleek te zijn. Dus kan de wethouder in ieder geval dat garanderen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ja, ChristenUnie gaat akkoord met het verlenen van het krediet, maar vraagt zich wel of hoe het komt dat wij nu pas op de hoogte gesteld worden?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Nou ja, Trots Haarlem dacht altijd dat alleen sport op kunstgras ongezond was, maar sporten in een sporthal is ook ongezond, dus moeten we gauw wat aan doen. Dus Trots Haarlem gaat niet moeilijk doen over dat krediet, dat gaan we gewoon doen. We krijgen natuurlijk wel weer, we zijn wat laat geïnformeerd, mes op de keel, dat soort verhalen. Maar ja, dat is gewoon gebruikelijk. Dan kunnen we zeggen van, goede vragen stellen door de PvdA en de VVD, zeggen dat we uiteindelijk wel weer bij het kruisje tekenen. Maar Trots Haarlem was dan van plan om in ieder geval een motie van afkeuring in te dienen. Om dan in ieder geval een signaal te geven dat het nou ondertussen wel eens een keertje genoeg

moet zijn, want dit maken we natuurlijk heel vaak mee met scholen die plotseling op instorten staan, en dan nu ook al sporthallen. Ja, het moet toch een keertje afgelopen zijn. En wij horen ook graag of het college misschien op de hoogte is van andere dingen die gemeld zijn, tot een half jaar geleden? En dan geef ik nog een beetje speling. En die wij als raad dan nog niet weten?

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Ja, dan gaan we naar wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, dank voor uw bijdrage. D66 begint met de OEI. En ik herken de reflectie die D66 geeft, die de PvdA geeft, en een aantal andere fracties. Het enige verschil tussen u en ik is dat ik er de verantwoordelijkheid voor moet dragen. In 2017 heb ik gesproken met de gebruikers, ben ik geïnformeerd over van: hé, die luchtkwaliteit is niet goed genoeg. Of op dat moment, dan praat je nog over van: we hebben hier als sporters last van. Dan heb je nog een beetje een hint van: hoe erg is het, wat moeten we doen? Vervolgens hebben we metingen verricht. Ik zeg, dat moet aangepakt worden. Is er een eerste voorstel gekomen, waarbij nog veel meer ambities meegenomen werden omtrent de sporthal aan te pakken. Dat oversteeg de middelen die we hadden, proberen terug te brengen naar: we moeten doen wat noodzakelijk is. En daarna is het wat mij betreft ook even te lang blijven liggen. En die verantwoordelijkheid draag ik. En toen ik, laat ik zeggen, voor de zomer hierover werd geïnformeerd waar we nu stonden, baalde ik daarvan zoals u. Alleen ik draag daar de verantwoordelijkheid voor en heb ik een afweging moeten maken: en hoe nu verder? Want tegen gebruik heb ik eerder al gezegd: we gaan dit aanpakken. En ik heb ze beloofd dat we het aanpakken. En het eerste wat ik hem moeten doen is door het stof moeten gaan bij die gebruikers. Wij moeten zeggen: het gaat niet lukken deze zomer, dat heb ik u beloofd vorig jaar, we hoopten in zomer 2018 dit al te doen, dat is niet gelukt, dus het wordt volgende zomer. En dat is nu weer niet gelukt. U zegt: de notitie spreekt nog onvoldoende dat uit, een zelfreflectie uit. Laat ik die dan proberen hier te tonen. Want ik denk dat de bewoordingen, die u daarbij gebruikt, dat wat u ons voorhoudt terecht is. De knel zit er op een gegeven moment ook in bij ons in eigen huis nota zijn er een aantal vragen ook over gesteld van: wanneer is het dan een investering en moeten we het in het investeringsprogramma begroten als een sportinvestering. Wanneer is het een vervanging, valt het onder levensduur verlengend onderhoud. En ook daarin hebben we onvoldoende scherpte gehad in het voorproces, waardoor het ook is blijven liggen. En dat is denk ik wel ook een antwoord op de vraag van de PvdA. Wat moeten wij nu doen? Wij moeten opnieuw kijken naar ons areaal, bestaande sportvoorzieningen, waarvan een deel zeg maar ongeveer net zo oud is. En wat gaat daar dan aankomen? Moeten die op een gegeven moment vervangen worden? Moet daarin geïnvesteerd worden, is dat dan levensduur verlengend onderhoud, is dat een nieuwe investering? En ik denk dat wij dus een opgave hebben om te voorkomen dat dit ons nog een keer zo overkomt. Die opdracht hadden wij ons zelf wel geformuleerd na deze ervaring, maar die hoor ik u ons nog een keer meegeven. Ik kijk nog naar een aantal vragen, want ...

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Cimen, D66.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik hoor u zeggen: we hadden scherper moeten zijn vanuit welk potje moet dat geld dan komen. Maar als ik de toelichting lees op de financiering, eigenlijk, blijkt volgens mij dat het in geen van beide potjes zat. Klopt dat?

Wethouder Snoek: Ja, dat klopt. En volgens mij dat het ene potje dat het in het andere potje zat en het andere potje dat het in het ene potje zat. De bestuurlijk verantwoordelijke voor dat potje. In ieder geval, daar was onduidelijkheid over. En ook onduidelijkheid die we ook voor de toekomst, dat hoor ik bij de PvdA ook steeds vragen, moeten voorkomen. U interrompeerde mij vanuit de VVD en dacht: ik wil u ook nog een antwoord geven op een van uw vragen. Dat moeten we proberen te voorkomen. U zegt: ik sta met het mes op de keel.

Dat sta ik als wethouder sport ook. En ook dan moet je een afweging maken van: hoe kunnen we nou zorgen dat zo snel mogelijk dit aangepakt wordt en dat ik toch ook een ordentelijk proces met u als raad, met uw budgetverantwoordelijkheid, doorloop. Naar beste eer en geweten is dit de wijze waarop we het kunnen doen. We hebben het niet in deze zomer kunnen doen, want daarvoor heb ik geen debat met u kunnen voeren. We proberen wel alle voorbereidende werkzaamheden zo goed mogelijk te doen en we hebben de gebruikers verteld dat het dus helaas de kerstvakantie gaat worden. Waarom dan niet eerder geschetst? Waarom niet eerder meegenomen? Wij waren hiermee bezig. Hadden we geweten dat het deels investering was, dan had het gewoon in die geactualiseerde investeringsagenda moeten staan, had het daar gemeld moeten worden. Dus dat is een omissie van mij als wethouder sport op dat punt daar. Waar ik me verre van houdt is de suggestie die door de Actiepartij gedaan wordt, alsof de wethouder financiën en de wethouder sport hier samen eens bedenken hoe ze het goed kunnen doen. Ik baal hiervan, ik baal naar de gebruikers hiervan, ik baal naar u hiervan. En ik weet niet hoe u kunt denken dat ofwel de wethouder sport ofwel de wethouder financiën hier blij mee kan zijn. Geen van beiden kunnen hier blij mee zijn, dus laat staan dat dit een twee handen op een buik zou zijn. En ik vind het jammer dat u wel die suggestie bij me neerlegt, want ik baal hier met u van.

De voorzitter: Even een reactie van de heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, wethouder. U zegt dat u verantwoordelijk bent, en dat is ook waar. Maar we zijn als raad natuurlijk met zijn allen verantwoordelijk. En als raad zitten we hier om een beslissing te nemen wat er moet gebeuren in de stad. En als we hier voortdurend dingen op ons bordje krijgen die niet anders dan kunnen gebeuren. Dan nemen wij geen beslissingen meer, maar dan zijn we alleen maar brandjes aan het uittrappen. Terwijl we hier, ja, we hebben weinig geld te verdelen en er zijn een heleboel dingen die moeten gebeuren. En als u dus in rijen achter elkaar nu al voor de derde keer met een brandje aankomt en u zegt: nu moeten we trappen, want anders gaat het allemaal mis. Ja, dat voelt heel onaangenaam voor mij als raadslid. Dat betekent dat ik mijn werk hier niet zorgvuldig kan doen. En dan kunt u zeggen dat u daar niet blij van wordt. Nee, maar dat lijkt mij heel verstandig, maar ik word daar ook niet blij van.

Wethouder Snoek: Ja, maar dan wil ik daar toch nog wel wat tegenover zetten. Ik zit hier ook om namens u brandjes te blussen. Dit hadden we hier eerder kunnen bespreken, dus deze neem ik even, want die vraag wordt ook gesteld: dan gaan we dat nog een keer krijgen. Ik heb in de afgelopen jaren dat we hier actief zijn ook meegemaakt dat in de zomer asbest gevonden werd op een school. En dan moet je met het mes op de keel dat asbest verwijderen. Er zullen in de komende jaren aan bruggen dingen gebeuren, of in Amsterdam hebben we kades zien verzakken. Als er een brandje is, moeten we hem ook met elkaar blussen en heeft u daar een bestuur aangesteld om dat voor u te doen. Dus die brandjes blijven we wel houden en die ga ik voor u blussen. Alleen deze hadden we hier eerder met elkaar moeten bespreken.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Klopt, maar nu doet u net alsof het een gegeven is dat er voortdurend maar brandjes blijven staan die we moeten blussen. De realiteit is dat een professionele organisatie er op gericht moet zijn om op tijd brandjes te constateren en daar op tijd maatregelen op te nemen. En niet voortdurend hier maar op tafel te gooien van: o, we hadden het weer niet even door. Dan heb ik wel ernstige twijfels met hoe goed het gaat met de professionaliteit in de organisatie. En dat zijn zware woorden, maar ik denk dat dat wel op zijn plaats is.

Wethouder Snoek: Nou, met het eerste deel van uw analyse ben ik het ook eens, hè. Dat een goede organisatie en een goed bestuur dat moet voorzien en tijdig hier de discussie daarover moet voeren. En ik vind bij dit dossier had dat gekund en had het gemoeten. Het enige wat ik heb willen zeggen is: ook als er brandjes zijn, moet ik ook aan de bak. En je kunt niet alle brandjes voorkomen.

De voorzitter: Ik heb nog even een interruptie van de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik ben blij met het openbare gehalte van de wethouder. Wat ik wil horen op dit dossier is dat dit een kwestie is van lering. En niet alleen maar vermaak. Wij moeten zorgen dat wij in dit soort situaties eerder op de hoogte worden gebracht. En dan hoeven we ook minder spijt te hebben van het feit dat we dingen laten liggen, dat is echt zo. Dit dossier, dat werd zo zwaar omdat sporthallen en zwembaden, die zijn erop gericht om de mens gezonder te maken. En als wij gewoon niet voorbij de gedachte '...' komen, dan schieten we er ook niets mee op. Dat moet eigenlijk onderdeel zijn van ons hele handelen. Wij willen op de hoogte worden gehouden in een eerder stadium als dit soort zaken fout dreigt te gaan. Dank u wel.

Wethouder Snoek: Ik ben het eens met de heer Oomkes. Wij moeten hier lering uit trekken en niet alleen zeggen: dit is gebeurd, dat moet niet meer gebeuren. We moeten ook maatregelen treffen om het te voorkomen. Dat betekent inventariseren wat is het areaal. En uit welk budget zou dat dan ook, als een vervanging daarvan nodig is, gefinancierd moeten worden. Want daar heeft u ook gewoon onduidelijkheid op gelegen en die moeten we voor de toekomst voorkomen. Daarmee gaan we dus ook aan de slag. Niet alleen lering trekken, maar dus ook een vervolproces inzetten, waarbij die onduidelijkheid weggehaald moet worden.

De voorzitter: Even een interruptie van mevrouw Cimen, D66.

Mevrouw Cimen: Maar was dat dan ook de oorzaak, dat dit in de zomer van 2018 niet is gebeurd. Want blijkbaar, u was wel eerder op de hoogte. U geeft aan tegen de gebruikers: het gaat me helaas niet lukken, ik wil dit in 2017 wel doen. Is niet gelukt, ik wil dit in 2018 doen. Is ook niet gelukt, helaas helaas, mea culpa. En dan zijn we er nu eindelijk, nou, gelukkig. Er wordt wat aan gedaan, maar ik snap nog steeds niet waarom het op dat moment dan niet lukte. Wat was de overweging toen?

Wethouder Snoek: Kijk, het is een cumulatie. Eerst de analyse van: wat is hier precies aan de hand? Vervolgens een voorstel voor een investering die niet alleen, laat ik zeggen, die breder was dan dat wij hadden voorzien en dan weer terug naar de tekentafel: wat moet hier nou echt gebeuren om het gezond en veiliger te krijgen? Dan ben je weer een paar maanden verder. Dan vervolgens de discussie over: waar moeten we dit nu uit financieren? En zo verliezen we keer op keer tijd en momentum, ook in de wetenschap dat je zo'n sporthal niet op ieder willekeurig moment kunt aanpakken. Dus je gaat ook van de ene naar de andere. Gevraagd is ook: waar vindt dat overleg dan plaats? Ik heb periodiek bestuurlijk overleg met de SRO en ambtelijk is er natuurlijk ook vaker overleg met de SRO. In de bestuurlijke overleggen is dit ook steeds op tafel geweest, dus daar hebben we dit proces gevolgd. En is te laat, en dat reken ik dus niet SRO aan, maar mijzelf en onszelf, de onduidelijkheid ontstaan over: waar moeten we dat dan uit dekken, want dat is niet de taak van SRO, dat is de zaak van ons uit de gemeente. Dus ik denk dat dat het antwoord is op een aantal van uw vragen. Dit ook een reactie, de PvdA gaf ook al eerder aan: dit had dus in de actualisatie van de investeringen voor sport moeten staan. Vraagt dus ook: waaruit dekken we dat dan? Bij de begroting krijgt u weer een bijgewerkt IP en moeten we weer schuiven, zullen we op tal van punten moeten schuiven om weer binnen de kaders te blijven. En

zullen we dus ook binnensport moeten her prioriteren en leggen dat voorstel aan u voor en daar gaat u uiteindelijk dan over.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, is er nog een mogelijkheid, omdat we natuurlijk straks moeten schuiven binnen de sport om die aangevraagde kunstgrasvelden te annuleren, dan houden we heel veel geld over. Serieus.

Wethouder Snoek: Ik denk dat we het moment voor de aangevraagde sportvelden voor 2019 voorbij zijn. Maar het staat u vrij als raad om binnen het IP tussen regels te prioriteren. Dus u kunt voorstellen om de middelen die voor sportvelden voor de komende jaren beschikbaar zijn in het IP op een andere manier in te vullen. Dat is uw budgetrecht. Ik denk dat ik op hoofdlijn heb gereageerd. Met u staan we voor een investering die wij als onvermijdelijk beschouwen. Dat hoor ik iedereen ook zeggen. En ik wil verantwoordelijkheid nemen en mijn excuses aanbieden voor het vervolgproces en wil u zeggen dat we een proces ingaan, waarbij we dit in ieder geval in de toekomst zo niet meer moeten krijgen, zoals dat hier is gegaan. Ik wil met u voorkomen dat we hier brandjes blussen. En at the end of the day wil ik ook als er ergens brand is die met u blussen.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Toch nog even dat ik het wel raad vind dat als er dus onduidelijkheden zijn, waar het geld al vandaan moet komen, dat dus het blijft liggen en niemand ermee aan de slag gaat. En ik hoop dat dit ook wordt meegenomen in de organisatie, dat daar echt wel wat aan wordt gedaan. Dat ook al is er een onduidelijkheid, dat er wel voortgang wordt gemaakt. Want dat is nu wat we vooral ook tegenkomen.

Wethouder Snoek: Helemaal met u eens. Ik draag daar de verantwoordelijkheid voor. Maar dat wat u aan mij vraagt, is wat ik ook voor de zomer heb uitgesteld denk ik.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik had nog een vraag, omdat er zo beknopt op het stuk wordt ingegaan op het stukje brandveiligheid, waar hadden we het dan over. Hoe groot was het risico wat sporters mogelijk hebben gelopen? En toch, ik zie het al een beetje als een tweede termijn. Wat ook een beetje blijft knagen vind ik, is wat u ook tegen de Actiepartij het heeft over de investeringen en zo, en van: ja, het moet nu toch. Maar we wisten in eind 2017 wisten we al dat er dingen aan de hand waren. Sinds 2017 hebben we gewoon heel veel geld uitgegeven aan sport. En deze raad is nu de kans ontnomen om misschien dingen, die niet per se hadden moeten gebeuren, maar meer leuk waren voor de sport, dat we die niet hadden kunnen doen om dit soort dingen te betalen. Terwijl we op andere domeinen wel heel kritisch moeten kijken en dat daar dingen niet kunnen omdat daar geen geld is. En hier, zeg maar door deze brandjes te blussen, gebeuren die dingen. Wordt er brand geblust, maar hebben we ondertussen in die tussenperiode ook gewoon al geld uitgegeven wat misschien dan wel leuk was om uit te geven, maar niet de hoogste prioriteit meer had gehad. Dus dat is ook het gevaar wat zit in die terugwerkende kracht.

De voorzitter: Dank u wel. U zei het al, de tweede termijn, laten we die gelijk ook maar inzetten. Zijn er meer mensen voor een tweede termijn? Meneer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik wou nog even vragen, wethouder, ik dank u wel voorzitter, wat zijn nou de consequenties van het doorschuiven van investeringen die je het jaar erna niet kan doen. Kunt u dat met ons delen. Want je stelt ongetwijfeld sportorganisaties teleur, want het gaat ten koste van het sportbudget in de volgende jaren.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ik heb, en ook andere partijen, gevraagd wat voor risico's er nog meer op de rol staan. Dus wij zouden daar graag een overzicht van willen hebben met een soort prioritering. Want ja, ik kan me voorstellen dat er behoorlijk wat achterstallig onderhoud is. En daar zouden we graag een update voor hebben, zodat we meer samenhang een besluit kunnen nemen hierover.

De voorzitter: Helemaal goed. Verder nog iemand? Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Ja, het sluit eigenlijk heel erg mooi aan op het verzoek van de Actiepartij. Zijn er nu dingen die dus op het bureau liggen, op uw tafel liggen, waarvan u denkt: oei, daar zit ik eigenlijk een beetje in de knel. En waar de raad dus nog niet over is geïnformeerd. Kunnen we dit soort dingen nog meer gaan verwachten in het komend half jaar, jaar? Ik hoor graag een antwoord.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, dat is inderdaad ook de vraag aan Trots Haarlem met de terugwerkende kracht, tot een halfjaar geleden. Dus alles wat sinds een half jaar geleden is binnengekomen, daar mag u dan nog even naar kijken. Maar alles wat u al langer als een halfjaar weet, waarvan u denkt: dat zou de raad misschien ook moeten weten in het kader van dit geval. Dat zouden we graag horen. En dan zou ik ook nog graag willen horen, want u zegt inderdaad: dit moet nu beter, de organisatie moet dat beter oppakken. Is het dan een standaard handeling dat u dan bijvoorbeeld nu zegt: oké, er is iets in de sporthal met de luchtkwaliteit. Dat u dan meteen inventarisatie doet bij alle sporthallen op luchtkwaliteit en brandveiligheid en dan dat overzicht aan de raad geeft. Of is het gebruikelijk dat u dan wacht op het volgende moment? Hoe werkt dat precies, kunt u dat nog uitleggen? En omdat u zei dat zowel de wethouder sport als de wethouder financiën het heel vervelend vinden, dat bent u allebei zelf natuurlijk, dan overweeg ik niet twee moties in te dienen. Maar omdat ik wel zie dat u hier ook door geraakt bent dat u liever had dat het anders ging, zal ik de motie van afkeuring naar treur afbouwen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee, dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, de VVD vroeg: hoe zit het dan met die brandveiligheid? De maatregelen die we nu treffen zorgen dat brand zich minder snel kan verspreiden. Minder doorslag. Het is niet zo dat de hal is afgekeurd door de brandweer of door anderen. Al onze hallen worden periodiek gekeurd. En het is in die zin een investering om de brandveiligheid te organiseren, maar het is niet zo dat we ze tijden in hallen hebben laten spelen waarvan we zeggen: die had door de brandweer gesloten moeten zijn. En u zegt: sinds 2017 hebben wij andere leuke dingen gedaan. Dat herken ik niet. Volgens mij hebben we de investeringen die we gepleegd hebben in sport zijn noodzakelijke investeringen geweest. We willen mensen in Haarlem laten bewegen, we vinden sporten belangrijk. En misschien dat er ook leuke dingetjes zijn gedaan, daar herken ik me niet in. Ook niet alsof alle investeringen in sport hier nou even als brandje er doorheen geduwd worden. Deze is vervelend, ik herken die van het zwembad ook, daar hebben we ook een noodoperatie moeten doen. Maar u had langer willen praten over kunstgras, maar het is niet zo dat we daar een brand te blussen hadden. Dit jaar gaan we daar eerder over praten, 18 september. Neem mee wie u wilt. Dus ik wil

verantwoordelijkheid nemen voor dit proces, mijn excuses over uitspreken, voor u ervoor door het stof gaan. Maar ik moet ook uitkijken dat we net doen of iedere sportinvestering even snel erdoorheen gerommeld wordt, zo was het ook niet.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u. Ja, maar we hebben wel gekozen om extra dingen te gaan doen die we eerder nog niet deden. Bijvoorbeeld het beachvolleybal. Dat zijn keuzes, waar je als raad denkt dat de financiële ruimte er is, die maak je. Maar als je weet dat er andere hoge kosten aan komen zetten, dan kan het wel zetten voor een ander afwegingskader. Of je denkt: ligt hier nu de hoogste prioriteit of willen we eerst brandveiligheid aan gaan pakken? Dus dat punt wilde ik duidelijk maken.

Wethouder Snoek: Oké, die begrijp ik ook.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt nog even.

De heer Van den Raadt: Ja, ik wil de wethouder wel even bijvallen. Want wij zitten natuurlijk bij commissie samenleving en misschien raken we een beetje verward omdat dat ook vaak met scholen is, dat het op het laatste moment renovatie moet komen. Ik geef de wethouder wel gelijk dat het met sport niet altijd het geval is en het vaker niet voorkomt dan wel voorkomt. U heeft zelfs nog een keer geprobeerd om die opblaas sporthal al vroegtijdig aan te kondigen. En toen vonden wij dat ook weer niet goed, dus ik geef u daarom wel een punt.

Wethouder Snoek: Dank u wel. Dat raakt overigens ook de vraag van de PvdA. U vraagt me dan eigenlijk ook vooruitlopend op de begroting al wat te laten zien over die consequenties. Die tijdelijke hal gaat er in 2019 niet meer komen, dus dat geeft de ruimte om nu dit uit sport te dekken. Maar dat gevoel hadden we hier met elkaar al een beetje. Vervolgens moet je dus kijken: wat heb je dan nog? Want uiteindelijk verdwijnt er toch 4 ton uit het sportbudget hiermee. Wat betekent dat voor de komende jaren, dat betekent dat we bijvoorbeeld een van de gymlokalen later gaan vergroten. Dat die tijdelijke sporthal er niet meer komt. Ik wil dat tegen elkaar af kunnen wegen. Ik ga u daar een voorstel voor doen en u gaat er uiteindelijk een besluit over nemen. Dit is het eerste wat ik u nu kan laten zien en een beetje de smaak die ik denk dat het nu gaat zijn. De Actiepartij zegt: kunnen we dan een opdeling krijgen nu van alle risico's. Het is een beetje ook in het verlengde van de vraag van D66, van Trots, u vraagt me eigenlijk een soort van biechtstoel. Van: wat weet u eigenlijk allemaal nu wat u ons niet vertelt? U overvalt mij daar ook mee. Normaal gesproken probeer ik met eer en geweten u over alles te informeren, zo vroeg mogelijk. En tegelijkertijd vertel ik u ook niet alles iedere dag wat ik in mijn inbox heb en waar ik gesprekken over heb. Daarvoor heeft u mij aangesteld als dagelijks bestuurder. En ik hoor u heel goed: dit had u eerder moeten horen. Heb ik iets van dit type nu op mijn bureau? Het enige, maar daar spreken we al met elkaar over, die zwembaden zijn op een goede dag op. Maar dat gesprek zijn we met elkaar al gestart, daar zal ook geïnvesteerd moeten worden in die zwembaden. Voor bijvoorbeeld over een jaar of tien. Wat ik u net ook heb toegezegd: wij gaan kijken, hoe zit het met de hallen die ouder dan 20 jaar zijn, waarbij je dus op een gegeven moment vervangingsinvesteringen of andere grote investeringen moet gaan doen, omdat we ook scherp moeten krijgen dat we die dan ook goed in de boeken krijgen. Ik denk dat dat het overzicht is waar de Actiepartij dan ook op doelt. En ik hoor uw vraag, deel dat dan ook met ons als we die inventarisatie hebben. Dat moet ik ook doen, want dat heeft de financiële consequentie en die moeten we dus ook met elkaar gaan bespreken. Op dit moment durf ik geen toezegging te doen op wat voor termijn we dat kunnen doen. Dus dat houdt u dan van mij tegood.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Zouden we dan kunnen afspreken dat u in de volgende vergadering de voorlopige conclusies van dit traject met ons deelt?

Wethouder Snoek: Ik denk dat de conclusies, dat ik die al wel met u gedeeld heb.

De heer Oomkes: Maar bijvoorbeeld de investeringen die nu vooruit worden geschoven, waar hebben we het over. Die 4 ton die u net laat vallen, wat betekent dat consequent, reëel. Los bezonnen van de begroting die daarna weer komt.

Wethouder Snoek: Dus die verwerking van: wat stelt het college dan voor om naar achteren te schuiven en wat niet, die krijgt u bij de begroting. Daar zit het investeringsprogramma bij en daar ziet u waar dat dan staat.

De heer Oomkes: Dat snap ik ook. Maar in dit geval gaat het specifiek ten koste van sportverenigingen, de belangen van clubs in verschillende wijken, dat willen we graag van tevoren zien. Dit is een eenmalige tegenvaller, die is fors. Dat staat los van de normale begrotingsopdracht.

Wethouder Snoek: Ja, maar terecht zegt mevrouw Sterenberg ook: de zorgen bij de begroting zijn allemaal groter. We moeten dus integraal naar dat hele investeringsprogramma kijken en kijken: wat kunnen we volgend jaar doen en wat later? Dit wordt daarin meegewogen. En ik passeer mijn college als ik nu zou zeggen: nou, het wordt die en niet die. Want die discussie gaat veel breder gevoerd worden. U gaat er aan het einde over, u krijgt het bij de begroting. Maar ik kan u niet toezeggen om dat eerder te doen. Ik heb u geschetst wat de orde van grootte is. In totaal gaat er iets meer dan 4 ton uit het sportbudget, dus moet er voor 4 ton naar achteren geschoven worden. In 2019 gaat die tijdelijke sporthal er in ieder geval niet komen, daarvoor heb je dan de ruimte voor in 2019. En hoe we dan in 20, 21, 22 dat verder verschuiven is onderdeel van het begrotingsproces, omdat het echt ook breder is dan alleen sport.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Heeft u misschien ook met het SRO gepraat over de risicoanalyse van alle andere sporthallen?

Wethouder Snoek: Ja, dus in het bestuurlijke overleg met de SRO, waar dit ter sprake is gekomen, gaat het over dan niet de risicoanalyse, maar de inventarisatie van: en wat is er verder nog? Al onze sporthallen worden gecontroleerd. En als daar risico's zijn wordt daarover gerapporteerd. Andermaal: ik heb nu geen zicht of dat er nu momenteel andere risico's zijn, maar laat ik dan voor de volgende commissievergadering toezeggen dat ik bij de mededelingen twee dingen doe. 1, ik heb een check gedaan of er op dit moment voor andere sporthallen bekend is dat er dit soort risico's zijn: luchtkwaliteit, brandveiligheid, et cetera. Die navraag doe ik en dan meld ik u dat daar. En 2, hoe ziet het proces eruit waarbij we inventariseren welke vervangersinvesteringen, welke grote investeringen zijn er nou voor bestaande areaal in de toekomst. En wanneer kunt u daarover van ons iets horen.

De voorzitter: Dat was het? Zijn er nog vragen verder? Nee. Nou, dan is mijn vraag, ik denk dat ik het antwoord wel een beetje weet, maar ik moet het toch even formeel stellen: hoe gaan we dit naar de raad brengen? Hamerstuk? U wilt een motie indienen? Dan wordt het geen hamerstuk, maar een bespreekpunt. Dan gaat die zo naar de vergadering, ik dank u wel.

8. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan komen we nu bij spreektijd voor belangstellenden. Ik heb een aankondiging gezien. Dat is de heer Riedewald. Ik weet niet of die aanwezig is? U bent hier, meneer Riedewald? Goedenavond, u mag even plaatsnemen achter de microfoon. U krijgt zo meteen drie minuten de tijd. Ik weet niet of het al uitgelegd is, de tijd gaat in als het rechter knopje ingedrukt is. Dan gaat het rode lampje branden en dan mag u beginnen en dan gaat de commissie eventueel nog vragen stellen. Ik zou zeggen: gaat uw gang.

De heer Riedewald: Goedenavond iedereen. Mijn naam is Riedewald, ik kom uit Amsterdam. Ik heb vorig jaar heb ik een onderzoek gehad in het Haarlemse ziekenhuis. Dat is in zuid. Even kijken, dat is een Haarlems gasthuis in zuid, daar heb ik een onderzoek gehad. Ik ben daar met mijn zoon gegaan op 23 juni vorig jaar. En ik heb een consult gehad van de euroloog, dat is de heer Van der Veen. En plus minus 10 minuten heeft dat consult geduurd. Ik ben daar met klachten gegaan. Die arts, die verwijst mij naar de balie om die verwijsbrieven te halen. Dat heb ik ook gedaan. Ik kom daar bij de balie, ik kreeg te horen dat de printer stuk was. Ik voelde dus dat het niet goed was. Ik zeg: nou, ik heb die verwijsbrieven nodig. Want 28 heb ik een onderzoek bij de afdeling radioloog en ik wil weten, voordat ik daar kom wil ik weten wat voor onderzoeken men gaat verrichten. Nou, die printer was stuk. Ik ben daar 28 weer gekomen. Voordat ik naar de afdeling radioloog ben gegaan, ben ik weer gegaan naar de afdeling neurologie. Daar kreeg ik weer een verhaal te horen, dus dat de printer nog niet in orde was. Ik zeg: dat is geen zuivere koffie. Ik ben toen naar de afdeling radioloog gegaan, daar heb ik gevraagd naar die verwijsbrieven. Ik wist ook niet welke onderzoeken, ik had wel een beeld. Het abdomen van de buik en een x buikoverzicht heb ik gedaan. Nou, ik moet u zeggen: ik werd gehaald, ik heb die verwijsbrieven niet gehad. Ik kom daar in een kamer, ik werd op een tafel gezet, een stalen tafel. Ik dacht: wat is er hier aan de hand in hemelsnaam. Ik voelde trillingen over mijn hele lichaam, mijn lichaam ging protesteren. Ik denk: dit is geen zuivere koffie. Ik heb hier, dit is een stille getuige. Mijn horloge, die ik omhad. Nou, ik moet u zeggen: ik kon niet opstaan, het onderzoek heeft 4 minuten geduurd. Ik kon niet opstaan, ik lag stijf op dat stalen bed. Ik heb een overdosis van stralingen gehad over mijn hele lichaam. En dit is een stille getuige, mijn horloge, u kunt het zien. En daarna, ik dacht van: ik moest nog een onderzoek, dat kreeg ik te horen. Ik ben toen naar buiten gegaan, want mijn hele lichaam trilde. Dit heb ik voor het eerst meegemaakt. Maar laat ik het verhaal korter maken, ik ben toen dat tweede onderzoek heb ik gedaan. Dat is die abdomen buikoverzicht. En die onderzoeken heb ik vaker gehad en ik ken die onderzoeken ook.

De voorzitter: Meneer Riedewald, uw drie minuten zijn al lang voorbij.

De heer Riedewald: Oké, ik ga het kortsluiten. Het is namelijk zo dat ik gerechtigdheid wil hebben. Tot nu toe heb ik klachten, ik heb al klachten. Ik heb klachten in de lever. De vraag was: had dat onderzoek plaats moeten vinden. Nee, die stralingen. En ik probeer mij te verweren tegen, hoe zeg je dat, ik kom niet tussen die muren. Maar het is schandalig en het is bizar en mens ontierend. 14 augustus ben ik gegaan met klachten, ik ben als een hond behandeld, ik ben weggestuurd. Maar men weet wat er aan de hand is. Maar ik laat het niet zo, dit is heftig wat er aan de hand is. Ik heb zelf ook de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heb ik ook een brief gemailld. En daar werd ik ook niet serieus genomen. En vervolgens 14 augustus, twee weken erna, wie zag je op de televisie: onze minister van volksgezondheid. Hij ging tekst en uitleg geven dat er administratieproblemen waren bij het gasthuis in zuid. Nou, ik kan het niet meer volgen, maar dit is bizar.

De voorzitter: Het verhaal is duidelijk, het is bizar.

De heer Riedewald: Ik heb hier nog stukken, ik heb niet alles meegenomen.

De voorzitter: Wacht even. De procedure is even nu zo. Uw drie minuten zijn voorbij. We geven de commissieleden eventueel nog de kans om aan u vragen te stellen. Dus even nu die ruimte. Zijn er commissieleden met een vraag? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Goedenavond meneer Riedewald. Ik heb een specifieke vraag aan u: bent u naar een medisch tuchtcollege gegaan in Nederland om dit te melden?

De heer Riedewald: Dat is een hele goede vraag. Daar ben ik mee bezig. Kijk, het probleem moet ik ook even aangeven. U ziet het, mijn handen, 12 jaar geleden is het gigantisch misgegaan, want daar is het mee begonnen. Ik heb een verkeerde medicatie gekregen dat al mijn nagels loslieten en van de voeten. En ik moet u zeggen: ze liegen. Ze liegen. Ik heb de documenten, ik heb de feiten. En het balletje gaat rollen. Inderdaad heb ik die zaak, dus van de nagels, medisch tuchtcollege. Ik moet u zeggen: ik kwam daar een verdachte, ik noem dat een verdachte, dat is een dermatoloog die ook daar een functie bekleed bij Amsterdam, het medisch tuchtcollege.

De voorzitter: Meneer Riedewald, kunt u het even iets korter houden. De vraag was: bent u bij het medisch tuchtcollege geweest?

De heer Riedewald: Nog niet. Bij de zaak van Haarlem niet. Daar ga ik zeker werk van maken.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel voor het inspreken, meneer Riedewald. Heel vervelend natuurlijk. Maar wat verwacht u van de gemeenteraad van Haarlem, wat kunnen wij voor u betekenen?

De heer Riedewald: Wat ik verwacht. Ik vind dus dat dit verhaal moest ik kwijt. Ik vind dat gemeente ook moet weten wat zich heeft afgespeeld hier in Haarlem. Ik ben letterlijk en figuurlijk ben ik gevlucht uit Amsterdam om naar Haarlem te komen en dan gebeurt dat mij. En dat is toch niet te geloven. Ik ben nieuw in een ziekenhuis, maar weet u wat het probleem is. Het probleem is dat de elektronische patiëntendossier, daar maken ze gretig misbruik van. Ik heb nooit toestemming gegeven om mijn medische gegevens te delen landelijk. Maar dat gebeurt.

Mevrouw ...: Heeft u ook een klacht ingediend bij het gasthuis? Want daar is het immers gebeurd.

De heer Riedewald: Moet u luisteren, dat is een hele goede vraag, dank u. Ik heb de klachtencommissie van dat ziekenhuis heb ik benaderd. Ik moet u zeggen: ik werd van het kastje naar het muurtje gestuurd. Ik heb zelf een klacht ingediend bij autoriteit persoonsgegevens AVG. Moet u luisteren, dat onderzoek heeft acht maanden geduurd. Ik moet er om lachen. Zelig, bizar, mensonterend. Die man was niet onafhankelijk, meneer Gerritsen van de autoriteit persoonsgegevens. Wilt u dat weten? Ik heb informatie doorgegeven, ik heb gemaïld, ik heb alle documenten aan hem gegeven. Ik heb 8-9 maanden moeten wachten voordat ik antwoord kreeg. Ik moet erom lachen.

De voorzitter: Goed. Zijn er nog meer vragen? Nee, het verhaal is duidelijk, meneer Riedewald. U mag uw microfoon zo meteen uitzetten. Wij moeten nog verder met de vergadering.

De heer Riedewald: Oké, maar tot slot wil ik wat toevoegen. Dat is dat het OM, ik heb ook aangifte gedaan bij de politie natuurlijk. En de aangifte is gewoon vernietigd, niet belangrijk hier in Haarlem. U hoort het goed, de

aangifte die ik gedaan heb tegen dat ziekenhuis is vernietigd. En het OM, ben ik ook erachter gekomen, of het van Haarlem is of van Den Haag weet ik niet, maar dat moet ik nog uitzoeken. Dus ik ben moeilijk, hoe zeg je dat, ik verweer met tegen dat onrecht die mij gedaan is. En dat mag niet en ik word afgetapt.

De voorzitter: Dank u wel. Als u het rechterknopje, dat wordt gedaan voor u. Dank u wel voor uw verhaal en sterkte ermee van deze kant.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

9. Verbetervoorstel hulp aan kinderen in de maatschappelijke opvang en vrouwenopvang (JB)

De voorzitter: Wij gaan door met punt 9, u mag blijven zitten als u dat wilt. U mag ook weggaan. En dan gaan wij door met de vergadering. Dank u wel, hetzelfde. We gaan door met punt 9, verbetervoorstel hulp aan kinderen in de maatschappelijke opvang. Voordat we dat gaan doen wil ik even de heer Botter het woord geven, want die heeft nog eerst even een mededeling. Eerst even de mededeling van de heer Botter.

De heer Botter: Als u mij toestaan, meneer de voorzitter, zijn dat er een paar. Waar ik graag op wil reageren. Dat is in de eerste plaats de wachtlijsten rondom Veilig Thuis, daar zijn we van de zomer heel hard mee bezig geweest. Die zijn niet gelukkig verder opgelopen, maar afgenomen. En het aantal aanvragen is nu redelijk stabiel en we werken er natuurlijk steeds verder aan. En daar zal ik u ook over blijven informeren. Maar ik dacht: het is een onderwerp wat de afgelopen tijd heeft gespeeld en daar wil ik u in ieder geval dit vast even over zeggen. Dan doen wij op 4 september mee aan de landelijke schrapessie. Misschien heeft u daar wel eens over gehoord, maar vanuit het ministerie van VWS wordt er hard gewerkt aan de wet en regelgeving, om die zo eenvoudig mogelijk te laten zijn in de jeugdzorg. En daarvoor hebben ze een speciale brigade in het leven geroepen die schrapessie organiseert met aanbieders en de gemeentes, om te zorgen dat overtollige wet en regelgeving worden geschrapt. En die hebben we dus ook nu hier op 4 september in Haarlem. Deze week, en ik wil geen jubelverhaal afsteken, maar we zijn deze week begonnen met het leerlingenvervoer onder de nieuwe condities met regiorijder. En de eerste start ziet er veelbelovend uit. We hebben op tijd voldoende wagens en voldoende chauffeurs weten te werven. Op enkele ritten zijn wat miscommunicaties geweest dat men naar een hoofdgebouw werd gebracht, terwijl men naar een dependance moest. Maar in algemene zin is het leerlingenvervoer heel goed verlopen. Maar mocht het natuurlijk zo zijn, want heel veel van u hebben meer contacten rechtstreeks via spreekuren, of anderszins met burgers die gebruik maken van dit soort diensten. Mochten er klachten zijn, dan hoor ik die natuurlijk heel erg graag. Dan het aangepaste meerjarig strategisch huisvestingsplan. Dat hebben we nu op een manier dat we dat moeten gaan bespreken met de onderwijsinstellingen. Wij hebben het in concept klaar. En het is de bedoeling dat dat in november in de commissie aan u gepresenteerd wordt, zodat we dat in december kunnen vaststellen. En een ander onderwerp, waar ik u over had geïnformeerd, dat was bij de Krukiusschool. Daar was een tank in de grond gevonden. Op dat moment wisten we nog niet of die vol zat of niet, maar de heiwerkzaamheden moesten in ieder geval worden stil gelegd en hij was vol. Maar hij is helemaal keurig netjes verwijderd zonder enig gevaar voor de volksgezondheid en de heiwerkzaamheden zijn deze week hervat. Een ander punt wat nog heeft gespeeld is bij het afbreken van het oude schoolgebouw van de Rudolf Steiner. Daar is asbest geconstateerd. Ja, alles komt in een keer, zeg ik dan maar. Ook dat is gelukkig meegevallen. Inmiddels helemaal gesaneerd en opgepakt. Kost wel 49 duizend 913 euro, inclusief BTW. En dat betalen wij uit de hiervoor beschikbaar gestelde exploitatiebegroting die wij hebben. Dus dat is wat dat betreft ook allemaal gedekt. Ik kan me voorstellen dat u ook het een en ander nog wilt weten over de jeugdzorginstellingen, zoals Kenter, Parlan en binnenkort gaan we ook praten over Lijn 5. En dat is iets waarvan ik al heb gehoord, tussen de bedrijven door, dat ze een aantal brieven die ik daarover heb gestuurd heeft opgewaardeerd om die te bespreken in de

volgende commissie. Dus korthedshalve wil ik het hier daar over laten. Deze week en volgende week vinden nog wel gesprekken plaats met de betreffende jeugdzorginstellingen. Maar dat zal de komende periode nog wel aan de orde van de dag blijven. Maar daar komen we dan volgende maand over te spreken. Tot zover mijn mededelingen.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, eigenlijk niet. Ik sta het heel kort toe, even heel snel.

Mevrouw Cimen: Want het gaat echt puur over het agendapunt van volgende maand dan. Ik heb Kenter laten agenderen, maar wordt Parlan wordt het dan breder getrokken, wordt Parlan dan ook mee besproken?

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Dan hoef ik dat niet te agenderen. Over de Krukiusschool heb ik in het stuk iets gelezen dat stond dat die was weggehaald, die tank. En dat niet duidelijk was hoe het kwam dat die er niet zou zijn was geregistreerd. Is daar iets van bekend?

De heer Botter: Nou ja, het feit dat we daar gingen heien en toen op die tank stuitte, daaruit moge duidelijk blijken dat wij gedacht hadden dat die zou weg zijn gehaald. Wij hebben een aantal jaar, ik geloof 15 jaar geleden, de actie Tankslag gehad, waarbij alle stookolie tanken in Haarlem verwijderd zijn. Maar deze heeft dus of niet geregistreerd gestaan of is over het hoofd gezien, maar is bij deze toch nog gelukkigerwijze zonder gevaar voor de volksgezondheid verwijderd.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door, zoals ik al zei, met punt 9. Dat gaat dus over het verbetervoorstel hulp aan kinderen in de maatschappelijke opvang en de vrouwenopvang. Het verbetervoorstel hulp aan kinderen in de maatschappelijke opvang en vrouwenopvang is geagendeerd op het verzoek van D66. De fractie beoogt met deze bespreking te bepalen of het verbetervoorstel van het college voldoet aan de gedane oproep in het initiatiefvoorstel van D66 en VVD. En D66 hoort graag de positie van de commissie en het beeld dat u heeft van het vervolgproces. Het is een bespreekpunt, geagendeerd door D66 dus. Dus D66, mevrouw Cimen, gaat uw gang.

Mevrouw Cimen: Mag ik daarbij wel de hoofdindieners als eerste aan het woord laten?

De voorzitter: Dat mag altijd. Dan gaan we naar mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. We hebben het hier natuurlijk al vaker over gehad. Het is eigenlijk allemaal begonnen bij een raadsmarkt die ging over de vrouwenopvang, waar we keken naar de problematiek van de vrouwen in de opvang. En dat is natuurlijk ook zachts gezegd geen feestje om daar te zitten. Maar toen kwamen we er eigenlijk in een paar bijzinnen achter dat er ook nogal wat problematiek achter schuilt voor de kinderen. Natuurlijk weten we allemaal dat als een kind daar komt, dat dat niets is. Maar toen hoorden we een paar cijfers en die zetten ons wel te denken. En toen heb ik de heer Spijkerman van D66 benaderd en gezegd: joh, moeten we hier niet eens induiken. Want deze mensen zie je niet op de publieke tribune zitten, die komen niet met hun problemen bij de gemeenteraad. En die kinderen al helemaal niet. Dus het is een snel vergeten doelgroep. En dat bleek eigenlijk ook toen even later een petitie werd aangeboden, landelijk, ook over het vergeten kind, over die kinderen in de opvang en dat daar eigenlijk te weinig hulp voor was. Dus we zijn aan de slag gegaan, heel erg dankbaar voor de ambtelijke hulp die we daarbij hebben gekregen. En toen hebben we eigenlijk al een best grootschalig onderzoek uitgevoerd, werkbezoeken, veel gesprekken gevoerd, en zijn we er eigenlijk achter gekomen dat een aantal punten echt zouden kunnen verbeteren. En nu hebben

we hier het verbetervoorstel liggen. En ik ben echt heel erg blij dat dit er is, want ja, kun je maar een paar kinderen helpen, dan is dat al heel mooi meegenomen. Want het risico voor deze kinderen, dat ze later zelf als een soort vicieuze cirkel als volwassenen daar ook weer in terecht komen is heel groot. Dus hoe beter onze hulp bij de start eigenlijk al is, ja, des te meer kans dat we dat probleem kunnen voorkomen. Nou, ik heb het verbetervoorstel met veel aandacht gelezen. Ik vond het soms wel moeilijk leesbaar, omdat oude situatie, huidige situatie, gedane verbeteringen en aanbevelingen soms best wel door elkaar heen liepen. Dus dan las ik iets en dan dacht ik: o, maar waarom pakken we dit niet op? En dan las ik even later dat het is opgelost. En dat maakte het ook wel moeilijk, want uit het stuk blijkt dat het afgelopen jaar dat er heel veel verbeteringen zijn doorgevoerd. En toch knaagt het. Want het begin van het stuk gaat er eigenlijk over dat het allemaal binnen de huidige begroting, binnen het huidige budget, de aanpassingen gedaan moeten kunnen worden, dus die verbeteringen. Maar de vraag is of we daarmee niet voor een dubbeltje op de eerste rang willen zitten. Want is dat wel mogelijk? Want als ik nu het stuk heb gelezen en de conclusie en de vervolgstappen die worden gezet, blijven er eigenlijk nog best wel een paar vragen open staan. Er wordt op meer plekken nog gevraagd om meer gespecialiseerde hulp. Medewerkers geven aan dat zij eigenlijk zelf niet over de juiste kennis beschikken. En natuurlijk doen ze vanuit hun hart doen ze ook wat ze kunnen voor die kinderen. Maar er wordt toch ook geschreven dat de professionele vaardigheden toch vaak achterblijven. En de vraag is: hoe gaan we dat nu oppakken? Want we constateren eigenlijk in het stuk nog meer problemen en we hebben al heel veel gedaan. Maar ik mis in dit stuk mis ik eigenlijk de politieke vraag aan ons als raad, als commissie, van: binnen het huidige budget kunnen we dit doen. Maar er staan nog wensen open. En als wij echt die verbeteringen optimaal willen doen voor de jeugd. Want als ze ergens anders zouden wonen, zouden ze gewoon recht hebben ook op jeugdhulp. En daarvoor hebben we ook gewoon onze budgetten. Daar zeggen we ook: ieder kind moet gewoon de hulp krijgen die het nodig heeft. Dus ik mis een beetje de politieke keuze die we misschien zouden moeten maken om te kijken: is dit voldoende? Of moet er eigenlijk meer geld bij. En in 2020 wordt er dan geëvalueerd, wordt gekeken van: oké, waar staan we nu? Maar de kans dat dan diezelfde punten nog open staan is denk ik vrij groot, omdat we er niks voor beschikbaar hebben gesteld. En ja, daar zou ik van de wethouder wel graag op willen horen van: zouden we daar misschien toch nog een soort aanvullende uitleg op kunnen krijgen, op papier, zodat we ook echt hier als commissie die afweging kunnen maken. Zeggen we hiermee: dit is voldoende, ja, mij beknaagt het gevoel van niet. Of moeten we toch die politieke keuze voor krijgen. En als we dit financieel erbij zouden leggen, dan lossen we echt die problemen allemaal op. En ik weet dat we het niet heel makkelijk hebben financieel hier, daar hamer ik zelf ook heel vaak op. Maar ja, er is gewoon een keuze tussen nice to have en need to have. En dit lijkt mij toch wel echt een need to have. Dus daar wil ik het bij laten. Maar ik wil wel weer heel veel dank uitspreken ook voor ook de liefde voor het werk die ook dit stuk weer uitsprekt. Je merkt wel gewoon echt dat er heel grondig onderzoek is gedaan en dat verdient het ook.

De voorzitter: Dank u wel daarvoor ook. De heer El Aichi heeft een interruptie.

De heer El Aichi: In het stuk staat dat er zeg maar samengewerkt wordt met sociale wijkteams en de CRG's. Dat is zeg maar een beetje nieuwe in de sector. Wat vind je daarvan? Vind je het niet voldoende?

Mevrouw Sterenberg: Er wordt samengewerkt, maar het verschil is, er was natuurlijk een organisatie die gewoon echt gespecialiseerd was in dit soort jeugd kindertrauma's. En het CRG en het sociaal wijkteam, die zijn dat natuurlijk minder. En dat lezen we ook in het stuk, is dat die samenwerking is nog niet altijd optimaal. Er zijn echt nog verbeterpunten nodig, ook op dat gebied. En ik probeer daar nu eventjes naar toe te scrollen, zeg maar. Maar daar staat ook nog gewoon open dat het nu niet optimaal werkt voor de kinderen. Dus die

warme overdracht is nog niet goed genoeg. Dat dat geconstateerd wordt, daar ben ik heel blij mee. Maar ik mis dan de oplossing.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Dank u wel, voorzitter. Er is al heel veel gezegd. Kinderen in de maatschappelijke opvang en de vrouwenopvang zijn kwetsbaar. Zij hebben in hun jonge levens al veel meegemaakt en hebben goede zorg en aandacht nodig. Kinderen hebben helaas geen eigenstandige positie in de opvang. Ze hebben een zo genaamd afgeleid belang. De opvang en de geboden hulp is voornamelijk gericht op de volwassenen, dat blijkt ook uit dit stuk. Begrijp me niet verkeerd, dat moet er ook zijn. Maar het kind moet daarbij niet vergeten worden. Kinderen en volwassenen die in die maatschappelijke opvang terecht komen vragen namelijk niet makkelijk om hulp. En de toegang tot zorg voor deze doelgroep moet dan ook zo laagdrempelig mogelijk zijn. Bijvoorbeeld zoals ook in het initiatiefvoorstel werd gesuggereerd door een klein aantal vertrouwde gezichten. Ook continuïteit en afstemming in de hulpverlening aan ouders en kinderen voor, tijdens, na de opvang is van belang. Er zijn veel verschillende instanties voor volwassenen en jeugdigen bij betrokken, met weinig tot geen communicatie tussen instanties zelf of gemeente. Kwetsbare kinderen en ouders die geconfronteerd worden met bureaucratische rompslomp. Dat moet beter kunnen, daar zijn we het allemaal over eens. En in de vorige raadsperiode hebben de VVD en D66 hiertoe samen een initiatiefvoorstel ingediend. De gemeente heeft namelijk de verantwoordelijkheid om goede hulp te bieden waar nodig. En zoals het college zelf ook in het stuk aangeeft mogen administratieve organisatorische of financiële drempels hulp en ondersteuning niet belemmeren. Voorzitter, ik wil de wethouder ook danken voor het toesturen van het verbetervoorstel. Er was en er is nog steeds veel werk aan de winkel. Maar het college geeft terecht aan dat er al veel verbeterd is ten aanzien van hulp aan kinderen in de opvanglocaties. Ik lees ook terug dat er per opvanglocatie flink wat aanvullende maatregelen zijn afgesproken en ook worden uitgevoerd. Dat is heel goed en daar ben ik ook heel blij mee. En ik snap ook dat dit niet van de een op de andere dag geregeld is. En ik ben heel benieuwd dan ook naar de evaluatie van de maatregelen in 2020. Maar mijn zorgen zijn daar ook eigenlijk nog niet mee weggenomen. Uit het verbetervoorstel blijkt namelijk ook nog dat kinderen niet altijd de hoofdprioriteit vormen in die maatschappelijke opvang. En ook een warme overdracht en zorg dragen voor zo min mogelijk gezichten in die hulpverlening blijven issues. En in de opvang in Haarlemmermeer is er geen specifieke aandacht voor kinderen. En ik heb daarom nog de volgende vragen aan de wethouder. Voor wat betreft de vrouwenopvang. In het verbetervoorstel wordt gesproken over het maken van afspraken met het kinder- en jeugdtraumacenter van Kenter Jeugdhulp. Over directe en specialistische behandeling op locatie in die vrouwenopvang. In hoeverre speelt de zorgelijke financiële status van Kenter Jeugdhulp hier een rol? Komen de gemaakte afspraken hierdoor mogelijk onder druk te staan? En zo ja, wat is dan een eventuele terugvaloptie? En dan met betrekking tot de maatschappelijke opvang in Haarlemmermeer, daar is geen sprake van ondersteuning gericht op kinderen op locatie. Er wordt begeleid naar zorg elders. Er is geen vanzelfsprekend aanbod voor kinderen. Er wordt bij de intake niet individueel gesproken met kinderen en er is wel een gedragswetenschapper voor 8 uur in de week aanwezig voor maar liefst 30 gezinnen, inclusief kinderen. En het RIBW zelf geeft ook aan dat dit niet toereikend is. Daarnaast is er geen expertise op het gebied van trauma, hechting en geweld bij kinderen. Ook daar worden ze weer doorverwezen. En hierdoor moet een kind met heel veel nieuwe gezichten om zien te gaan. En ik twijfel daar absoluut niet aan dat de mensen van het RIBW hun stinkende best doen. Maar ze lopen ook gewoon aan tegen het keiharde feit dat ze simpelweg niet genoeg middelen hebben om die kinderen te ondersteunen en te begeleiden. En mijn vraag is dan ook: is daar met de jeugdhulp gelden nog iets op te regelen? Dus ook hier eigenlijk net zoals bij de VVD: is hier nog iets op te regelen, kunnen wij hier politiek ook nog iets over zeggen? En dan ga ik afronden. Naast die gemaakte afspraken, die concrete afspraken, wordt er ook aanbevolen om te onderzoeken of begeleiding aan

kinderen in die maatschappelijke opvang in Haarlemmermeer te realiseren is. Hartstikke mooi natuurlijk, aangezien het een regionale voorziening is waar wij ook Haarlemse gezinnen met kinderen onderbrengen is mijn vraag of deze aanbeveling ook wordt opgevolgd door onze burens. Heeft de wethouder hier ook gesprekken over gevoerd met zijn counterpart in Haarlemmermeer? Ik hoor het graag van de wethouder, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst complimenten voor de indieners van het initiatiefvoorstel, mevrouw Sterenberg en meneer Spijkerman, maar dat kunt u misschien wel even overbrengen van D66. Jullie hebben hiermee aandacht gevraagd en gekregen voor een probleem wat op dat moment weinig in beeld was. En dat heeft geleid tot actie, lokaal en landelijk. Er wordt, zoals blijkt, al redelijk wat gedaan om kinderen die in de opvang verblijven te ondersteunen. Het risico dat kinderen opgroeien in een situatie van geweld, die zich in hun latere leven zal herhalen, is echter groot en blijft ook groot. Het enige voorbeeld wat zij kennen is leidend en wordt als gangbaar ervaren. Kinderen in een opvang zijn voortdurend omringd door problemen en stress. Stress van hun eigen moeder, maar ook van de andere gezinnen. 44%, dit zijn de cijfers die in het rapport staan, 44% van hen heeft geen vrienden, wat echt onvoorstelbaar is. Een jongeling zonder vrienden, dat is gruwelijk. Je moet toch een soort van referentie hebben. 40% leidt aan depressies, waarschijnlijk als gevolg daarvan. En 25% van hen wordt gepest. De vraag is of de professionele ondersteuning, die nu wordt geboden, voldoende is en dekkend is voor al deze problemen. De indruk die wij hebben als GroenLinks is dat hoewel deels natuurlijk ook terecht, er wordt geproblematiseerd. Alle problemen die kinderen hebben, er wordt jeugdhulpverleners op losgelaten, er worden gesprekken gevoerd, methodieken worden erop losgelaten. Wat ons betreft missen wij een ding, want waar de meeste kinderen vooral behoefte aan hebben is dat alles normaal is. Reinheid, rust en regelmaat, dat zijn geen achterhaalde principes. Het zijn beproefde fundamenten voor een evenwichtige thuissituatie. Door de omstandigheden zijn deze fundamenten vaak ver te zoeken in een opvangsituatie. Wij zouden graag zien dat er aan de kinderen een escape wordt geboden, een mogelijkheid waarbij de kinderen, uiteraard met instemming van de moeder, dit is even in de uitvoering. Maar ik vind het heel belangrijk om even te noemen. Regelmatig eventjes in een normale gezinssituatie terecht kunnen komen. Dus geen feestelijke incidentele tripjes naar de Efteling, maar gewoon meegaan naar de supermarkt, het uitlaten van de hond of af en toe mee eten met de pannenkoekenmaaltijd. Dat er even niet geproblematiseerd wordt, maar dat er ook voor hen zoiets bestaat als de rust van de alledaagsheid. Een soort van buddy project zou dat kunnen zijn. Ik stel me voor dat vrouwen andere vrouwen helpen, want het zijn vaak probleemsituaties tussen partners die dit te weeg brengen. Een vrouw voelt zich dan misschien wat veiliger. Het is iets waarvan, zo bleek bij navraag bij de landelijke blijfgroep, een sterke behoefte aan bestaan. Maar wat er gewoon domweg nog niet is. Er wordt over gesproken, maar het bestaat gewoon nog niet. Graag horen wij van de wethouder of hij mogelijkheden ziet om dit idee verder te brengen en/of hierover in gesprek te gaan met specialisten uit het veld. Verder lezen we in de bijlage over het sociale wijkteam en de CRG-coaches dat zij regieondersteuning bieden aan gezinnen in de wijk. De vraag, die alsmear weer terugkomt en nu ook zie ik een mogelijkheid om hem te stellen: wie is bij de gezinnen waar veel hulpverleners betrokken zijn de regievoerder? Het is een vraag die vaak onbeantwoord blijft. Bij de uitwerking van een gezin, een plan, een regisseur. En ik ben benieuwd hoe de wethouder hiernaar kijkt. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want Trots Haarlem is natuurlijk blij te horen dat pannenkoeken eten heel goed is voor de mens. Maar zeker ook hond uitlaten. Wij hebben ons natuurlijk hard gemaakt dat de hondenbelasting wordt afgeschaft. Vindt u dat als de hond uitlaten zo goed is, dat we dan iets minder belasting kunnen vragen in Haarlem.

Mevrouw Klazes: Ja, inderdaad. Ik hoor aan de overkant dat inderdaad een andere commissie. En ik mag toch wel even zeggen: het is een beetje jammer, meneer Van den Raadt, dat u hier zo op reageert. Want in al mijn vezels voel ik dat dit echt mist, er wordt veel gedaan, maar door een kind en alles waar die mee bezig is op deze manier te problematiseren. En altijd maar hulpverleners op af te sturen en verder geen alledaagsheid te bieden, of ten minste te weinig alledaagsheid. Ik heb twee kinderen, ik heb het ze gevraagd: waar heeft een kind het meeste behoefte aan? Aan een soort van veiligheid en alledaagsheid, dat alles weer normaal is. Die kinderen missen dat. Ik ben benieuwd of er een mogelijkheid bestaat om daar invulling aan te geven. En als dat betekent dat er een hond uitgelaten moet worden of pannenkoeken gegeten moeten worden, het zijn maar een paar voorbeelden, ik kan me daar alles bij voorstellen.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik ben het ook helemaal met u eens. Ik ben het ook met u eens dat de hond uitlaten een helende werking heeft en dat zou ik graag voor meer mensen mogelijk maken.

De voorzitter: Wie nu? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Ten eerste wil ik de VVD, mevrouw Sterenberg, en D66 bedanken voor dit goed onderbouwde initiatiefvoorstel, waarin zij op wezenlijke punten de plek op de zere vinger leggen. Ik denk dat in het vervolgproces vele punten die u heeft genoemd deels opgepakt zijn en dat er inmiddels zaken verbeterd zijn. De zaken die u aangekaart heeft roepen om verbetering. De kinderen zijn hun huis, hun basis kwijt. Het is inderdaad aan de gemeente om waar mogelijk de pijn te verzachten en hun hulp te bieden om zo'n grote levensgebeurtenis te verwerken. We hebben hierbij een mogelijk aanvulling. We zouden graag zien dat de kinderen een voucher krijgen waarmee ze iets leuks kunnen doen. Dat wil niet zeggen dat andere projecten, wat GroenLinks noemde, ook aanbevelingswaardig vindt. Zodat ze iets leuks kunnen doen met hun vriendje of vriendinnetje, zodat ze iets terug kunnen doen. Als zij regelmatig bij dat vriendje of vriendinnetje spelen. We kunnen ons namelijk voorstellen dat ze misschien liever niet de kinderen uitnodigen in een opvangsituatie, dat is ook niet altijd mogelijk. Ik wil hier ook aandacht vragen voor het gemis van een eigen kamer bij de kinderen. We zijn op bezoek geweest in de Velsperpoort en dan slapen de kinderen bij de ouders op de kamer. En dat kan op zich best eventjes en in een vakantie is het leuk, maar om structureel een halfjaar bij je ouders op de kamer te slapen en zo weinig privacy te hebben, dat vraagt ook nog om verbetering. Over dat buddy project, goed idee, ik heb straks nog een rondvraag over buurtgezinnen, dat kan er misschien bij aansluiten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ook mijn dank aan de VVD en D66. Het is een onderwerp wat ons ook aan hart gaat. Als we kijken naar in ieder geval de vrouwenopvang, de vrouwen die daar zitten en de kinderen komen uit een situatie waar veelal geweld in het spel is. En ik denk in de eerste instantie dat de kinderen eerst rust nodig hebben. En de vraag is, dat lezen we ook in het stuk, of die moeder dan die rust gelijk heeft. Want die zit met 80 dingen in haar hoofd, inkomen wat geregeld moet worden, eventuele schulden, eventuele dreigingen, noem maar van alles. Dus de vraag is wat mij betreft ook van: hoe zorgen we ervoor dat de kinderen alsnog

eerst de rust krijgen die ze op dat moment nodig hebben. Dan wil ik verder met de hulpverlening. Ik lees in het stuk dat er inderdaad heel veel wordt gedaan. CRG is daarbij betrokken en die doen heel goed werk. Sociale wijkteam is erbij betrokken. Nou is mijn ervaring dat dat meer is voor de ouders en de problematiek eromheen, en niet over de kinderen. Je leest verder in het stuk dat RIBW bij sommige opvang ook bezig is. Maar ik lees ook dat zij allen niet de deskundigheid in huis hebben. Wie dat dan wel heeft, is mij in dat stuk niet duidelijk, dat ontbreekt daar. Er zijn budgetten, lees ik, en er worden medewerkers omgeschoold, hartstikke mooi. Alleen hebben ze dan op dat moment de expertise in huis om die kinderen te kunnen helpen. Dan lees ik iets over het KJTC, nou, dat is een heel mooi traumacentrum. Alleen volgens mij zijn daar ook wachttijden. Als je belt, kan je niet direct terecht maar dan moet je 3 of 4 maanden opwachten voordat je aan de beurt bent. Wat wordt dan in de tussentijd gedaan? Er zijn, ondanks dat er heel veel goeds in Haarlem wordt gedaan, zijn er nog steeds bij mij veel vraagtekens. Ik lees heel veel lees ik van: dit is het probleem, hier komen we tegen, die hebben we nog niet opgelost. Maar ik lees in het stuk niet wat dan de uiteindelijke oplossing is. Of wat dan gezegd wordt in welke termijn we dat dan bijvoorbeeld gaan oplossen. Dat mis ik wel en daar zou ik toch wat meer duidelijkheid over willen.

De voorzitter: Dank u wel. Interruptie, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Geen tweede termijn, nog niet. Mevrouw Özogul, ik weet dat u heel vaak, of nou heel vaak, ik weet dat u goed op de hoogte bent van de situatie in dit soort vrouwenopvanghuizen, maatschappelijke opvang. Bent u met me eens dat iets als een alledaagsheid, een escape voor die kinderen, misschien die rust aan het begin in die rust zou kunnen voorzien.

Mevrouw Özogul: Zeker. Want wat ik ook weet, ik heb nu ook inderdaad heel veel contact met mensen die bij Velsperpoort zitten. Wat ik nu weet is dat bijvoorbeeld als kinderen op school zitten, dat zij hun vriendjes en vriendinnetjes niet mee kunnen nemen. En dat juist die kinderen dat missen. En ouders zitten daar ook heel erg mee. En dat is echt iets, ze hebben wel vrienden, maar dat is in de opvang zelf. En die kinderen hebben ook allemaal hun bagage. En het zou toch mooi en prachtig zijn als ze ook hun contacten verder kunnen uitbreiden met kinderen zonder bagage, gewoon vrij. Daar zou zoiets wel mooi zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn de indieners ook echt heel erkentelijk, omdat ze de vinger op een zere plek hebben gelegd. En dat is dat de vrouwenopvang en de maatschappelijke opvang heel erg gericht is op de volwassenen en te weinig op de kinderen. En in het onderzoek lezen we dat daar nu ook erkenning voor is. Dus dat is echt een hele belangrijke stap die nu gezet is. Wij schrokken er erg van om te lezen dat de mensen die in de maatschappelijke opvang zitten soms na verloop van tijd de OGGZ-problematiek ontwikkelen of blijken te hebben, of misschien wel doordat ze in een instelling hebben verbleven misschien ook wel meer problemen krijgen en dan door worden verwezen naar Hoofddorp, waar ze vervolgens de zorg weer minder goed geregeld is. Dus dan zijn we mensen en kinderen aan het verplaatsen van de regen in de drup, en dat is eigenlijk heel ernstig. En dat vind ik ook de meerwaarde van dit stuk, zodat dat soort dingen erin staan en nu duidelijk worden, zodat daar ook verbeteringen op kunnen komen. Want wij onderschreven ook dat we misschien als we de kinderen centraal zouden stellen, dat het dan eigenlijk de zorg voor de volwassenen daar als vanzelf uit voort zou vloeien. Want inderdaad, de mensen in de maatschappelijke opvang, en zeker de vrouwen in de vrouwenopvang, kunnen een tijdje even niet opvoeden, want die zijn even met andere dingen bezig. En daar moeten wij inderdaad als overheid instappen en voor zorgen. En ik denk dat dat een hele belangrijke constatering is en ik denk dat het goed is dat wij dit blijven volgen, want het is een heel belangrijk onderwerp.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. In de stukken lees ik dat de medewerkers dergelijke willen inzetten voor de kinderen in de maatschappelijke opvang. Maar de werkelijkheid is dat ze nog niet altijd de hoge prioriteit vormen. Dit heeft te maken met tijdgebrek of door een gebrek aan kennis en kunde om in gesprek te gaan met kinderen en oog te hebben voor hun problematiek. Voorzitter, het gaat hier om kinderen. Wij van het CDA vinden dat er genoeg kennis en knowhow bij gehaald moeten worden om kinderen en hun ouders goed bij te staan. In de hulpverlening en in deze doelgroep moet integraal gekeken worden naar het hele systeem. Alle leefgebieden verdienen aandacht in de hulpverlening, of het nou kinderen of volwassenen zijn. Tijdens de intakegesprekken moet aandacht besteed worden aan verschillende gebieden, zoals wonen, financiën, sociaal functioneren, psychische functioneren, zingeving, lichamelijk functioneren en praktisch functioneren aan dagbesteding. Ik lees in het stuk dat er een wens is om POH een gedragswetenschapper in te zetten. Dit lijkt mij zinvol. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, verder nog iemand? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dank u, voorzitter. Ik kan mij volledig aansluiten bij alle mooie woorden die gezegd zijn. Het is inderdaad goed dat er verbeteringen worden aangegeven in het stuk, het lijkt me ook gewoon dat we elk jaar een terugkoppeling krijgen van welke verbeteringen er nog meer doorgevoerd zouden worden. Ik denk dat dat gewoon blijvend moet gebeuren. En dan een concrete vraag nog bij de hele mooie discussie toen destijds over de koepel. Er werd gezegd dat daar ook gekeken zou worden naar een opvanglocatie voor vrouwen. Dat is toen een toezegging geweest aan Trots Haarlem. Is daar ooit iets mee gedaan?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Ja, ik sluit me aan bij alles wat er eigenlijk gezegd is. Daarbij denk ik wel dat het heel belangrijk is om toch een overzicht te krijgen van de kinderen die daar gehuisvest worden met hun vader of moeder. En wat de problematiek is of wat er speelt, welke hulp ze krijgen, dat gewoon dat we meer zicht krijgen op welke hulp er ingezet wordt. Want het hoeft natuurlijk niet per se hulp te zijn die al daar in pand aanwezig is. Er zijn allerlei organisaties die ingezet kunnen worden. Maar de vraag is wel: in hoeverre worden die partijen gevraagd en worden die partijen ingezet? Ik heb begrepen dat er vanuit HVO een tweede medewerker structureel aanwezig is, dat was er eerst maar een. Nou, dat is natuurlijk heel erg goed, want hoe krijgt een medewerker het voor elkaar om al deze gezinnen dagelijks te begeleiden? Ik hoop, dat zie ik niet terug, dat de tweede persoon, dat dat gewoon HBOSKJ geregistreerde medewerker is, die gewoon verstand heeft van jeugd en weet hoe je, nou ja, wat de signalen zijn en hoe je de juiste hulp in kan schakelen. Dan denk ik dat je al een heel eind komt, zonder heel veel extra budget daaraan te gaan besteden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Deze zaak is aan de orde gebracht door D66 en de VVD in 2016. Als je de stukken erbij pakt uit die periode, dan is er toen al een enorme informatieronde en nota opgestart. Ik heb na alles wat door mijn collega's is bijgedragen aan het debat vandaag, behoefte aan zicht op de effectiviteit van de geboden hulpverlening. Wat is er nou gebeurd met die kids die sinds die tijd in die opvang hebben gezeten? Wat is inderdaad werkelijk verbeterd aan hun situatie? Daar zou ik veel meer inzicht in willen hebben, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie.

Mevrouw Sterenberg: Even voor mijn beeldvorming. In 2016 hebben we het heel erg veel over de vrouwenopvang gehad, maar dat was gericht op de vrouwen, op de misstanden in de vrouwenopvang. En pas in 2017 is gestart met het onderzoek voor het initiatiefvoorstel. En dat is in maart 2018 is daarmee ingestemd. En er zit vanaf dan tot een jaar totdat dit stuk af was, want die is van april, mei 2019. Dus er is pas een jaar waarin er hard is gewerkt. Dus het is nog niet zo dat we al over een periode van drie jaar zouden kunnen zeggen wat er verbeterd is. Dat is eigenlijk wat er het afgelopen jaar is gebeurd, dat is omschreven in dit stuk.

De heer Oomkes: Nog wil ik die effectiviteit daadkrachtiger verwoord zien in de teksten. Wat is het effect.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, meneer de voorzitter. Ook wij zijn de indieners en de initiatiefnemers dankbaar voor het feit dat zij dit op de agenda hebben gezet. Want dat schept toch je beeld en ook je focus op hoe je dingen kunt oppakken en aanpakken en aanvliegen. En in dat opzicht ben ik ook blij dat er is overgekomen dat er met liefde en voortvarendheid aan het stuk is gewerkt. Hoewel je natuurlijk kunt afdingen over het feit van of we ook wel termijnen hebben gehaald. Want liever had ik het gehad dat het hier eerder had gelegen. Maar dat gezegd hebbende, er ligt inderdaad een heel erg mooi stuk. En ik kan me een aantal van uw vragen voorstellen, want die vragen heb ik zelf ook. Als het gaat over de vraag: moet er meer geld bij? Dat zou zeg maar een makkelijke oplossing zijn. Maar waar ik van ben is dat we eerst eens gaan kijken: worden alle middelen die we op dit moment beschikbaar stellen wel efficiënt en effectief ingezet? Is het niet mogelijk om kinderen, jongeren, die nu in de maatschappelijke opvang, in deze setting zitten, veel meer gebruik te laten maken van het bestaande regelgeving en voorzieningen en activiteiten die er zijn. Ik ben het heel erg eens met mensen die zeggen ...

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Cimen.

Mevrouw Cimen: Is dat de vraag die nu voorligt, wat u nu zegt, of heeft u daar ook al een beeld bij, over die efficiëntie.

Wethouder Botter: Daarop te zeggen als voorbeeld, dan kom ik daar graag op terug. Want er zijn onder u mensen die zeggen van: we willen graag het liefst hebben dat kinderen zo normaal mogelijk kunnen opgroeien. Dat is natuurlijk van elke vorm van hulpverlening onze leidraad. Alleen we moeten onderkennen dat dat helaas niet in alle gevallen mogelijk is. Maar als je dan gaat kijken van zo'n buddy project, ik denk dat dat een hele mooie suggestie is waar ik heel graag naar wil kijken, dan wil ik dat in combinatie doen wel met het jeugd en jongerenwerk. Want als je kijkt naar die normale setting waarin dat kan plaatsvinden, dan zou je kunnen kijken of sommige jongeren veel meer toe geleid kunnen worden en misschien dan door iemand begeleid kunnen worden naar een desbetreffende plek om gebruik te maken van die reguliere faciliteiten. Als het gaat over de vraag van: hoe zorg je nou dat zeg maar die hulpverlening beter op elkaar wordt afgestemd, dat baart mij grote zorgen. Ik ben gisteren op werkbezoek geweest bij het CRG. Met medewerkers van Schalkwijk en van noord heb ik daar gesproken. En in alle ideeën die wij hebben over een gezin, een plan, is mij gisteren duidelijk worden dat we dat nog niet op alle terreinen even praktisch hebben ingericht. Het thema regieondersteuning bij het CRG is nog niet echt een apart product. En daardoor kan zijn dat een ouder zegt: ik wil graag hulp krijgen van die en die instelling. En dan gaat het CRG ervan uit dat die instelling die dat doet, of die organisatie die dat doet, ook dan even die regie ondersteuning doet. En dat overall beeld onvoldoende inzicht wordt gehouden. Dat vind ik een punt waar we met elkaar over moeten praten. We werken nu vijf jaar na de decentralisaties in de jeugdzorg. En wat we moeten gaan uitzoeken met elkaar is: is het voor iedereen nog wel helder wie welke taak heeft. Ik kom binnen kort ook met u te spreken, want dat ga ik in het najaar

organiseren, een bijeenkomst met het CRG en een aantal jeugdzorginstellingen. En ook Veilig Thuis en een aantal andere partners. De jeugd- en gezinsbescherming ook die tegen mij zeggen van: het is ons niet altijd meer even duidelijk wie waarvoor verantwoordelijk is. En dat is een kwetsbaarheid die ik heel erg toejuich. Alleen waar ik mij zorgen over maak, het is daar waar de schakels elkaar automatisch zouden moeten raken of moeten overlappen, dat kennelijk niet meer een automatisme is. En steeds vaker zien we dat daarin zeg maar de problematiek ontstaat van dat niet alleen kinderen, maar ook volwassenen, tussen het wal en het schip terecht komen. En dat je dat moet gaan oppakken. Dus dat is iets wat ook hoort bij dit plan. En nogmaals, ervan uit gaande dat we op het moment dat we gebruik maken van al die verschillende organisaties binnen die keten, die specifieke taken hebben en hulp en ondersteuning aanbieden, dan nog kan het goed zijn inderdaad dat je dus gaat kijken van ook: hoe kunnen we dat leven zo normaal mogelijk laten zijn? Maar tegelijkertijd begrijp ik ook dat we nu op een punt zijn aangeland dat we die differentiatie in dat hulpaanbod steeds meer duidelijker krijgen. Want wetenschappelijk gaan we steeds meer zien wat de consequentie is van de effecten. Vroeger was het gericht alleen op de vrouwen die in de vrouwenopvang zaten, dat we nu aandacht krijgen voor kinderen heeft onder andere ermee te maken dat we steeds beter weten dat je in een vicieuze cirkel komt. Dat dat intergenerationeel is en dat je te maken hebt met de cumulatie van problemen. En wat ik ook recentelijk voor de zomervakantie heb gehoord, sprekende met een aantal partijen uit de jeugdhulpverlening die zeggen: ja, we moeten het hele systeem aanpakken. Want het feit dat de jeugdzorgproblematiek er is, dat leidt tot min of meer 60% van de jeugdzorg is herleidbaar tot de problematiek van de ouders. Tot het gebrek aan opvoedingsondersteuning. De trainingen die wij moeten geven rondom agressiebeheersing bij tieners vindt zijn oorsprong in het feit dat wij niet meer in staat zijn als ouders om zeg maar kinderen, die gaan liggen stampvoeten op de grond om het zakje snoep te krijgen bij de bouwmarkt waar ze al heel erg lang in bedwang moeten worden gehouden voor de rij, dat ze dat toch nog even krijgen. En dat is een besef wat we ook steeds duidelijker beginnen te krijgen, dat we daarin ook hulpaanbod moeten gaan leveren, waarbij die integraliteit is. Dan merk ik ook wel in de discussie dat er een verschil zit even tussen expliciet vrouwenopvang aan de ene kant en maatschappelijke opvang aan de andere kant. De Velservoort is niet zo zeer vrouwenopvang sec. in die vorm van opvang voor economisch daklozen wordt wel degelijk, worden kinderen ook opgevangen. Die we een normaal mogelijk leven proberen te geven. Maar dat is iets anders dan puur sec de vrouwen opvang, waar weer een hele specifieke problematiek speelt van gevaar, gebrek aan geborgenheid en ook toch angst van: komt er niet iemand met lichamelijk geweld daar de boel verstoren. Dus daar zit nog een extra druk in voor die kinderen. En ik ben ervan overtuigd dat we met elkaar heel goed moeten kijken hoe we dat doen. Ik heb u ook heel goed gehoord. Ik heb gesprekken met het Jacobs Schotshuis, die heel veel doen op het terrein als een stichting hier in Haarlem, die heel veel doen ook voor de vrouwenopvang en in de begeleiding van kinderen in de opvang. En ik zal met hen ook in gesprek gaan om te kijken of wij zo'n soort project, als zo'n buddy achtig project, of zo'n normaal mogelijk project verder zouden kunnen uitwerken. Dan ben ik heel erg blij met de opmerking vanuit het CDA, waar eigenlijk de hele schijf van Griffic weer terugkomt, van de levensdomeinen die we hebben benoemd ook in de nieuwe nota integraal jeugdbeleid, waarbij ik hoop dat u ook zich kunt realiseren dat hetgeen wat daarin beschreven staat ook geldt voor de kinderen waar het hier om gaat. Dus een heleboel van die basisprincipes, waarbij we ook kinderen willen laten participeren, willen laten betrekken en dergelijke, dat willen we graag ook voor deze kinderen, dus daar gaan we ook mee aan de slag. En tenslotte, ik zeg het u nu maar gewoon meteen, ik ga daar volgende week het gesprek aan. Ik heb geen idee hoe dat gaat aflopen. Ik word beticht van totalitair aanpak met mijn nota jeugd, die zo ontzettend positief bij u gevallen is. Want het Griffic systeem, of de Griffic aanpak, die leidt tot een overheid die alleen maar de boel wil bestieren en invloed wil houden en te weinig ruimte overlaat voor individuele ontplooiing van mensen. Dus nou ja, dat zijn nogal wat instellingen die zich landelijk hebben verenigd en volgende week met mij het gesprek aangaan. Dus ik ben heel erg benieuwd, zoals u weet Griffic is een aanpak die heel erg goed werkt in Schotland. Al 20 jaar bewezen effectief is. En ik

ben heel erg benieuwd naar de argumentatie daarvan en ik ga met open vizier ook dat gesprek aan. Maar hoe ziet hoe je kan verschillen van mening als het gaat over ... Ik denk dat wij met zijn allen het beste voor hebben om de problematiek, zoals die hier geschetst is, aan te pakken. Ik vind het te vroeg om nu toe te zeggen dat ik met een dataset ga komen en een aantal criteria ga noemen waarop we gaan toetsen hoe we de boel in 2020 gaan evalueren. Ik vind het daar nu echt te vroeg voor. Maar ik wil met u afspreken dat ik tussen nu en een maand of drie, vier samen met onze dia afdeling eens ga kijken wat voor soort criteria zou je nou kunnen benoemen hoe wij die evaluatie van eind 2020 verder vorm kunnen geven. En daar wil ik dan ook van tevoren dan graag met u over praten. En voor de rest is het de bedoeling dat we echt gewoon aan de slag gaan en doorgaan met de weg die we zijn ingeslagen.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Nog even een feitelijke vraag. Wie zoeken nou precies de confrontatie over dat systeem met u? Welke organisaties zijn dat?

Wethouder Botter: Ik kan het u zo meteen doormailen. Dat zijn een aantal organisaties waar ik eigenlijk nog nooit van had gehoord. Want het idiote is eigenlijk ook van het Nederlands Jeugdinstituut, wat door de Nederlandse overheid of door de nationale overheid wordt gefinancierd, is degene die iedereen op studiereis laat gaan. En die hebben er nog nooit iets over gehoord. En nu dat ik het probeer te vertalen naar een model voor Haarlem word ik ervan beticht dat ik kwade bedoelingen zou hebben. Dus ik ben nog wel heel benieuwd daarnaar. En dat, dat zeg ik nooit, voor een wethouder met mijn politieke signatuur als achtergrond.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ook dank voor de uitgebreide toelichting. Ik ben kort ingegaan op het budget en op wat ik aangaf dat er nog best wel veel openstaande wensen in het stuk staan. Maar in het initiatiefvoorstel, het oorspronkelijke initiatiefvoorstel, is ook niet gesuggereerd dat er meer budget zeg maar bij de vrouwenopvang, maatschappelijke opvang moet komen. Maar is juist, voor wie visueel is ingesteld, nee, is ook het plaatje van dat waar voorheen zeg maar de jeugdigen naar buiten moet voor de hulp en dan gewoon zijn wettelijke hulp kan krijgen uit de jeugdwet waar dat uit wordt betaald, dat wij dat achter de schermen regelen, dus dat de rekening gewoon betaald wordt vanuit de jeugdwet voor de hulp van het kind. Maar dat men daar in de opvang niks van merkt. En dat houdt de vraag dus wel een beetje open of die laatste openstaande punten niet daarvan uit bekostigd kunnen worden. Dus op die locatie waar dan nu maar 8 uur beschikbaar is voor 30 kinderen, of dat niet gewoon een soort van geïndiceerd zou moeten worden en daaruit betaald zou moeten worden, zodat daar meer beschikbaar is. En dat is nog een beetje een puzzeltje waarvan ik dus vind dat er nogal wat open einden zijn in dit stuk van: hoe gaan we die laatste openstaande problemen nou oplossen? En daar zou ik nog graag een keer wat meer over willen lezen.

Wethouder Botter: Dat zeg ik u ook toe. Ik denk dat wij qua mening niet zo veel van elkaar verschillen. Waarbij u kunt aangeven: misschien moet je dat apart oormerken en als budget overdragen. Daar zeg ik, dat was ook in mijn eerste termijn de beantwoording: zorg nou dat die jongeren gewoon gebruik kunnen maken van alle regelingen die er zijn binnen de bestaande systematiek. En zorg nou dat dat ook zo normaal mogelijk geregeld is, zodat ze niet apart nog eens een keertje het gevoel krijgen: ja, we zitten in die setting en wij krijgen daarin ook nog eens een keer een aparte financiële benadering. Nee, ook dan draait men gewoon mee in het verhaal.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Sterenberg, u heeft nog drie minuten wil ik even melden.

Mevrouw Sterenberg: Dan spreken we dezelfde taal. Maar het punt in het initiatiefvoorstel was juist ook dat er heel veel angst zit natuurlijk bij ouders om hulp te gaan geven aan kinderen, omdat men dan bang is dat het kind wordt afgepakt. Dus het gaat erom, op papier mag het erbuiten zijn, maar de hulp moet van zelf spreken zijn in de instelling.

Wethouder Botter: Maar op het moment dat wij, en daar ga ik ook aan werken, zorgen dat die regievoering gewoon een apart product bij dat CRG als onderdeel is. En dat je kunt zeggen: nou ja, die kinderen die in de vrouwenopvang zitten of in de maatschappelijke opvang zitten, die worden gewoon begeleid voor dat desbetreffende vraagstuk. Is dat daar dan ook dat daar goed naar gekeken wordt? Vanuit die CRG-coach, die zo'n kind dan verder begeleid.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor de toezegging dat u serieus gaat kijken naar het buddy project. Ik was even bang dat ik weggezet zou worden als pannenkoekenbakker Klazes, maar dat is gelukkig niet gebeurd in deze, had gekund. Nee, maar ik was al Schillenboer Klazes, die zou ik dan op moeten geven, dat zou heel jammer zijn. Nog even iets anders over die regievoering van een gezin, een plan. Ik ben eigenlijk wel heel nieuwsgierig hoe u daarnaar kijkt. Het is een van de pijlers onder de jeugdwet, we hebben het er vaker over gehad. En toch blijkt dat het enorm problematisch is om inderdaad iemand verantwoordelijk te stellen voor dat hele proces. En die verschillende hulpverleners bij elkaar te brengen om tot een gezamenlijk plan te komen. Heeft u een indicatie van: hoe kijkt u daar tegenaan waar het probleem nou zit, hoe het kan dat dit maar niet voor elkaar komt na vijf jaar?

Wethouder Botter: Kijk, ik heb daar wel mijn ideeën over. De vraag is alleen of het van het een op het andere moment is op te lossen. Ik heb nu bij verschillende gemeenten gewerkt en ik heb gezien dat elke gemeente de wijze van invulling van CRG op een eigen manier invult. In mijn optiek is een CRG vooral bedoeld als laagdrempelige opvoedondersteuning, die vervolgens doorverwijst op het moment dat er specialistische hulp geboden moet worden. Bij ons in Haarlem is dat anders. Slechtst 20 tot 25% van de tijd die een CRG-medewerker besteed gaat op aan zeg maar die lage opvoedingsondersteuning. En ze geven heel veel trainingen rondom echtscheiding, ze geven heel veel andere vormen van ondersteuning en dergelijke. Daardoor is dat product regieondersteuning een beetje tussen de wal en het schip gekomen. En daarom ben ik ook zo blij met het werkbezoek wat ik nu heb gehouden. En ik ga een rondje maken langs vrijwel alle CRG's. En dit is iets wat we met elkaar moeten gaan bespreken. Want de angst van mij is altijd geweest dat een bureau of een CRG een tweede soort bureau jeugdzorg zou worden. En dat hebben we nooit gewild met elkaar. En die regie ondersteuning, die vindt nu op heel veel verschillende plekken plaats. En daar komt straks een rondvraag waar weer een soort suggestie wordt gedaan om dat te gaan vormgeven. Ik vind dat we eerst even met elkaar gewoon goed moeten kijken van: na vier jaar evaluatie jeugdwet in Haarlemse context van: hoe gaat het nu hier en hoe willen we daarmee verder.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Cimen, D66.

Mevrouw Cimen: Ja, ik had daar nog geen antwoord op gekregen, maar de aanbeveling ten aanzien van de maatschappelijke opvang Haarlemmermeer. Uit het stuk werd niet duidelijk of dat nou ook werd opgevolgd.

Wethouder Botter: Wij gaan daar wel mee aan de slag. Daarbij heeft zich genekt toch ook de verkiezingen die een jaar later zijn geweest in Haarlemmermeer. En de nieuwe wisseling van het college, wat eigenlijk pas sinds maart, april daar is geïnstalleerd. Ik heb ontzette goed contact met mijn collega op dit dossier en wij zitten

samen ook in de stuurgroep rondom Veilig Thuis. En ook op dit terrein zijn wij het vrijwel eens met elkaar, dus dit komt wat mij betreft zeker goed.

De voorzitter: Dank u wel. Is het voldoende behandeld? Ik denk het wel hé, mooi. Dan dank ik de wethouder. We hebben nog twee rondvragen voor u, dus die wil ik ook gelijk maar even gaan behandelen. Dat is mevrouw Stroo, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. De eerste vraag gaat over de buurtgezinnen. In 40 gemeenten bestaat de stichting buurtgezinnen. Hierbij helpen gezinnen overbelaste gezinnen zodat deze rust krijgen en mogelijkheid tot herstel. Wij zouden graag zien dat deze hulp ook in Haarlem geboden kan worden. Bent u als wethouder bereid om dit te onderzoeken?

Wethouder Botter: Ik ben daartoe zeker bereid. Maar als een organisatie die predikt rust te bewerkstelligen mij eerst via mijn LinkedIn pagina probeert te benaderen, terwijl ik keurig netjes zeg: ik geef morgen antwoord daarop. Vervolgens dan meteen de afdeling gaat benaderen en nu kennelijk ook via u bij mij komt, via de commissie. Dan vind ik dat een grote mate van onrust zaaien. Dus ik heb haar heel duidelijk aangegeven dat we daarmee aan de slag willen gaan. Het is een mevrouw die ook werkt in Velsen met deze systematiek. En wij gaan kijken of het een toegevoegde waarde heeft ook om in Haarlem toe te passen. Maar ik hou niet zo van dat drammerige.

Mevrouw Stroo: Dat is een toevallige samenloop van omstandigheden, want daar wist ik niks van.

De voorzitter: We gaan naar mevrouw Özogul. Of had u nog een vraag? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ik had een vraag over schoolzwemmen. En daarnaast ook met betrekking tot de nieuwe vluchtelingen in Haarlem. Ik weet dat schoolzwemmen en zich was afgeschaft, maar dat er wel voor groep 7 en 8 leerlingen zonder diploma iets is. Hoe is het op dit moment? Bestaat die regeling nog steeds? En de tweede vraag daarachter is: is er een speciale regeling voor kinderen van vluchtelingen die net in Haarlem wonen, omdat die kinderen vaak niet kunnen zwemmen, om daar iets mee te doen. Vooral met het warme weer.

Wethouder Botter: Nou ja, niet anders. Maar dan moet ik toch verwijzen naar dat integrale stuk wat er ligt rondom zeg maar de komst van nieuwe Haarlemmers. Daarin is een heel overzicht gemaakt van alle activiteiten die we doen voor deze doelgroep. Volgens mij zit daar niet heel specifiek schoolzwemmen of zwemmen bij. En ik ga, ja, die regeling waar u aan refereert voor die groep 8 en 7, die niet kunnen zwemmen, dat is er nog wel. Maar of die nog heel lang blijft bestaan, dat weet ik niet.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: En als u toch gaat onderzoeken, of u dan ook wilt kijken: doen alle scholen daar dan aan mee? Of zijn er scholen die door wat voor oorzaak dan ook niet meedoen met dit?

Wethouder Botter: Volgens mij heb ik niet gezegd dat ik iets ga onderzoeken. Volgens mij heb ik alleen gezegd dat die regeling misschien niet meer zo lang bestaat.

De voorzitter: Dank u wel. Dan waren dit volgens mij de rondvragen. En de ChristenUnie had ook nog een, oh ja. Mevrouw Booms, gaat uw gang.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie heeft vragen over de overdracht van dossiers van 4-jarigen tussen het JGZ Kennemerland en de GGD Kennemerland. We hebben van GGD-medewerkers begrepen dat die overdracht niet soepel verloopt door verschil in computersystemen en door verschil in organisatie. GGD Kennemerland krijgt heel soepel en snel gegevens vanuit Amsterdam, dus van buiten onze regio, want die gebruikt hetzelfde computersysteem. Voor Haarlemmermeer gaat het ook heel soepel, want daar is simpelweg geen overdacht nodig, want Haarlemmermeer heeft geen eigen JGZ. Daar vallen ook de 0- tot 4-jarigen onder GGD Kennemerland. En zo soepel en snel gaat het niet vanuit JGZ Haarlem. Daarom mijn vraag. Kan de wethouder uitzoeken of de overdracht van dossiers kan worden verbeterd? En de tweede vraag is: kan de wethouder in kaart brengen voor de commissie waarom JGZ Kennemerland en GGD Kennemerland apart georganiseerd zijn en wat de voor- en de nadelen daarvan zijn?

Wethouder Botter: Dan hoef ik helemaal niet uit te zoeken. In elk wethouderschap waar ik in Kennemerland heb gezeten is dit een issue geweest. We hebben behoudens de Haarlemmermeer, die eigenlijk ooit heeft aangegeven: wij willen per se hebben als wij een gezamenlijke GGD gaan vormen van Midden- en Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer, willen we hebben dat de JGZ samengaat binnen een en dezelfde GGD, van 0 tot 21. Of 0 tot 18. Wij vanuit Kennemerland hebben daar ons nooit bij neergelegd. En hebben altijd aangegeven van dat er geen sprake is van dat verschil in dossieroverdracht, want er is geen ouder die überhaupt merkt dat ze overgaan van de jeugdgezondheidszorg, het consultatiebureau naar de GGD. Dat gaat heel erg soepel. Dus ik zou daar graag met reden omkleed eerst van u en ook met name rugnummers van de medewerkers willen weten die daar problemen mee hebben. Want dit hebben we al acht keer de afgelopen vijftien jaar aan de orde gehad. En het leidt helemaal tot niets. Het gaat enorm veel geld kosten op het moment dat we het wel gaan samenvoegen. Want dan moet de hele jeugdgezondheidszorg 0 tot 4 jaar moet vervolgens geïntegreerd worden bij de GGD. En we zijn super tevreden over hoe het consultatiebureau, dus de huidige uitvoerder, dat voor ons doet. Dus ik zou of aan u willen vragen: ga eens met een van de medewerkers praten op de afdeling, zodat u volledig wordt geïnformeerd. Of geef mij met naam en rugnummers de mensen die bij u op de stoep hebben gestaan om te zeggen dat het niet goed gaat. Want daar zou ik dan wel eens een gesprek mee willen hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Ja. Dan gaan we dit afsluiten. Ik dank de wethouder. We gaan even pauze houden, tien minuten. We krijgen van de wethouder nog wel eind van het jaar volgens mij de criteria voor de-

Wethouder Botter: Oh, die is aan het eind van de avond toch?

De voorzitter: Nee, eind van het jaar. Drie, vier maanden. Dus ik zeg gewoon eind van het jaar. Criteria voor de evaluatie. Nou, dat was even een toezegging die ik nog even wilde benadrukken. Tien minuten pauze. Dus ik zie u weer om half negen.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

10. Overbruggingsmaatregel subsidies sociale basis 2020 (MTM)

De voorzitter: Zo. Welkom terug bij de commissie. Wat ik eerst even ga doen is even opnoemen wat nog de spreektijden zijn. Dat u dat weet. Tenminste in ieder geval voor de mensen die nu een beetje krap zitten, de partijen. Dat is de VVD voor tweeënhalve minuut. De Actiepartij heeft nog vier minuten. En de rest zit een beetje rond de acht minuten, dus die hebben nog wel genoeg waarschijnlijk. Ja. Ja. Maar dan weet u dat alvast. Dan gaan we door naar punt 10. Dat is de overbruggingsmaatregel subsidies sociale basis 2020. Omdat de kaderstelling sociale basis met een jaar is uitgesteld, neemt het college met dit document nu een besluit

over het subsidietraject sociale basis voor het jaar 2020. Het college stuurt dit besluit naar de commissie om u te informeren over de wijze waarop ze uitvoering geeft aan de motie over het uitstel van de kaderstelling sociale basis. Het stuk is proactief ter bespreking geagendeerd vanwege de betrokkenheid van de commissie bij het hele proces. Het is een bespreekpunt, het gaat dus niet naar de raad. En wie mag ik het woord geven? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u wel, voorzitter. Nou ik was heel blij om dit stuk te lezen. Ziet er heel goed uit, dank u wel. Ik heb echter wel twee vragen. Bij 4.2, maatwerk bij het beoordelen van aanvragen, bij de laatste alinea staat: bij het beoordelen van de aanvragen zal het college ook meewegen of financiering uit andere wettelijke kaders mogelijk is. Zoals de participatiewet, de wet langdurige zorg en de zorgverzekeringswet. Mijn vraag is: de subsidieaanvragers, die doen hun aanvraag. Vervolgens gaan jullie kijken: kan dit misschien ook uit een ander potje gefinancierd worden? Hoe gaan jullie daar dan bij ondersteunen? Dat is een van de vragen. Tweede vraag is, op pagina 4, gaat het over, ja er staat, gaat het over de egaliseringsreserve die partijen op mogen bouwen, 10 procent per jaar tot een maximum van 25 procent. Ik neem aan dat de gemeente hier zicht op heeft. En of dit een realistische verwachting is, dat subsidieaanvragers deze reserve in kunnen gaan zetten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. In het stuk lees ik dat wij een nieuwe uitvraag hebben gevraagd aan organisaties die niet op het lijstje voorkomen. En we hebben tegelijkertijd aan ze gevraagd om ook te kijken in de eigen middelen, op de eigen jaarrekening, of er iets is om het op te vatten. Tevens staat er ook dat we niet garanderen dat er niet organisaties in problemen kunnen komen. Even terugkomen waarom we in deze situatie zitten. Ik ben een van degenen geweest die heeft gepleit om het een jaar te verschuiven. En dat hebben we gedaan omdat er niet heel veel duidelijkheid was. De randvoorwaarden waren niet genoeg om themagesprekken op dat moment naar ons idee goed te doen. En ik vind dat wij daar als gemeente zelf voor verantwoordelijk zijn geweest, dat we dus niet gezorgd hebben dat iedereen gelijkwaardig aan zo'n thematafel zat en ook wist wat het betekende en wat er van hem of haar gevraagd werd. Nu lijkt het alsof wij het stukje verantwoordelijkheid op het bordje van een organisatie neerleggen en zeggen: probeer maar zelf eens even te zoeken hoe je gaat bezuinigen. En vervolgens mogen sommigen opnieuw een aanvraag indienen. Maar het is niet zeker of je het krijgt, want het hangt af van de nieuwe regels. Dat vinden we nogal wat. En ik weet ook niet wat ik erover verder kan zeggen, maar ik zou wel van de wethouder willen weten: hoe kunnen we toch zorgen dat die organisaties die in het verleden voor ons heel veel goeds gedaan hebben, waarvan wij in het verleden vonden dat ze die subsidie ook mochten hebben, omdat ze iets deden voor de samenleving. Hoe kunnen we nu zeggen: we kunnen niet garanderen dat ze volgend jaar nog bestaan of dat ze niet zullen omvallen of dat ze niet in de problemen komen? Voelen we ons niet een stukje verantwoordelijk hiervoor? Want tenslotte hebben wij min of meer zelf gezorgd dat het een jaar verschoven is, en dat is niet voor niets geweest. En ja, en ik zou eigenlijk ook de reactie van de rest van de commissie hierover willen weten, want ja, eigenlijk leggen we onze eigen problemen nu op het bordje van de organisaties in Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. Er is een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: U bent inderdaad een van de partijen geweest die het heeft teruggestuurd naar de tekentafel. En ja, u zegt nu: ja, die consequenties, nu gaat het naar de organisaties toe. Maar volgens mij bent u zelf een van de oorzaken ervan.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik ben niet de oorzaak, dat is het college. Als het college de randvoorwaarden goed had geschetst, als de mensen die aan dat thematafel zaten gelijk wisten waarvoor ze zaten, hoe ze onder welke voorwaarden en op welke manier, als het op een gelijkwaardige manier, als ze daar aan tafel hadden gezeten, hadden we nu niet in deze situatie gezeten. Als je tegen mensen zegt: ga maar lekker zitten. En eigenlijk weten die mensen niet waar ze het over moeten hebben, dan vind ik ook niet dat het goed is om dat te zeggen: ga maar lekker door. En dan kan je mij nu verantwoordelijk nemen, maar daar neem ik even afstand van. Ik neem het de wethouder en het college, die neem ik hier verantwoordelijk voor.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, mevrouw Özogul, zoals u weet, wij waren niet een van de mensen die de motie steunden van D66, om dit naar achteren te schuiven. Mijn vraag is, want ik begrijp uw verhaal. U zegt: het was geen doortimmerd plan. Wij konden daar niet mee akkoord gaan, dus moest het naar achteren, dus de verantwoordelijkheid ligt bij het college. Hoever in de keten wilt u dan teruggaan? Waar wilt u dan ook zeggen: maar dit plan moest er komen, want de raad had opdracht gegeven om anders te kijken naar de inrichting van de sociale basis. Ligt het dan weer bij de raad om dan vervolgens weer bij het college terecht te komen? Hoever gaat u terug in de keten om de verantwoordelijkheid te leggen voor de gevolgen die nu aanstaande zijn?

Mevrouw Özogul-Özen: Volgens mij is de rekenkamer hier ook heel duidelijk over geweest. Het is niet zomaar dat wij het teruggestuurd hebben naar de tekentafel opnieuw. En nu kun je zeggen van: kijk, dat wij het anders willen, en dat we willen dat er op een andere manier naar gekeken wordt en dat er ook ruimte moet zijn voor nieuwe aanbieders, daar sta ik nog steeds wel achter. Dat is niet het probleem. Het gaat er alleen om hoe je dat dan weer verder inricht. En ik vind dat bij de inrichting daar iets mis is gegaan.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, nog een klein vervolg daarop. Want u zegt nu: het rekenkamerrapport, dat is voor heel veel leden van de raad, weet ik ook, leidend geweest in hun beslissing om dit plan niet door te zetten. Ik ken u goed genoeg om te weten dat u met de poten in de klei zat. Ik mag toch hopen dat het rekenkamerrapport niet de enige motivatie is geweest om dit terug te sturen.

Mevrouw Özogul-Özen: Het grootste deel is dat de motivatie geweest. Tevens hebben we gesprekken gevoerd met mensen die aan die tekentafel zaten, die niet wisten wat ze daar deden, die niet wisten onder welke voorwaarden en die niet wisten of ze een gelijkwaardige partner waren. En dat is de tweede reden geweest.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Omdat de bestaande regeling sociale basis formeel per 1 januari 2020 wordt beëindigd, komt er een overbruggende regeling van een jaar. De tussenregeling biedt bestaande gesubsidieerde organisaties niet de kans om hun diensten en gemaakte kosten te indexeren. Zoals verantwoordelijken in de sociale basis, zoals ik gesproken heb, dat verwoordde, betekent dat er meer kosten uit de eigen reserve, voor zover aanwezig, gefinancierd moeten worden. In dit aspect van de overgangsregeling zit een zekere mate van onrecht en een potentieel gevaar. Namelijk dat je minder dienstverlening krijgt bij hetzelfde bedrag. Wat ik graag zou willen weten op deze termijn van de wethouder is: komen organisaties daardoor nu al in moeilijkheden? Komen sociaal-maatschappelijke activiteiten in het gedrang? En simpeler gesteld: had de bestaande situatie niet gewoon een jaar naar achteren kunnen worden

geschoven? Zoals bij cao's bijvoorbeeld heel gebruikelijk is, dat je zegt van: nou, we verlengen gewoon de cao's, we hoeven niet onmiddellijk nieuwe arbeidscontracten af te sluiten, we zeggen gewoon dat de cao nog een jaar langer van kracht is. Heb je minder papierwerk, meer slagkracht en dan ben je tenminste bezig met de zaken waarvoor je ten eerste bezig moet zijn. Dus ik vind het nogal omslachtig voor een tussenregeling van een jaar en ik vind daar ook een potentieel onrecht in schuilen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Klazes als interruptie.

Mevrouw Klazes: Ja, een vraag aan de heer Oomkes. Als alles was gebeven zoals het was, en gewoon de huidige regeling was doorgeschoven, bent u het dan met mij eens dat een heleboel nieuwe initiatieven geen plek zouden hebben in dit komende jaar?

De heer Oomkes: Als u goed geluisterd heeft naar mij, dan hadden we het over de arbeidsvoorwaarden waaronder dat gebeurt. Ik snap niet dat er aan de arbeidsvoorwaarden, waaronder mensen hun werk verrichten, moet worden getornd, simpelweg omdat er een overgangsregeling komt. Je kan natuurlijk in het kader, als je budget gewijs de zaak benaderd voor nieuwe krachten een aparte regeling afspreekt. Ik heb over de mensen die onder de bestaande regeling hun werk verrichten. Waarom moeten die opnieuw, opnieuw moet er een formeel eind komen en moeten er nieuwe contracten per 1-1 worden opgesteld, voor een tussenjaar. Onzin.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook ik wil de wethouder bedanken van het toesturen van dit stuk. Ik denk dat het college helder onder elkaar heeft gezet waar ze het geld vandaan willen halen om de sociale basis in 2020 te bekostigen en het transitiejaar daarmee te overbruggen. Met hun werk komt het college uit op een bedrag van ongeveer 680 duizend euro en dan zijn we al een heel eind. Maar ik heb daar nog wel een beetje, nog twee vragen. Als eerste, is het benodigde bedrag 939 duizend euro gestegen naar ruim 1,1 miljoen euro. En terwijl er harde keuzes gemaakt moeten worden is er opeens 200 duizend euro extra nodig sinds juni. Sinds de laatste keer dat we dit hebben besproken. Kan de wethouder aangeven waar dat extra bedrag opeens vandaan komt? Daarnaast was er oorspronkelijk dan dus nog 60 duizend euro nodig geweest, aangezien we dus al 680 duizend euro bij elkaar gesprokkeld hebben, en is dat inmiddels 460 duizend euro geworden. Het college geeft daarbij aan dat de subsidiepartners worden gevraagd of ze voor een jaar een deel van hun egalisereserves kunnen aanwenden, zonder dat het leidt tot het beëindigen van activiteiten. Ik heb begrepen van de grotere organisaties dat daar zeker wel iets aan ruimte in zit. Dat heb ik ook zelf geopperd in afgelopen juni. Kan de wethouder aangeven of zij inmiddels al zicht heeft of dat voldoende is, om dat gat dus daarmee te dekken? Maar daarbij staat er ook nog in het stuk of door andere financieringsbron te benutten. En dan is het mij niet helemaal helder waar het college dan aan denkt. Dus of de wethouder daar ook nog op in kan gaan. En daarbij wil ik toch ook nog heel even reageren op de reactie van de SP zojuist, er was 16 miljoen beschikbaar, er is nog steeds 16 miljoen euro beschikbaar. En het punt is, ik heb ook zo mijn eigen redenen gehad, mijn fractie heeft ook zo haar eigen redenen gehad om dit hele traject uit te stellen, omdat ik daarbij heilig ervan overtuigd ben dat we dit niet goed hadden ingericht. Als we dit hadden doorgezet. Daarbij wil ik wel opmerken dat deelname aan die thematafels ook niet per definitie had betekent dat al deze partijen hun financiering voor elkaar hadden kunnen boksen. Want er is gewoon 16 miljoen euro beschikbaar. En we proberen nu aan alle kanten om dat geld bij elkaar te sprokkelen, om dit transitiejaar te bekostigen. En ik zie dat het college daar ook heel hard aan heeft gewerkt, dus dank daarvoor. Maar laten we in ieder geval heel hard werken aan een beter en nieuw systeem. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Dat ben ik me wel inderdaad bewust. Alleen, voordat we die thematafels hebben gehad kunnen nu organisaties sneuvelen. En daar waak ik voor.

De voorzitter: Dat is een opmerking. Termijn? Ja, de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, voor het reces hebben we gesproken over het zorgplan van deze wethouder. Daar heb ik ook enkele krachttermen gebezigd, die zal ik hier niet herhalen. Uiteindelijk is het plan teruggestuurd naar de tekentafel en is er uitstel voor dat plan gekomen. Het gevolg daarvan treffen we nu hier vanavond aan. Het kost een miljoen extra om nieuwe zorginitiatieven te beschermen. En waar komt dat geld vandaan? Nou, allereerst wordt er bezuinigd op de huidige zorgpartners. Het college pakt de kaasschaaf en schaaft er 2 procent vanaf. En vervolgens geven ze diezelfde kaasschaaf aan de organisaties en dan mogen ze zelf nog wat vet wegsnijden. De vraag die ik aan de wethouder hierbij heb is: vraagt u de organisaties eerst om geld voordat u ze een subsidie geeft? Of vraagt u om geld nadat u ze een subsidie heeft gegeven? Dus kunt u aangeven hoe volgordelijk dit proces loopt?

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie van mevrouw, was u eigenlijk al klaar? Want u heeft nog maar 1 minuut 20, dat u dat weet. U krijgt een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, even een vraagje tussendoor dan maar. U bent weer heel boos dat met de kaasschaaf en 2 procent. Wij hebben hier met zijn allen afgesproken dat het college zou mogen betalen waar de klappen zouden gaan vallen. Komt u daar nu op terug? Had u het liever allemaal zelf bedacht? Of hoe moet ik dat zien?

De heer Van Kessel: Ja, wij zijn daar heel duidelijk over geweest, wat de VVD betreft wordt er niet bezuinigd op de zorgorganisaties, ook niet op de nieuwe initiatieven. En wordt het elders binnen het sociaal domein gevonden. Kom ik bij mijn tweede vraag, en dat is eigenlijk de verdeling van het geld voor volgend jaar aan de bestaande partijen. En dat biedt eigenlijk, dat voorstel vinden we hier ook, en dat biedt weinig vertrouwen voor het kader wat we gaan treffen voor de komende vier jaar. Want hoe gaat dat gewogen worden? Het oude kader wordt gebruikt, schrijft hij. Maar er wordt ook nieuw beleid toegepast. En er is nog een bijlage met tien criteria. Nou, ik vind dat nog wel verwarrend. Mijn vraag is: hoe gaat het college de zaken die in de bijlage zijn gezet, hoe gaat u die wegen? En hoe gaat dat eruitzien? En hoe voorkomt u hierbij de schijn van willekeur? En mijn vraag zou zijn: op welke wijze gaat u dat wegen, die criteria? En kunt u vervolgens ook aangeven op welke wijze er gehandhaafd wordt daarna op de criteria die u allemaal genoemd heeft?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Klazes, uw termijn.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ja, de afwegingen van deze raad hebben zoals was voorspeld gevolgen voor alle partijen die deel uitmaken van de sociale basis. En tenzij ook het college de holle boom met de pot met geld van de VVD kan vinden, want ik neem aan dat u een idee heeft waar het geld anders vandaag zou moeten komen, is dit aan de hand. Maar ik blijf het gewoon vragen totdat u antwoord geeft. We hebben vlak voor het reces als raad besloten dat het college een oordeel moet vellen over het aanbod en dus het bestaansrecht van nieuwe en bestaande initiatieven. Haastig, dat kan ook niet anders, en zonder de gezamenlijkheid, samenhang en het overleg van de partijen hier bij de thematafels wel was geweest, waardoor de kans op overlast van het aanbod toeneemt. Maar vooruit, het is een overgangsjaar en naar een nieuwe methode om een invulling te geven aan de sociale basis. Een vraag aan de wethouder: er staat in het stuk over de financiële paragraaf, als er dan nog een financieel gat over blijft, zodat het college de subsidie van

bestaande en nieuwe subsidiepartners herverdelen aan de hand van de kaderstelling gemeentelijke vraag basisinfrastructuur sociaal domein 2016-2019 en ander vastgesteld of recent geformuleerd beleid. Nou, ik mis hem even, ik snap niet zo heel erg goed wat hier nu precies wordt bedoeld, dus misschien kan de wethouder daar wat licht op laten schijnen. Dat was hem.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, interruptie of termijn? Termijn, gaat uw gang.

De heer El Aichi: Dank u wel. In april van dit jaar hebben wij het college verzocht met een nieuwe kaderstellend document te komen aan de uitvoering voor de sociale basis een jaar uit te stellen, op 6 juni hebben we naar aanleiding van de motie in de commissie samenleving besproken. We hebben toen als CDA duidelijk aangegeven dat wij het belangrijk vinden om de continuïteit van activiteiten te waarborgen en deze in het overgangsjaar te subsidiëren. In dit overgangsjaar wordt ook aandacht gegeven aan zelforganisaties, waar ik heel blij om ben. En in het stuk lees ik ook dat de subsidieaanvraag voor 6 september gedaan moet worden. Ik vind het een beetje kortdage. Zelfde vraag als de VVD, ineens zie ik dat er twee ton extra bij is gekomen. Mijn vraag is: waar komt deze twee ton vandaan? Of D66, ja sorry. Om aanvragen te toetsen wordt gebruikt gemaakt van de oude kaders en nieuwe criteria, mijn vraag aan de wethouder is: wanneer wordt gebruik gemaakt van die nieuwe of de oude criteria? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij, ik had net even tijden opgenoemd, u heeft nog vier minuten.

De heer Hulster: Keurig. Dank u wel. Ja, dus dit zijn de consequenties van dat er wat de raad betreft een onvoldragen voorstel lag en dat, tenminste de meerderheid van de raad natuurlijk, en dat we nu dus een overbrugging moeten doen. En ja, het is duidelijk dat de lasten nu bij de bestaande organisaties worden gelegd voor een deel, en voor de innovatie. En dat is natuurlijk heel pijnlijk om te zien. Het is ook opvallend, dat is ook een vraag, het lijkt nu alsof grotere organisaties eigenlijk twee keer een klap moeten opvangen, dus eerst kunnen ze niet indexeren, terwijl dat salaris normaal gesproken wel omhoog gaan en de kosten zullen ook omhoog gaan. Dus dan moeten ze hun reserves opmaken en vervolgens wordt er nog gevraagd om hun reserves op te maken. Dus dat is misschien wel, het lijkt wel alsof er twee keer uit hetzelfde potje wordt gegraaid. We vonden het ook wel merkwaardig om te zien dat er 50 duizend die voor de eenzaamheidsbestrijding beschikbaar was nu in de gewone sociale basis wordt gestopt door te zeggen: nou, die 50 duizend euro, die hebben we dan binnen, want die doen we, die kennen we toe aan activiteiten die toch al voor ontmoeting waren geschikt-

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, volgens mij is dat het gevolg van, ik had op een gegeven moment een motie ingediend om die 50 duizend te gaan besteden om initiatieven op te roepen, wat gaan we doen met die, nou dat is allemaal niet gebeurd, de motie is niet doorgegaan. Die 50 duizend euro voor 2019, die lag nog steeds op de plank. Dus het was eigenlijk een gezamenlijk voorstel hier van de raad zoals we hier nu zitten, om die 50 duizend van dit jaar dan maar door te schuiven, maar wel te bestemmen, het is geormerkt geld, wel te bestemmen binnen die sociale basis voor de bestrijding van de eenzaamheid. Dus als dat antwoord geeft op uw vraag.

De heer Hulster: Oké, ik hoop wel dat daar dan extra activiteiten voor komen en dat het niet opgaat aan al bestaande activiteiten die al in het sociaal domein aan de eenzaamheidsbestrijding worden gedaan. Maar daar hoeft u geen antwoord op te geven.

Mevrouw Klazes: Nou, dat hoop ik namelijk ook heel erg, en dat-

De voorzitter: Mevrouw Klazes. Sorry, maar de heer Hulster heeft het woord.

De heer Hulster: Ja goed, maar zoals het hier staat wordt er 50 duizend ingeboekt, dus ik ben bang dan uw hoop ijdele hoop is. Maar goed, we zullen zien. Nou goed, ik ben benieuwd naar de antwoorden op die vragen. En natuurlijk ook hoe het overblijvende gat gevuld gaat worden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Deze overbruggingsmaatregel biedt in ieder geval mogelijkheden voor de nieuwe initiatieven. Daar zijn we blij mee. Echter, deze overbruggingsmaatregel vinden we niet afdoende. Voor 460 duizend moet nog een oplossing worden gevonden, waarbij een groot beroep wordt gedaan op de subsidiepartners. Met andere woorden, zij krijgen de nota gepresenteerd. Nog een ander punt is van: we betreuren het dat er geen nieuwe initiatieven in 2020 kunnen worden aangemeld. Het is in de praktijk gebleken dat juist zij goed kunnen inspelen op wat er in de maatschappij leeft en op dat moment de flexibiliteit hebben om daar goed op aan te pakken. Al met al heb ik van de hele gang van zaken een kater.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Spreekwoordelijk, om maar even aan te sluiten bij uw laatste woorden, een kater. Ja. Ik bedoel, dit is zuur. Dit is gewoon niet prettig, om een overbruggingsjaar te hebben en met deze boodschap de stad in te gaan. Laat dat helder zijn. Laten we de hele discussie van hoe dat nou zo tot stand is gekomen niet overdoen, dat weten we hier allemaal. En ik heb daar mijn aandeel in en u heeft daar uw aandeel in. En daar hebben we de vorige keer bij de opinienota gepoogd wat goede initiatieven en voorstellen bij elkaar te schrapen, om te kijken of we dat gat kunnen dichtten, om meer van dat jaar te overbruggen. Ook in de hoop dat zowel bestaande initiatieven, maar ook nieuwe initiatieven waar u mij toen tot heeft opgeroepen, om die te redden. En in ieder geval ook mee te nemen in het overbruggingsjaar en die niet een zachte dood te laten sterven, zodat we straks misschien weer helemaal opnieuw moeten beginnen. Dus dat was het uitgangspunt vlak voordat het college het besluit nam om dat jaar te overbruggen. U stelt me nog een aantal vragen en ik kan alleen maar voor een groot deel bij u aansluiten en uw zorg delen: ja, dat is pijnlijk en ja dat is verschrikkelijk, maar ik heb geen reserves wat dat betreft. Ik heb geen reservepotjes om de welzijnsorganisaties hiermee te voorzien. En dat heb ik u de vorige keer ook uitgelegd, we hebben een budget waarmee we moesten werken, dat hebben we al vanaf het begin van vorig jaar van u meegekregen, en ik zie dat ik een vraag krijg.

De voorzitter: Ja, een interruptie van mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, mevrouw de wethouder. U zegt: ik heb geen reserves, dat constateren wij ook. Maar we hebben natuurlijk wel gezien dat in het vorige jaar er een greep is gedaan uit het sociale reservedomein. Hadden we dat dan niet beter even kunnen bewaren voor als het een keer nodig was?

Wethouder Meijs: Het inzetten van reserves in het verleden is ook niet zomaar geweest, dus daar wil ik nu niets over zeggen. U heeft me gevraagd of er geen reservepotjes voor het welzijnswerk zijn. En die zijn er niet. En de enige pot die we de vorige keer hadden was de pot van de eenzaamheidsgelden. En daar heeft u ook de opdracht toe gegeven om dat hiertoe te voegen, om maar meteen uw vraag te beantwoorden. Ja, dat doen we en dat we voor de nieuwe initiatieven. Dus die worden niet in het bestaande initiatief gestopt maar in de

nieuwe initiatieven. Dus ik ben op alle mogelijke terreinen bezig om dit jaar goed te overbruggen. En net zoals u dat aangeeft dat het pijnlijk is, vooral voor de mensen hier buiten deze kamer, vooral voor de organisaties, ja daar ben ik me terdege van bewust. We hebben, nou ik heb een aantal vragen hier voor me liggen. Ik ga kijken of ik daar een goed antwoord voor u op kan geven. De eerste vraag die er was, was andere financiering en mogelijke externe financiering van andere fondsen, gaan wij hun daarbij ondersteunen? Nee. Dat is een eigen verantwoordelijkheid. We zullen onze handen vol hebben om de aanvragen die er nu voor 6 september liggen, om die goed te kunnen beoordelen en te bekijken hoe we de pot moeten verdelen. En we zullen ze natuurlijk wijzen op mogelijke andere bronnen, waar ze naartoe kunnen gaan. Maar we gaan ze daar niet echt in ondersteunen. Dat is echt een eigen verantwoordelijkheid voor de partners. En wat verwachten we dan van de inzet van de reserves van de verschillende organisaties, dat weet ik niet. We vragen het nu wel uit. We hebben toen we dit besluit hebben genomen in juli de partners direct op de hoogte gebracht van dit overbruggingsjaar, hoe ze dat apart kunnen aanvragen, en daarin hebben we ze ook gevraagd: ziet u mogelijkheden om binnen uw eigen organisaties vanuit de reserves bepaalde activiteiten te financieren? En we hebben daarnaast het aanbod gedaan om een soort spreekuur te hebben, of in ieder geval, hulpbronnen hebben we aangeboden dat mensen konden komen naar ons om te kijken hoe we daar een oplossing voor kunnen bieden, om in ieder geval de aanvraag die er nu ligt toch op tijd in te dienen en te kijken hoe we daar de helpende hand bij kunnen bieden. Dus ik kan u nog niet zeggen of er voldoende reserves bij de partners zijn om dat jaar te overbruggen. Maar ik kan u wel zeggen dat als we signalen krijgen, dat mensen echt dreigen door de hoeven te zakken of om te vallen, en als we, dan kijk ik ook even van mijn ambtelijke apparaat naast me, als we daar signalen van krijgen, dat ik u daar natuurlijk wel over zal informeren, om te kijken of we daar misschien nog iets in kunnen betekenen, of dat we op wat voor manier daar een hulplijn voor kunnen bieden. En de SP zegt van: we wentelen het eigenlijk helemaal af op hen. Nou ja, wij, de politiek heeft nu in ieder geval dit jaar gecreëerd. En ik heb al in het begin in de beantwoording gezegd: laten we die discussie niet meer over doen. We hebben het uitgesteld en we moeten verschrikkelijk ons best doen om dat jaar te overbruggen. Het was nooit mijn keuze om het met een jaar uit te stellen. Maar ik ben teruggestuurd naar de tekentafel, zoals u al zei. En ik doe nu mijn best om dat te repareren. Ik wil niemand de schuld in de schoenen schuiven, niemand.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Het is ook niet onze keuze geweest, maar het heeft redenen gehad. En het feit is nu: het was niet goed, het is teruggestuurd naar de tekentafel. En als hierdoor nu organisaties die in het verleden altijd zich hartstikke ingezet hebben voor Haarlem dreigen om te vallen, of niet meer bestaan voordat ze aan die thematafel volgend jaar gaan zitten, dan vind ik wel dat we de plicht hebben om iets daaraan te doen. Dus mijn vraag aan u is: wat gaat u daaraan doen?

Wethouder Meijjs: We hadden vooraf natuurlijk al met elkaar geconstateerd dat het budget gelijk zou blijven. Zouden houden. En we hadden geen extra geld binnen dat budget waarmee we moesten gaan werken. Dus dat er al meerdere mensen uit dezelfde ruif moesten eten wisten we al. We hebben met elkaar die keuze gemaakt en ik heb alleen maar mijn stinkende best gedaan om te kijken hoe ik dat jaar kan overbruggen. Natuurlijk, het gaat mij ook aan mijn hart als mensen daarvoor in de problemen komen. Wat ik gepoogd heb is ieder geval te kijken welke potten we op dit moment hebben en hoe we die zo goed mogelijk naar eer en geweten kunnen inrichten en een goede verantwoording kunnen afleggen aan onze externe partners, om dat wel goed te kunnen verdelen. U heeft toen gezegd: dat willen we niet volgens de kaasschaafmethode doen, dat gaan we op een ordentelijke manier doen. Daar hadden we al een kader voor. Dat was in het verleden al. Dat is de nota waar mevrouw Klazes net aan refereerde, dat is het oude beleid, het oude kader. Dat halen we uit de stal, om aanvragen te beoordelen. En het nieuwe, waar u vragen ook over heeft, het nieuwe beleid is

bijvoorbeeld het beleid dat u nu net heeft afgesproken, in juli, om bepaalde nieuwe initiatieven te redden. Mensen die niet al systematisch in onze subsidierelatie zitten, om die toch overeind te houden. Er zijn een aantal geweest, en die hebben hier toen ingesproken, ik heb met een aantal, zeven of acht al partners, nieuwe initiatieven ook nog een gesprek gevoerd, van nou, geef mij een raming. Waar moet ik nog aan denken wat extra op dat budget gaat drukken. Daar komt onder andere die twee ton vandaan die er nog niet in kaart was in juli. Maar wel mede door de insprekers van bijvoorbeeld het open huis, die hier toen aan tafel zaten, hebben we een raming gevraagd van de kosten die zij hebben gemaakt, die hier dus nog bij komen. Ja, dat hele bedrag van 1,1 miljoen, dat is een raming. De aanvragen zijn nog niet allemaal binnen. Het is nog geen 6 september. Zij zijn vanaf juli, juni, wanneer zijn we begonnen, tot volgende week vrijdag, zijn ze nog in de gelegenheid om hun aanvragen in te dienen. Dus ik weet het nog niet, hoeveel we precies te kort komen. Dat is nog een vraag. We hebben ze wel gevraagd, daar refereerde u aan, van snijdt u niet twee keer in hun reserves. We hebben ze wel gevraagd, van we zitten in deze situatie, heeft u voldoende reserves om bepaalde activiteiten op te vangen? Hetzij de activiteiten die u hoog in het vaandel heeft, of die u in ieder geval niet wilt schrappen of waar u niet op wil bezuinigen. En ja, geef ons mee wat u kunt bieden daarin. Dat is natuurlijk niet de, dat verdient natuurlijk niet de schoonheidsprijs. Dat ben ik geheel met u eens. Maar ik heb niet meer, ik bedoel, als ik dat had, had ik dat natuurlijk al in juli aan u aangegeven. Maar dat er keuzes gemaakt moeten worden, en dat dat pijnlijk is, dat kan ik alleen maar beamen. De PvdA, als ik u goed begrijp, spreekt ook over onrecht. Nou ja, wat ik zojuist al zei, zo voelt het ook. Ik bedoel, we, zeg ik dan maar weer, hebben besloten tot dit overbruggingsjaar waar, u maakt een vergelijking met de cao, ja, die is ook onlangs afgestemd met welzijnswerk en gaat leiden tot een verhoging van de personeelskosten. Dat zullen ze moeten uitvoeren, dat is gewoon wettelijke taak. Daar kan je niet van zeggen van dat gaan we eens een jaar uitstellen. Dat is, dat moet. Maar goed. Een van de voorstellen van het college is om geen indexering te geven, dus ze hebben sowieso inderdaad al een tekort. Dat gat hebben ze al, die 2 procent die wij niet geven. Die zullen ze zelf op moeten vangen. Dat kunnen we ook weer niet voor ze doen, want dat hebben we gevraagd, van kijk goed naar je activiteiten, naar je aanbod wat je nu hebt en doe de aanvraag zo efficiënt en zo zuinig mogelijk en kijk wat je daar zelf nog in kunt aanbieden. Als daar echt wezenlijke problemen komen waarbij mensen echt door de hoeven gaan, dan hadden ze al in ieder geval tussen de vorige keer en nu aan tafel gezeten, want hebben ze de optie in ieder geval geboden om mee te denken met hen, hoe die aanvragen op een goede manier tot stand komt. Maar garanties kan ik niet geven. Dat, ja, dat kan ik niet. Dat kan ik niet mooier maken dan het is. Maar we kunnen niet tornen aan wettelijke normen en dat kunnen zij dus niet. En ja, dat gaat pijn doen. D66 vroeg ook, van welke extra subsidiepotten kunnen ze dan putten, nou ja, dat zijn natuurlijk de externe potten zoals het Oranjefonds, het Prins Bernhardfonds. Maar goed, daar weten ze denk ik als geen ander de wegen in. Ik bedoel, daar is in het verleden natuurlijk altijd een beroep op gedaan. Natuurlijk willen we ze daarin helpen om die wegen te wijzen, maar we gaan ze daar niet extra in ondersteunen. We hebben onze handen al vol om dit jaar op een ordentelijke manier te laten verlopen en dat bieden we niet.

De voorzitter: Interruptie Trots Haarlem, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, waarom zou eigenlijk niet iets actiever daar zijn, bijvoorbeeld het Oranjefonds benaderen en zeggen van, heel kort door de bocht, ik heb een slecht plan ingeleverd, de raad is daarvoor gaan liggen en we zitten met een probleem, help ons. Wat is daar nu zo moeilijk aan?

Wethouder Meijs: Nou, het klinkt simpel. Maar volgens mij werkt het niet zo. Volgens mij, ik heb het niet geprobeerd, nee.

De heer Van den Raadt: Bent u bereid het te gaan proberen bij een fonds dan? Als testcase, pilot.

Wethouder Meijs: Nee, wat ik net zei, dat is de verantwoordelijkheid van de subsidiepartners zelf. Dat hebben ze in het verleden altijd gedaan, dus dat ga ik niet van ze overnemen.

De heer Van den Raadt: Nee, dat begrijp ik. Ik begrijp dat, voorzitter, ik weet niet of ik het woord mag, ja, ik begrijp dat u dat niet gebruikelijk vindt. Maar we zitten nu in een ongebruikelijke situatie. U kunt best een keer van dat standpunt af stappen en kijken of het wel degelijk wat in de melk brokkelt als u gewoon-

Wethouder Meijs: Ja, de vraag is duidelijk.

De heer Van den Raadt: Nou, dat vraag ik me af. Want het gaat dus om dit specifieke geval. En niet dat u dat elk jaar gaat doen.

Wethouder Meijs: Nee, dat het een specifiek geval is en dat we hier moeten proberen om te denken en dat we hier met een bijzonder situatie hebben, ja, maar ik ga niet het Oranjefonds dit vragen, nee. Volgens mij is dat niet een gebruikelijk tandzeer, maar volgens mij zijn ze daar ook niet, staan ze daar niet open voor. GroenLinks zegt: ja, het is een overgangsjaar en we hanteren hier oud en nieuw beleid. Nou, dat heb ik u net uitgelegd. Onder andere dat nieuw beleid is dat u me opdracht heeft gegeven om nieuwe initiatieven die zich in de afgelopen jaren hebben bewezen, met of zonder onze subsidie, bent u bereid daar ook ruimte voor te bieden? Nou, dat hebben we in juni besproken en dat heb ik van meegekregen, dat ga ik doen. Ik heb met een aantal partners rond de tafel gezeten en het is mij er natuurlijk ook alles aangelegen om die initiatieven ook overeind te houden, ook in dit jaar. En ik hoop dat ze genoeg buffer hebben, of in ieder geval genoeg flexibiliteit hebben om dat te overbruggen. En dan het jaar daarop, wanneer we op welke wijze dan ook verder gaan, weer aan kunnen sluiten, of in ieder geval het overbruggingsjaar ook kunnen overleven.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, even voor mijn eigen duidelijkheid. Want het zinnetje was dat er wordt herverdeeld aan de hand van kaderstellende blabla. En ander vastgesteld of recente formuleerbeleid en ik ben gewoon nieuwsgierig naar waar ik dan aan moet denken. Ander geformuleerd beleid. Wat dat dan, welk beleid dat dan is.

Wethouder Meijs: Nou, ik denk niet meer aan beleid dat ik net zei, dat u in juli aan mij heeft meegegeven om bijvoorbeeld de eenzaamheidsgelden op een andere manier in te zetten als dat u zelf had voorgesteld bij motie. Van plan was te gaan doen. En blijkbaar bij u als commissie aan mij heeft meegegeven nieuwe initiatieven de benen te houden. Dus ik heb verder geen nieuw beleidsstuk aan u voorgelegd of iets dergelijks. Even kijken, CDA vraagt me van: is die overgangssituatie, is voor 6 september niet een beetje kort door de bocht. Zijn we vanaf het moment dat het college het besluit heeft genomen, en dat is al in juli geweest, zijn ze direct benaderd om opnieuw hun aanvraag te doen en ze hebben natuurlijk dit dossier ook al vanaf het begin gevolgd. Ze hebben natuurlijk al vanaf, nou ik weet niet wanneer u hierover begon, natuurlijk wel letterlijk hier op de tribune gezeten of ingesproken. Dus ook zij wisten natuurlijk al in een vroegtijdig stadium dat we in de problemen zaten en dat we een jaar moesten overbruggen. Dus het is niet zo dat zij vanaf nu tot volgende week vrijdag de tijd hebben, maar ze hebben daar al een aantal weken de tijd voor. We hebben geen signalen in ieder geval nog tot nu toe dat mensen dat niet halen en als ze dat wel doen, dan horen we dat graag. Want we hebben ze in ieder geval die sessies ook aangeboden om ze daarmee te ondersteunen, en daar is deze tijdspanne zal ik maar zeggen niet naar voren gekomen als mogelijk struikelpunt. Dus dat zullen we zeker, we houden het nauwlettend in de gaten. Maar die signalen hebben we nog niet. Nou, volgens mij zijn dat de vragen die ik tot nu toe had gehoord.

De voorzitter: Twee vragen van de VVD.

Wethouder Meijs: Ja, u vroeg me over de kaasschaaf, de 2 procent die we niet toekennen aan indexeren, is dat niet een algehele kaasschaaf. Ja, in principe is dat natuurlijk een kaasschaaf. Maar we hebben niet gezegd van nou, we gaan op alle initiatieven even met de kaasschaaf over en dan houden we genoeg geld over om het te kunnen herverdelen. We zullen elke aanvraag op zijn merites bekijken en dat doen we volgens de oude kaders. En de kaders die u dus in juli met mij heeft meegenomen. Sorry? Ik begrijp niet precies wat u daarmee bedoelde. Wat we, sorry.

De voorzitter: Even via de microfoon, doe maar.

De heer [...]: Aan de ene kant wordt er aan de organisaties om geld gevraagd, van kijk nou in uw reserves of u nog geld over heeft. En aan de andere kant staan we op het punt om subsidies te gaan verlenen aan diezelfde organisaties. Dus aan de ene kant vraag je om geld, of om in te teren, en aan de andere kant geef je het. En ik vraag me gewoon af, in de volgorde, welke van de twee doe je eerst? Ga je eerst geven en daarna om geld vragen? Of ga je eerst om geld vragen aan ze, en dan geld geven? Dat maakt echt nogal wat uit. En ik hoop dat u dat ook ziet, het verschil.

Wethouder Meijs: Dan begrijp ik u wel, maar het is niet zo dat we dadelijk de aanvragen die ze bij ons neerleggen, dat we die honoreren, en dat we vervolgens nog een rekening achteraf sturen, van oh ja sorry, het wordt iets minder, want u mag het niet besteden voor dit of dat. We gaan kijken wat voor aanvragen er liggen, wat zijn vragen, en daarop gaan we de honorering doen. En dan gaan we niet achteraf zeggen: oh dan gaan we toch nog even een greep in de kas doen. Nee. We vragen ze ook expliciet om aan te geven welk deel ze zelf uit hun eigen reserves zouden kunnen betalen. Dat vragen we ook echt expliciet. En daar waar die niet zijn, daar zijn die niet.

De voorzitter: Dank u wel. Tweede vraag, nou, ik wil even de tweede termijn maar even doen als er behoefte aan is. Is er behoefte aan een tweede termijn? Wil er nog iemand een tweede termijn? In ieder geval de heer Van den Raadt en VVD. Uw tijd is op, maar ik gun u nog even tijd om in ieder geval, per klant vandaag. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, daar bof ik dan maar weer mee. Gelukkig hebben we een goed reces gehad en is de voorzitter uitgerust. Ik heb me eigenlijk in de eerste termijn wel groen en geel zitten ergeren aan de uitspraken over dat er eigenlijk geen potjes beschikbaar zijn bij het college. En ik heb niet meer, heb ik de wethouder horen zeggen. Nou, er komt een begroting van een half miljard eraan. Er is gewoon geld in Haarlem, en het is een keuze van dit college om te bezuinigen op de organisaties die de zorg leveren aan Haarlemmers en om het geld wel aan iets anders uit te geven. En om gelijk de vraag van mevrouw Klazes al te beantwoorden: het sociaal domein is groot genoeg. Er vindt een verruiming plaats bijvoorbeeld van de minimabonus en ik vraag me af: wat gaan we zeggen tegen alle mensen die zorg nodig hebben, dat geld naar andere zaken toegaat. Ik wil daar hier dus in de tweede termijn alleen nog een keer benadrukken: het is een keuze die het college heeft, er komt een begroting aan, en wat mij betreft, ik overweeg ook een motie in te dienen, gaan we de zorgorganisaties, de bestaande en de nieuwe, gaan we ontzien van de misser die deze wethouder eerder heeft gemaakt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt had ook nog een tweede termijn gewild.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, bij de beantwoording van de wethouder begint ze natuurlijk heel mooi met: er is iets gebeurd en daar heb ik mijn deel in gehad en u als raad heeft daar uw deel in gehad. Klinkt mooi, maar het betekent natuurlijk gewoon: er was een belabberd plan, dat was uw deel. En ons deel was dat we dat belabberde plan hebben voorkomen. Dat zou ik dan toch wel even duidelijk willen hebben. En wat ik me ook afvroeg is: we blijven bij hetzelfde budget, want dat hebben we ooit zo besloten. We hebben ook een keer besloten, dat staat nog heel helder, dat we faciliteiten in de stad Haarlem lieten meegroeien met de stad Haarlem. Maar toen had ik nog gevraagd: vindt u, wethouder, ik weet niet meer welke wethouder het was, Jos Wienen denk ik, als burgemeester, vindt u dat handhaving ook een faciliteit is die zou moeten meegroeien? En dat was toen het antwoord nee. Dus ik weet heel zeker dat er ooit een keer besloten is dat faciliteiten met de stad Haarlem zouden moeten meegroeien als de stad groter wordt. Staat u dat ook nog ergens bij? Dus hoe sterk is dat u precies op hetzelfde bedrag moet blijven als dat het ooit was? Want dat staat mij niet bij. En ik heb natuurlijk ooit een keer in deze commissie voorgesteld, van als u nou ruim 9 ton nodig heeft, om die fantastische aankoop van de boerderij Nieuweweg weer terug te draaien. En die 9 ton te gebruiken voor het sociale domein. Heeft u toen geen antwoord op gegeven, misschien wilt u dat nu nog doen. En als u nu, want ik moet toch wel een beetje, u zegt dat het diep triest is, ik zie bijna tranen in uw ogen. Maar dat u dan voor een keertje niet de proef op de som wil nemen om met het Oranjefonds te praten, nou ik ga er bijna zelf naar toe. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Had u een interruptie of termijn? De heer Oomkes, termijn.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Er ligt nog een vraag uit mijn eerste termijn, dat gaat over, misschien is het wel hypothetisch. Stel nou dat wij gewoon niet er in januari de huidige regeling laten aflopen, wat zou daartegen blijven? Ik zie nu een papierwinkel op ons naderen die binnen enkele maanden resultaat moet hebben. Dat zet de organisatie onder druk. Waarom zou je niet kunnen zeggen: we trekken gewoon de bestaande regelingen een jaar door en dan hebben we ten aanzien van de bestaande organisatie in ieder geval niet die papierwinkel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik ben het inderdaad met de heer Van Kessel eens dat het een keuze is. Vooral als we in het verleden stevige grepen uit het sociale domein hebben gedaan. Alleen zijn we het niet eens met de keuze die de VVD dan maakt in deze. Mijn vraag is wel aan de wethouder op dit moment: wanneer de aanvragen zijn gedaan en er blijkt toch dat er een aantal organisaties dreigen te sneuvelen of wat dan ook, worden we snel in ieder geval ingelicht? En wanneer komt daar duidelijkheid in, zodat we daar in ieder geval in kunnen sturen. Ja.

De voorzitter: Dank u wel, interruptie de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want dat had ik nog, dus dan kan ik het mooi aan u vragen. U zegt van: we zitten een heleboel krap met geld. Dat zegt de wethouder. En dan: we kunnen daar niets meer bij doen. Vindt u nu dat wij als gehele raad straks bij de begroting, als we dan merken dat er bij andere domeinen nog wel een miljoentje nog ergens bij geleend wordt, dat we dan gewoon moeten zeggen: of gelijke monniken, gelijke kappen, of dat we met zijn allen als raad die hele begroting afkeuren?

Mevrouw Özogul-Özen: Ik ben van mening dat we die grepen uit het sociale domein niet hadden moeten doen. En toen ze dat deden en wij tegensputterden, zei het college tegen ons: wanneer het nodig is, dan kan het er altijd bij. En ik merk nu dat het dus niet het geval is. Jammer.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand voor de tweede termijn? Nee? Dan gaan we nu naar de wethouder.

Wethouder Meijs: De nieuwe weg verkopen, ik heb volgens mij in deze commissie ook al gezegd dat het college nog steeds van mening is dat dat een goede locatie is voor een Domus Plus, dus die gaan we zeker nog niet verkopen, maar ik heb in deze commissie ook gezegd dat we op zoek gaan naar andere plekken en daar hebben we de stad op dit moment voor uitgenodigd. En zolang dat aan de orde is, is dat in ieder geval geen optie. En over uitspraken die de burgemeester gedaan zou hebben over meegroeiprincipes en dat soort dingen, ja, daar, ik kan natuurlijk niet voor hem praten. En u bent erbij geweest, of in ieder geval uw collega of u toen, volgens mij al in december 2018 besloten is over het budget dat hiermee gemoeid zou zijn bij de welzijnsorganisaties, want de VVD spreekt steeds over zorgorganisaties, maar het zijn welzijnsorganisaties. Dus ik ben, ik weet niet wanneer dat gezegd is door hem, of dat daar beloftes aan gekoppeld waren. Het belabberde plan, ja, dan gaan we de discussie toch weer over doen, ik denk niet dat dat verstandig is. Nou, dat was niet mijn bedoeling, maar dat ga ik niet doen. SP vraagt wanneer worden we op de hoogte gesteld van de aanvragen die er zijn, hoe ze gehonoreerd worden. Ik zal u beloven dat dat op tijd is voor de begroting. Dus ik verwacht eind oktober, begin november dat we daar goed zicht op hebben. En besluiten over kunnen nemen. En ik kan u informeren over wat de stand van zaken is. Ja, de papierwinkel waar u op doet, sorry. Ik had hem opgeschreven, maar dan vergeet ik hem toch nog twee keer. Maar dat kan niet, omdat we te maken hebben met ook een nieuw budget, dat budget voor nieuwe initiatieven. Dat A) alle subsidies lopen af, dus je kunt niet zomaar met een druk op de knop zeggen van: nou, dat verlengen we met een jaar. Dus je moet wel. Maar we hebben gewoon een nieuw budget dat we moesten verdelen, dus we moeten opnieuw alle contracten open te breken om die nieuwe initiatieven daar ook in onder te brengen.

De heer [...]: Nou, zou u willen zeggen, dat nieuwe budget valt nu tegen omdat we met een tussenjaar te maken hebben. En als gevolg daarvan hebben we-

Wethouder Meijs: Ja, dat is een interpretatie, ja. Maar ik bedoel: als het gemakkelijker had gekund, dan had ik daar natuurlijk ook voor gekozen.

De heer [...]: Oké, nou, dat hoop ik dan maar.

Wethouder Meijs: Uiteraard. Ik bedoel, dit is ook geen wens.

De voorzitter: Volgens mij zijn we aardig door de behandeling heen, behalve een vraag van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want u zei, want we hebben het natuurlijk over nieuwe initiatieven en welzijn, dat die aanvragen lopen tot 6 september.

Wethouder Meijs: Die nieuwe aanvragen voor dat overbruggingsjaar, ja. Ze zijn daar in juli over geïnformeerd en in de zomervakanties is gewoon doorgewerkt, zowel bij de organisaties als hier, en is er een mogelijkheid gegeven voor een inloopspreekuur of een helpdesk, en daar is door een aantal organisaties gebruik van gemaakt en een aantal aanvragen zijn binnen en een aantal ook nog niet, omdat het nog geen 6 september is.

De heer Van den Raadt: Nee, maar dan hebben wij als gemeente, organiseren we op 24 september meet en share, waar ook mensen met mogelijke nieuwe initiatieven komen. Begrijp ik dan, is dat een ander potje, of gaan we drie weken na 6 september zeggen dat alles leeg is en dat ze een jaar moeten wachten?

Wethouder Meijs: Nee, vanaf 6 september sluit de datum voor het overbruggingsjaar en waar u op doelt, de 24 september sessie is bedoeld voor het jaar daarop. Hoe gaan we verder na dat jaar? En die is niet bedoeld voor dit jaar. Twee trajecten. Ja.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil het punt gaan afsluiten met uw welnemen, ja. Dan gaan we, want het gaat niet door de raad. Dus dat is prima. De wethouder heeft toegezegd in ieder geval voor de begroting een beeld te hebben over aanvragen en aanmeldingen van de subsidies. Dus dat komt daar nog voor de begroting. We gaan door naar punt 11.

11. Update wachttijden WMO

De voorzitter: Dat is de update wachttijden WMO. Nou ja, dat is een terugkerend dingetje. U bent inmiddels al via een raadsinformatiebrief wederom geïnformeerd over de stand van zaken omtrent de wachttijden WMO. Dit punt staat weer ter bespreking en u kunt daar nog iets over zeggen. Ik wilde, nou we zijn best wel kort. Vanwege de perikelen met de spreektijd wil ik de VVD nog een minuut geven eventueel, met instemming van de commissie, want de raad, dat is een beetje de raad. Als de commissie daarmee instemt geef ik de VVD nog even ruimte. Ja? Dan gaan we dat doen. Dan gaan we nu het punt behandelen. Wie wil dan als eerste het woord? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik denk dat we vrij kort kunnen zijn hierover, want het is een trend al sinds het vorige reces, die zet zich voort. Het aantal aanvragen en meldingen neemt weer toe. Dat betekent ook wat langere wachtlijsten. Overigens nog bedankt voor de rapportage, complimenten dat u daar heel voortvarend in bent, toch wel iedere keer dat we die uitgebreide rapportages krijgen, ook voor de ambtenaren complimenten. We zijn, het enige dat ons eigenlijk rest om te vragen is een vraag over de procesoptimalisatie, of er al zicht is of daar al uitkomsten zijn? Of er al geoptimaliseerd wordt, zal ik maar zeggen. Of daar al duidelijkheid is over wat helpt en wat niet werkt. Ik had een aantal vragen die ik namens de VVD zou stellen, want ze hadden geen spreektijd meer. Maar ze hebben spreektijd gekregen, dus dat hoeft niet meer. Mogen ze het allemaal zelf doen. Ja Peter, je mag het zelf doen. Ja, maar zo zijn we. Maar wat mij betreft was dat mijn vraag, wordt er nog geoptimaliseerd deze dagen. Dat was mijn vraag.

De voorzitter: Altijd. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dat is mooi. Allereerst wil ik beginnen met een compliment aan een aantal mensen, en dat is: we zien in dit overzicht zien we eigenlijk wat een beetje politieke druk vanuit een commissie kan betekenen voor een wachtlijst. En die wachtlijsten in de WMO zijn ongeveer van zeshonderd Haarlemmers die buiten de wettelijke termijn vielen naar tweehonderd gebracht. Dat zijn vierhonderd Haarlemmers minder op een lijst. En dat maand, op maand, op maand. Dat is hartstikke goed en ik ben niet normaal van complimentjes aan onszelf geven, maar in dit geval doen ik dat wel, maar zeker ook vervolgens dat wat focus van een wethouder dan kan doen, en de ambtenaren die zich, en die extra fte's, die hun stinkende best hebben gedaan. Dat is heel goed. Maar er staan er nog steeds tweehonderd buiten je werktermijn. Dat is de VVD in ieder geval een doorn in het oog. Ik had twee verzoeken aan de wethouder, de eerste is door mijn collega van GroenLinks reeds gesteld. Kunnen we nog een keer een update of een overzicht, dat mag ook volgende keer schriftelijk wat mij betreft, maar van die procesoptimalisatie krijgen en hoe zich dat verhoudt tot deze wachtlijsten en wat dit nog kan gaan betekenen. En twee zou eigenlijk zijn die tweehonderd gevallen die nu over zijn, zou het mogelijk zijn om daar, daar moeten we eigenlijk, dat is zeg maar het laaghangende haal je dus weg, dan is het wat lastiger te bereiken vanuit wat we ook geplukt willen zien. Zouden we daar iets van een nadere analyse van kunnen krijgen? En is het eventueel te categoriseren, over van welke problemen lopen

we nu tegenaan en waar komt het nu door dat die tweehonderd eigenlijk hardnekkige gevallen nog, waar het gewoon zo lang duurt? Dus mijn vraag zou eigenlijk zijn: kunnen jullie daar, wellicht mag ook voor een volgende keer, maar eens daar een analyse van maken, waar bestaan die uit, waar zitten die problemen nu exact in? Om vervolgens na te denken over hoe we ook die tweehonderd kunnen aanpakken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Aan de hand van de raadsinformatiebrief is duidelijk te lezen dat het steeds beter gaat met de afhandeling van de WMO-aanvragen. Er is afgelopen maanden veel werk verzet om de achterstanden weg te werken. Complimenten hiervoor. Maar tegelijkertijd valt te lezen dat de afhandeling van een aantal aanvragen buiten de wettelijke termijnen worden behandeld. Dit hoort anders. Wanneer denkt de wethouder de aanvragen binnen de wettelijke termijn te worden afgehandeld? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. De decentralisatie van de WMO, het systeem doet eigenlijk wat het moet doen. We bereiken steeds meer en meer Haarlemmers die WMO-ondersteuning nodig hebben, en dat is eigenlijk mooi. Tegelijkertijd is het natuurlijk zorgelijk dat meer Haarlemmers überhaupt die ondersteuning nodig hebben. En anderzijds dat de gemeente de toenemende vraag niet aankan als er geen structurele maatregelen worden genomen. Wat betreft de korte termijn zijn de acties helder en in het hartstikke fijn om te zien dat het ook effect heeft. Maar tot op heden, in 2019 hebben we 24 procent meer aanvragen gehad dan vorig jaar. Dat is ook in lijn met het HHM-rapport dat heeft aangetoond dat op langere termijn gewoon te maken krijgen met een verhoging van het aantal aanmeldingen en aanvragen. Dit wordt het nieuwe normaal. En die beheersbaarheid van deze problematiek, daar moet natuurlijk hard aan gewerkt worden. En dat het niet van vandaag op morgen geregeld is, dat snap ik. Maar wat zijn we nu inderdaad voor die langere termijn aan het doen, zoals bijvoorbeeld ook die procesoptimalisatie, waarnaar is gevraagd. We zijn in juni geïnformeerd over de langere termijn maatregelen op basis van dat eerdergenoemde rapport. En ik ben wel benieuwd naar de laatste stand van zaken van die 31 voorgestelde maatregelen. Kan de wethouder hierop reageren, al dan niet schriftelijk? Twee proeftuinen zijn er ook onderdeel van volgens mij. Deze zouden in augustus van start gaan. Is dat inmiddels gebeurd? En zou de wethouder ons ook kunnen informeren over de plannen van aanpak met bijbehorende doelstellingen? Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel voorzitter. Wij sluiten ons aan bij de vorige sprekers. We zien inderdaad dat het heel knap is dat we van vijfhonderd aanvragen naar nu eigenlijk vrij stabiel op tweehonderd aanvragen, de vraag is natuurlijk een beetje van wat zit er dan in die tweehonderd aanvragen? Maar ook een beetje van wat is eigenlijk de te verwachte bodem? Want nul zullen we, of is dat nul? Of is er de verwachting dat we op vijftig of honderd uitkomen? Dus daar ben ik ook wel benieuwd naar. Waar stuurt u nu op? Want ja, en dus inderdaad: wie zitten daar nu nog in?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, dank u, voorzitter. Dank voor de update van 15 augustus. We hadden verwacht dat het aantal mensen dat moet wachten op een behandeling van een WMO-melding afgenomen zou zijn, in plaats van zoals nu het geval is gelijk is gebleven. Werkt de nieuwe aanpak nog niet goed? En wanneer verwacht u een afname te zien in plaats van een stabilisatie?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Ik wil bedanken voor het overzicht. En het lijkt wel misschien niet zo goed dat het gelijk gebleven is, maar na een zomerperiode waarbij een heleboel mensen op vakantie gaan, vind ik het eigenlijk heel knap. Dus complimenten. Ik ben wel heel benieuwd welke vernieuwingen er in de toekomst gaan komen. We leren ook van andere gemeenten, hoe kunne zorgaanbieders ingezet worden in het stellen van, of in het geven van hoe heet het de indicaties? En wat komt er inderdaad uit de proeftuinen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ja, bij de complimenten sluit ik me ook aan. Het is vooral voor de dienst als voor de wethouder. U laat onverlet dat we hier nog steeds met een groot en omvangrijk probleem te maken hebben. En WMO een toenemende mate van problematiek in zich draagt. En dan doel ik natuurlijk op de abonnering van het systeem. Ik begrijp uit verdere afbreken van de cijfers, als je het constateert op die tweehonderd, dat dat vooral nog tweehonderd oude gevallen zijn. Mensen die volgens een echt serieuze zorgvraag binnen zijn gekomen, en niet op een abonnementsbasis. Dus we moeten misschien nog wel rekening houden met langlopende gevallen die voortkomen uit het feit dat we in de ABO-systeem vastzitten. Wat zijn daar de verwachtingen van? Wat zijn de plannen om die hardnekkige prop in de pijplijn van tweehonderd gevallen op een serieuze manier te gaan behandelen. Moeten we niet gewoon een gespitst team hebben die alleen die tweehonderd mensen behandeld? En kijken of ze dat getal naar beneden kunnen krijgen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Nou ja, we beginnen eigenlijk met een compliment, en volgens mij heb ik dat wel eens eerder geroepen, dat is eigenlijk in dit dossier niet op zijn plek, maar ik begrijp het en ik ontvang hem en ik geef het eigenlijk graag door. Ik hoor de VVD ook zeggen: ook dankzij een focus. Ja. Dat heb ik ook al eens eerder gezegd, die focus is er vanaf dag één en die verslapt niet en die blijft ook niet verslappen, want het dossier blijft gewoon onder onze aandacht en ik heb eigenlijk nog steeds, nou dagkoers heb ik het wel eens genoemd, maar het zijn in ieder geval nog steeds weekkoersen. Soms komt er ook nog wel een iets tussendoor naar voren, maar ja, we blijven daarop gefocust. En het feit dat er nog steeds wachttijden zijn, daar zal ik dadelijk nog wat over zeggen, dat is natuurlijk pijnlijk. Want dat wil je niet. En ik ben het helemaal met u eens dat het eigenlijk ook een compliment is dat het in de zomerperiode niet enorm ontploft is. Want er gaan natuurlijk ook gewoon mensen op vakantie, net zoals wij allemaal. Dus ook bij WMO gaan mensen op vakantie. Maar dus toch nog stabiel is gebleven, ik bedoel, ik doe dit gebaar erbij. Dus ja, we ontvangen de complimenten, maar we zijn nog niet daar waar we willen zijn. En die optimalisering heb ik u volgens mij de vorige keer beloofd. Ik kan u een rijtje opnoemen, want daar had ik me natuurlijk wel op voorbereid, wat voor maatregelen we hebben opgepakt, om in ieder geval de interne werkprocessen te versnellen, zo niet te verbeteren. Dat gaat over de efficiëntere samenwerking tussen de bepaalde teams. Verbetering van digitale meldingsformulieren, waar mogelijk direct bij een huisbezoek het verslag te ondertekenen en meteen de procedure in gang te zetten, en niet meteen mee naar huis te nemen, het verslag te maken, terug te sturen, te wachten tot het weer opgestuurd wordt, nou, dat heb ik u uitgelegd de vorige keer. Van een standaard controle waarbij we alles moesten fiatteren doen we nu steekproefsgewijs. En daarmee loop je natuurlijk wel een bepaald risico, maar als dat de klauwen uitloopt gaan we dat natuurlijk wel bijstellen. Maar tot nu toe lijkt dat ook een van de optimaliseringsmogelijkheden. Dus dat doen we. We zijn de hele werkinstructie, zoals we hier mee werken, aan het herijken. Aan het kijken, hoe vragen mensen, we hebben daar wel lijsten voor, standaardlijsten, maar hoe doen ze dat, hoe interpreteren ze dat? We onderzoeken hoe de levering van

externe adviezen, soms moeten we externe doctoren vragen, of adviseurs vragen, nou hoe we dat kunnen versnellen, zodat processen niet even blijven liggen, een week, nou denk je een week, maar al snel duurt dat twee weken en zit je al buiten je wettelijk toegestane termijn. Dus ook daar kijken we naar, hoe we dat kunnen versnellen. Nou, standaard beschikkingen per voorzieningen, daar waar je eigenlijk een patroon ziet en denkt van: moeten we daar zo lang over nadenken? Nee. Dus daar zijn we ook mee bezig. Dat zijn er een stuk of acht, negen, waar we direct al mee aan de slag zijn gegaan. Van de longlist van 41 geloof ik dat er waren. 31, sorry, waar we mee aan de slag zijn. Maar volgens mij heb ik u vorige keer gezegd dat we daar mee aan de slag gaan en dat ik u in, nu ben ik de termijn kwijt, oktober, we gaan het aan het eind, over een jaar gaan we het echt evalueren. Dan moet er echt wel een efficiency behaald zijn. Maar ik ga u elke drie maanden, heb ik beloofd, op de hoogte houden. En in oktober zal ik daar een eerste melding van doen. Nou, hoe we dat precies vorm gaan geven, of dat schriftelijk of hoe dat gaat gebeuren, daar zijn we nog mee bezig. Maar dat komt naar u toe. En verder zijn we met de proeftuinen begonnen. Dat was allemaal nog in voorbereiding, dat doen we met ook weer externe partijen. En ook daarin ga ik u meenemen, hopen we in januari, februari onze resultaten van te kunnen presenteren. Dus ja, de focus is er. Ja, we zijn hard aan de slag, en ik vind het prettig dat u mij de kans geeft om dat ook zowel intern als externe partijen goed aan te pakken. Nee, ik kan u niet beloven dat we daarmee tot nul reduceren, want dat is eigenlijk de vraag die ik van u krijg. Er zullen natuurlijk altijd aanvragen krijgen en er zullen helaas ook altijd wel aanvragen die meer tijd nodig hebben. Maar de huidige groep die nu buiten die wettelijke termijnen zitten, dat zijn de aanvragen die in 2019 zijn gedaan. Dat zijn niet meer onze oude. Al die oude, waar we eigenlijk deze riedel over begonnen zijn, die zijn op één na klaar. Hier staat nog in het rapport wat u nu heeft gelezen nog vijf, vier, vijf staan er. Dat is de dagkoers die ik u nu kan geven. Dat heb ik vanmiddag nog gehoord, er is er nog een, en dat is een vrij ingewikkelde. Want dat is een ingewikkelde verbouwing, waarbij twee mensen betrokken zijn binnen een gezin met drie generaties, met twee complexe problematieken. Dus dat vergt nogal wat tijd. Ik hoop dat dat natuurlijk ook op korte termijn over zal zijn. Het is niet zo dat er geen hulp zit, er is geen noodsituatie, of mensen zich niet kunnen bewegen of wat dan ook. Ik bedoel, er is hulp et cetera. Maar dat is nog de enige die eigenlijk loopt. Van 2018. Inmiddels hebben we gezien, D66 begon zijn bijdrage ermee, dat we vanaf januari een flinke stijging zien naar 24 procent stijging van toch wel structurele aard. Ik bedoel, ik heb natuurlijk ergens de hoop gehad dat dat maar eenmalig was in januari, maar dat was in januari, februari, nou we leven inmiddels bijna september, nou dat is duurzaam. Die boog blijft zo. Daarom moeten we ook aan de bak met procesoptimalisering, daarom moeten we ook met de proeftuin beginnen, daarom moeten we ook met de onderzoeksoptimalisering aan de slag. Ik heb natuurlijk goede hoop dat die buitenwerkelijke termijnen, dat die natuurlijk zo krap mogelijk kan doen. En ik hoop bij de volgende rapportage volgende maand in ieder geval het effect van dat de zomerperiode overleefd is en dat er weer op volle sterkte gewerkt is om de aanmeldingen te verwerken in goede zin. Dus die hoop heb ik. Maar hoop kunnen we niet doen leven, dus we gaan het zien in september, als ik u weer onze maandelijkse rapportage blijf voortgeven, dat we daar een neerwaartse spiraal in zien.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik doe niet aan tekstanalyse hoor, maar ik heb twee keer gehoord dat u zei in de recente alinea's, er komt een rapportage in oktober en er komt er een in januari. We gaan niet naar een driemaandelijks rapportage. We houden onze maandelijkse rapportage. Los daarvan komen gewoon die bijzondere- Wilt u daarin meenemen, waaruit die nieuwe aanvragen precies bestaan. Juist.

Wethouder Meijs: '...'

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dan nog een verzoek van Trots Haarlem om ook mee te nemen in de analyse, is het misschien dat de totale wachtlijst afneemt, omdat de totale aanvragen afnemen omdat de bevolking van Haarlem aan het veranderen is? Nee maar, op verloop van tijd.

De voorzitter: Even via de microfoon alstublieft.

Wethouder Meijs: Oh sorry. Nou ja, ik heb geen glazen bol. Ik denk eerder dat het toe zal nemen in plaats van dat het af zal nemen. Mensen blijven langer thuis wonen, mensen zullen de ondersteuning van de WMO nodig hebben. En we zien geen afname, dus ik weet niet wat u bedoelt. We zien juist een toename vanaf januari in vergelijking met januari vorig jaar en het jaar daarvoor is er een toename en dat was in het begin 20 of 21 procent en we zitten nu op 24 procent bijna structureel. Dus dat is een kwart meer.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik ben toch een vraag vergeten. Heeft u zicht op het effect van de versnelling die er ontstaat door de procesoptimalisatie, maar ook het vergroten van het aantal aanvragen? Wat dat voor een effect heeft op instanties waar wij natuurlijk weinig invloed op hebben, de externe instanties die die zorg ook en die hulp ook moeten leveren? Kunnen ze de vraag aan, als wij als een trein gaan, zal ik maar zeggen?

Wethouder Meijs: Ja, we hebben voortdurend, maar dat heb ik u al eerder gezegd, we hebben voortdurend overleg met de aanbieders, van stopt het ergens? Er zit wel enige ruis bij het hulpmiddelencentrum, maar de aanbieders, daar zijn we steeds goed mee in contact om daar niet nieuwe wachtlijsten te doen creëren. De tsunami waar mevrouw Zoon volgens mij in januari mee begon, ja, maar nee, die signalen hebben we niet. U heeft toen ook gerefereerd aan van zijn we wel in staat om de spoedmeldingen goed af te handelen? Nou, dat laat ik ook steeds zien, dat we daar goed de vinger aan de pols houden, dus ik heb die signalen niet.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Zijn alle vragen beantwoord? Ja? Dan dank ik de wethouder voor de toelichting. We komen alleen nog even bij een laatste punt, dat is de rondvraag.

12. Rondvraag

De voorzitter: En ik heb genoteerd een rondvraag van de SP en een rondvraag van Jouw Haarlem en eventueel nog van Trots Haarlem. Oké, we gaan even beginnen met mevrouw Stroo, Jouw Haarlem. En het CDA had er ook nog een. Ja.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Ik heb de vraag als titel gegeven: warme overdracht regiorijder Haarlem en Bloemendaal gevraagd. En man die verhuisd is van het verpleeghuis Zuiderhout in Haarlem naar De Rijk in Bloemendaal, kan al zeven weken geen beroep doen op de regiorijder. Omdat hij geen inwoner meer is van Haarlem kan hij zijn Haarlemse pas niet meer gebruiken, maar de gemeente Bloemendaal heeft niet direct de pas omgezet naar deze gemeente. Het verbaast ons heel erg, omdat de gemeente Bloemendaal ook een gemeente is die aangesloten is bij dezelfde regiorijder. Hier zou een warme overdracht van de ene gemeente naar de andere op zijn plaats zijn, zodat deze man niet verstoken is van vervoer waar hij van afhankelijk is. Kunt u uitzoeken waarom dit niet goed is gegaan?

Wethouder Meijs: Voor deze man of vrouw, man in kwestie kan ik het niet doen. Maar als u mij na de vergadering zijn persoonsgegevens geeft, dan zouden we dat uit kunnen zoeken om daar in ieder geval navraag te doen wat specifiek nog nodig is om dat snel te doen regelen. Ik heb nagevraagd wat er in ieder

geval gebeurt als men verhuist, hoewel hij binnen de regio verhuist moet hij opnieuw bij de gemeente waar hij komt te wonen, moet hij opnieuw de regeling weer aanvragen. Want we gaan niet over wat onze buurgemeenten regelen. We hebben dat wel gezamenlijk in een regeling afgesproken, maar als hij naar Bloemendaal is verhuist of als hij naar Zandvoort verhuist, dan moet hij dat weer opnieuw bij die gemeente aanvragen. Da kunnen we niet zomaar overhevelen, want zij gaan dat ook weer betalen. En als hij dat op tijd had gedaan, maar soms moeten mensen in nood verhuizen, dus dan is er geen tijd.

Mevrouw Stroo: Maar wat een suggestie zou kunnen zijn, dat hij eerst nog die Haarlemse pas gewoon had kunnen blijven gebruiken. Totdat hij die in Bloemendaal heeft. Want die man, die is echt afhankelijk van vervoer, die kan gewoon zeven weken niet naar het ziekenhuis, niet naar zijn vrijetijdsbesteding, dan denk ik van: dan moet eigenlijk van de ene naar de ander moet dat gewoon soepel overgaan.

Wethouder Meijs: Dat zou moeten kunnen, ik vind de suggestie ook goed, maar volgens mij is het wettelijk niet toegestaan dat iemand in een andere gemeente woont. Maar ik neem uw suggestie zeer ter harte, dus volgens mij zit er wel iemand op de tribune als u daar dadelijk het rugnummer aan kan geven of het telefoonnummer, dan kunnen we iets betekenen voor deze man, want dat vind ik sneu. Het klinkt in ieder geval als een te verhelpen iets, maar we zijn ook gebonden aan onze gemeentegrenzen. Ik bedoel, ik ga niet over, en zijn niet over, we hebben wel een regio en daar hebben we collectief afspraken over, maar deze specifieke vraag, zal ik maar zeggen, heb ik nog nooit gehad. We kunnen wel daar natuurlijk onze lessen uit halen en kijken of we dit kunnen versimpelen, want het klinkt al, zeven weken, dan denk ik: dat moet toch sneller kunnen. Als alle gegevens bekend zijn. Dus als u mij dat wil geven, dan wil ik dat zeker snel op gaan lossen.

De voorzitter: Ja, dan gaan we naar mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, vorige week is in de media geweest dat het aantal daklozen verdubbeld is en mijn vraag is: hoe is dat in Haarlem en heeft dat consequenties voor de opvang?

Wethouder Meijs: Hoe is dat in Haarlem, hoe is dat in de opvang. We hebben in november, heeft deze wethouder al met Stem in de Stad met de manifestatie op de Grote Markt een houten huisje ontvangen, omdat er toen al gezegd werd van nou, de geregistreerde, de bekende daklozen, dak- en thuislozen in de gemeente Haarlem liggen lager de onofficiële cijfers die wel de geruchten deden en ook misschien wel bekend waren bij andere instanties. Maar niet bij de gemeente. Er zijn natuurlijk ook altijd nog mensen vrijwillig dak- en thuisloos die zich niet laten registreren, ik doe maar weer even deze beweging. Zij spraken toen over echt honderden meer dan wij op de radar hadden. We hebben natuurlijk in de loop der jaren eigenlijk onze dak- en thuislozenopvang wel uitgebreid. Daar zijn zeker ook in de winter extra plekken, dus wat ons betreft anticiperen we wel op een deel van deze toenemende vraag. Maar geheel dekken, nee. Dat hebben we niet, omdat we ook niet alle voorzieningen hebben, ik denk maar even aan de Skaeve Huse en de Domus Plus voorziening. Dat hebben we nog niet, daar zijn we hard mee aan de slag. Daar zijn we, deze commissie en de commissie van beneden mee aan de slag. In de hoop natuurlijk dat je deze specifieke kwetsbare groep wel kunt bedienen. Ik heb toevallig gisteren een verkennend gesprek gehad buiten deze regio met andere grote steden die ook met deze problematiek te maken hebben. En hebben we onze kennis in ieder geval gedeeld, van nou, hoe pak je dat aan, waar ben je mee bezig. En ik heb uitgelegd dat wij zeven of acht voorzieningen hier in de regio, van Velsenpoort, Wilhelminastraat, Frans Hals, de jeugdopvang bij Spaarnezicht, ons nieuwe project wat we aan de Kruisweg gaan opzetten, dus ja, ik ben ermee bezig. Maar wat ik niet in beeld heb, kan ik niet bedienen. En dat wat we in beeld hebben proberen we zo goed mogelijk te bedienen en ja, ongewenst buiten op straat slapen, dat is volgens mij niet ons motto. Dus mensen die zich bij ons melden proberen we zo

goed mogelijk onder te brengen en te huisvesten. En de getallen die in het landelijke bericht stonden, die heb ik ook gelezen. Dat is natuurlijk schrikbarend en het is ook een effect van de gap, zal ik maar zeggen, die we zien tussen de rijken en de armen, om het maar even heel simpel te zeggen. En dat er een groeiende groep is, en vooral ook een jongere groep, nou ja, daarom ook de Kruisweg. Ja, dat zien we.

De voorzitter: Ja, dank u wel.

De heer '...': Ik had een vraagje. Heeft u dat in verband van de VNG gedaan? Dat gesprek? Ja, G20?

Wethouder Meijs: Van gisteren? Dat was niet in het kader van de VNG. Dat was wel naar aanleiding, nee, dat was naar aanleiding van de G40 volgens mij. Ik ben het een beetje kwijt. Ik heb toen drie andere wethouders, of twee andere wethouders gesproken uit de omgeving. En daar hebben we elkaar toen wel ontmoet en elkaars problemen voorgelegd, van waar worstelt de gemeente Haarlem mee en waar worstelen andere gemeenten mee? Dus kennis delen is natuurlijk altijd prettig en nota's delen is prettig, om maar niet het wiel te hoeven uitvinden. Maar ook te kijken van wat voor interventies en wat voor oplossingen bieden andere steden? En daar kun je alleen maar van leren. Maar dat doe ik niet alleen. Dat doen we ambtelijk. En dat doen organisaties, ik bedoel HVO, Querido, Leger des Heils zijn natuurlijk landelijke organisaties die natuurlijk voortdurend hun kennis vergaren en met elkaar in gesprek zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan komen we bij de vraag van het CDA. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. In april 2019 gingen de Eerste en de Tweede Kamer akkoord met het wetsvoorstel van het ministerie van VWS om voor de WMO over te stappen op het abonnementstarief per 1 januari 2020. Hier volgt dan vanaf 2020 dus een eigen bijdrage van maximaal 19 euro per maand voor zorg en ondersteuning vanuit de WMO. In hoeverre is de gemeente ervoor bereid om deze wet per 1 januari 2020 in te voeren? Waar staat de gemeente Haarlem in de voorbereiding van de invoering? Dank u wel.

Wethouder Meijs: Als ik u goed begrijp, ja we liggen op schema. We hebben natuurlijk de invoering van de abonnementstarieven al vanaf 1 januari 2019, dat is de 17,50 abonnementstarief waar we al verschillende keren over gesproken hebben met elkaar. Maar die wordt aangepast per 1 januari 2020 naar een nieuw tarief. Nou, ik heb volgens mij de rekensom is het geen verbetering, want de ene gaat over weken en de ander over maanden. En als je het omrekent per dag is het echt geen verbetering, precies evenveel zal ik maar zeggen. Alleen sommige maanden hebben 30 dagen en anderen 31, maar dat middelt zich meteen. En er wordt natuurlijk ook straks meteen ons systeem op aangepast, want dan is de eigen bijdrage geen 17,50, maar 19 euro et cetera, dus daar gaan we natuurlijk aanbieden. Of aanpassen. Dus ja, we liggen op schema voor dat deel.

De voorzitter: Ja, dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Nou, het sluit een beetje aan, wethouder, bij daklozen en een groter wordende groep. U heeft het woord Domus Plus ook al gezegd, en we hebben vandaag updates gekregen over de WMO, maar kunnen we ook een update krijgen over hoeveel omliggende gemeenten al op de proppen zijn gekomen met mogelijke nieuwe locaties voor de Domus Plus? Nee? Geen nieuwe reacties meer?

De voorzitter: Ook even via de microfoon.

Wethouder Meijs: Sorry. Mijn excuus. Vakantie, dan vergeet je die dingen. Ik heb twee reacties van gemeente Velsen en van de gemeente Haarlemmermeer gehad, en niet meer. Maar het is vakantie geweest, dus misschien er meerdere geweest, maar als ik daar een update over heb, zal ik u dat doen toekomen.

De voorzitter: Dank u wel. Nog een vraag.

De heer Van den Raadt: Ja, een vraag die ik binnenkrijg. Er wordt gewaarschuwd door FNV, dat door nieuwe inkoopprocedures voor het zittend ziekenvervoer, die de zorgverzekeraars stellen, dat het de doelgroepen vervoeren in 2020 nog wel eens in de knoop kan komen, door nieuwe inkoopregels. Ziet u dat probleem ook aankomen? Heeft u er wel eens van gehoord? Gaat u zich ergens op voorbereiden, of hoeven we ons er geen zorgen over te maken?

Wethouder Meijs: Deze vraag neem ik mee, want ik heb er op dit moment geen antwoord op. En graag.

13. Sluiting

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan zijn we volgens mij nu door de rondvragen en zijn we nu aan het eind van de vergadering gekomen. We zijn mooi aan het einde, voor tien uur. Dus ik dank u voor de medewerking en voor straks: welterusten of ga nog lekker wat drinken. Tot de volgende keer.